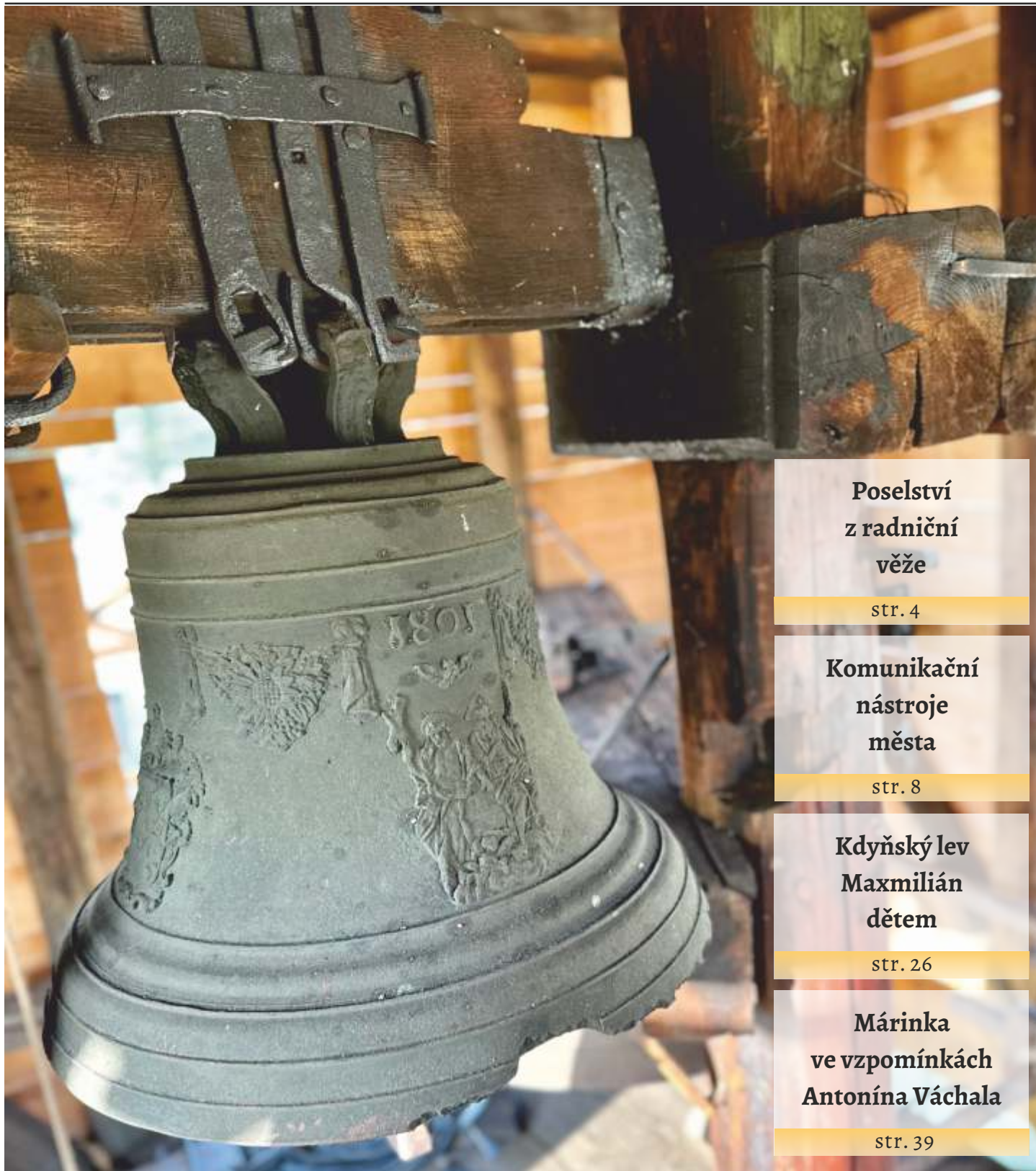
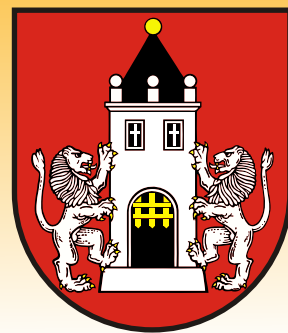

KDYŇSKÉ LISTY

**Poselství
z radniční
věže**

str. 4

**Komunikační
nástroje
města**

str. 8

**Kdyňský lev
Maxmilián
dětem**

str. 26

**Márinka
ve vzpomínkách
Antonína Váchala**

str. 39

OBSAH

- 2 Ze starostova stolu
- 4 Městský úřad Kdyně informuje
- 11 Informace o činnosti organizací města Kdyně
- 17 MKS „Modrá hvězda” Kdyně + Infocentrum Kdyně
- 26 Kdyňský lev Maxmilián dětem
- 28 Spolky a zájmové organizace
- 30 Sportovní organizace a kluby
- 35 Zajímavosti z historie
- 37 Občan reportérem
- 40 Inzerce/foto

QR KÓD

vyfotit zde

Kdyňské listy, ev. č. MK ČR E 11531
Vydává město Kdyně, IČO: 00253464
Adresa: Náměstí 1, 345 06 Kdyně
Vychází čtyřikrát ročně
Periodický tisk územního samosprávného celku, náklad 2 500 ks, zdarma

Uzávěrka příštího čísla: 13. 11. 2023

Příspěvky a foto můžete zasílat na:
e-mail: kramlova@radnice.kdyne.cz

Pravidla včetně ceníku pro inzerci a pravidla pro uveřejnění článků najdete zde: www.kdyne.cz (v záložce Kdyňské listy, soubory PDF)

Tel.: 379 413 522, www.kdyne.cz
Jazyková korektura: Mgr. Alena Kalíšková
Grafická úprava: Anna Stulíková
Tisk: CV Print, Cihlářská 503, 344 01 Domažlice
Redakční rada: Ing. Ivana Kramlová, Helena Lázňová, Ludmila Brychová, Antonín Váchal, Anna Stulíková
foto: Ing. Věra Říhová, MPA

Informace o kulturních a společenských akcích pořádaných MKS „Modrá hvězda” Kdyně zveřejněné v Kdyňských listech jsou s ohledem na čtvrtletní periodicitu tohoto média bez záruky. Aktuální informace a případné změny termínů akcí jsou vždy průběžně uveřejňovány na webových či facebookových stránkách MKS „Modrá hvězda” Kdyně. Web: www.mkskdyne.cz
FB: MKS Modrá hvězda Kdyně

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení a milí spoluobčané,
v době, kdy čtete tyto řádky, je letošní léto prakticky za námi a s ním je tedy také pryč čas letních dovolených, koupání, opalování nebo výletů. Pevně věřím, že jste v létě načerpali dostatek energie na blížící se podzimní dny, které však mají také své nezpochybnitelné kouzlo. Ačkoliv je léto časem dovolených, je také nejlepším obdobím pro venkovní práce – nejen doma na zahradě, ale i na veřejných prostranstvích, městských pozemcích, ve veřejných budovách či v jejich bezprostředním okolí. Pojdme se tedy podívat, jak produktivní léto máme ve Kdyni za sebou.

Má slova tohoto úvodníku nemohou začít ničím jiným nežli **rekonstrukcí radniční věže**, kterou již od června symbolizuje lešení, které pokrývá velkou část radniční budovy, a ještě větší část půdy radnice. Tuto událost provázela celá řada silných a emotivních momentů. Nejsilnějším z nich byl okamžik, kdy ve dveřích mé kanceláře stanuli dělníci s **dvěma kovovými tubusy**, které našli ukryté v jedné z malých věžiček. Ten zvláštní pocit a tajemný dotek historie, který jsem v tu chvíli cítil, nedokážu slovy popsat. Komplexní rekonstrukci radniční věž naposledy prošla v roce 1940, tedy v období 2. světové války. Nyní již víme, že během těchto rekonstrukčních prací byl v útrobě věže nalezen tubus se vzkazem pro budoucí generace, který pocházel z doby výstavby radniční věže, tj. z července roku 1871. Naši předci na toto poselství z roku 1871 během rekonstrukce věže v roce 1940 navázali a ve věži rovněž zanechali vzkaz pro budoucí generace – pro nás! Nalezené tubusy jsme na radnici rozpečetili společně s místostarostkou a všemi

zaměstnanci úřadu, nad jejichž hlavami bylo toto poselství po léta ukryté. K rozpečetění schránek jsem přistupoval s vnitřním chvěním, husí kůží a obrovským respektem, ale zejména s pocitem vděku, že mám tu čest zhostit se tohoto významného a historicky ojedinělého úkolu. Obsahem schránek byla kromě pamětního listu z května 1940 celá řada dobových materiálů – fotografií, pohlednic, novin a brožur. O tomto překvapivém a úctyhodně zachovalém nálezů podrobněji pojednává článek místostarostky na str. 4, ve kterém se dočtete o obsahu obou radničních poselství. Já jen prozradím, že v předávání poselství budoucím generacím budeme samozřejmě pokračovat a na tuto krásnou a tajemstvím opředenou tradici navážeme vlastním poselstvím – poselstvím z roku 2023. Radniční věž v sobě neukrývala jen zmíněné tubusy, jejím pomyslným mozkem a srdcem jsou **věžní hodiny a zvon**. Obě tyto nedílné součásti věže procházejí rovněž kompletní renovací, stejně jako **městský znak**, umístěný na průčelí radniční věže. Tento znak neodpovídá stávající heraldicky správné podobě městského znaku, jaký znáte např. z titulní strany Kdyňských listů – lvi vyobrazení na radniční věži se na hlavách pyšní korunkami a z důvodu absence podstavce pod věží zaujímají trochu jiný postoj.

Městský znak proto bude uveden do souladu s jeho dnešní podobou, nadále však bude zachována renesanční ozdobná kartuš znaku. **Sejmutý znak bude umístěn v expozici Muzea příhraničí**, aby i nadále zůstal na očích a byl připomínkou své doby – doby rekonstrukce radniční věže ve válečném roce 1940.

Již zmíněné **srdce radniční věže - věžní zvon** byl odlit v roce 1801 zvonařem Petrem Pavlem Pernerelem v Plzni a na svém plášti nese reliéfy Nejsvětější Trojice, Nanebevzetí Panny Marie a sv. Mikuláše. Hrany zvonu jsou bohužel značně poškozené, neboť v jeho těle po dlouhá léta „bilo“ nekompatibilní srdce použité z jiného zvonu, pravděpodobně jen jako dočasné nouzové řešení. Zvon si bezpochyby zaslouží komplexní renovaci, kterou provede zvonař a restaurátor zvonů - pan Petr Rudolf Manoušek. Radniční zvon čeká ještě dlouhá cesta, a to nejen pomyslně, ale doslova – navaření zvonoviny na poškozená místa, které se provádí po ohřátí zvonu na cca 500 °C, se totiž provádí jen v Holandsku, kam tedy náš zvon poputuje.

Komplexní rekonstrukce radniční věže byla z důvodu jejího havarijního stavu podpořena dotací z rozpočtu Plzeňského kraje ve výši 1 mil. Kč. Celkové náklady rekonstrukce činí cca 4 mil. Kč. Na radnici kromě rekonstrukce věže probíhají ještě další stavební práce, které jsou pro občany již méně viditelné. Díky vybudování nových kancelářských prostor v přízemí budovy vznikl v 1. patře prostor pro kuchyňku s jídelnou pro zaměstnance. Další etapa rekonstrukčních prací bude v budoucnu pokračovat na podatelně úřadu a potřebné změny se v příštích letech dočká i zasedací místnost a posléze i všechny chodby v budově, jejichž podoba zůstala, na rozdíl od kancelářských prostor, doposud nezměněná.

U stavebních prací ještě chvilku zůstaneme a od radnice dokonce nemusíme ani chodit daleko – sanací totiž během letních prázdnin procházela **budova Masarykovy základní školy Kdyně na náměstí**. Tento projekt navazuje na dvě etapy sanačních prací v sídle školy, v ul. Komenského, které se uskutečnily v uplynulých dvou

letech. S odstupem času je třeba říct, že klima v hlavní budově školy se po provedení sanace rapidně zlepšilo – ze stěn nadobro zmizely letité povlaky plísní a zmizela i typická vlhkost, která byla patrná již při vstupu do hlavní budovy školy, zejména pak do prostoru šaten. Na takto sanovaných, zajištěných a bezpečných prostorech můžeme dále stavět již tolik potřebnou rekonstrukci obou školských budov, které již neodpovídají standardům ani požadavkům dnešní doby. Plánovaná rekonstrukce počítá s využitím obnovitelných zdrojů energií a dalších moderních technologií, které nejen usnadňují provoz budov, ale zejména přispívají k významné úspoře veřejných prostředků.

Opomenuty nezůstávají ani **budovy mateřských školek – v MŠ Markova v současné době probíhá rozsáhlá rekonstrukce kuchyně**, kterou doplní vybudování jídelny. Než jsme se do tohoto nového projektu mohli pustit, potrápila nás bohužel další ze série havárií infrastruktury (vodovod, teplovod) v areálu této školky, v důsledku, které došlo k poškození vnitřních prostor. Provedli jsme proto komplexní rekonstrukci rozvodů vody a pavilon byl také nově připojen na teplovod. Ale zpět k připravovanému projektu kuchyně a školní jídelny - nová kuchyně bude vybavena moderními technologiemi na přípravu pokrmů, které umožní zvýšení standardu ve stravování. Nové technologie navíc budou šetřit čas pracovníků kuchyně a rovněž i provozní náklady, neboť energetické spotřební nároky nového vybavení jsou ve srovnání se spotřebou letitých spotřebičů na zcela jiné úrovni. V souvislosti s touto rekonstrukcí jsme museli vyřešit zásadní problém – zajištění prozatímních prostor pro vaření a stravování dětí z této mateřské školy. K tomuto účelu se přímo nabízela momentálně nevyužívaná restaurace Měšťanská beseda (Náměstí č.p. 140), pro kterou se nám i přes veškerou snahu stále nedaří najít provozovatele. Naši nejmenší strávníci tak na obědy v současné době docházejí právě do Měšťanské besedy, která poskytla prostor nejen pro přípravu pokrmů, ale i pro jejich následnou konzumaci. Přesun dětí, zejména pak těch nejmenších, je zvláště v době nepříznivého počasí náročný a musel tomu být tedy přizpůsoben i celkový chod školky. Zaměstnanci školky – pedagogičtí i nepedagogičtí pracovníci, se tak nyní potýkají se ztíženými podmínkami, které se jim však daří zvládat doslova na jedničku a za to jim patří obrovské uznání, a ještě větší poděkování!

Ani za další významnou investiční akci tohoto roku nemusíme ze školky daleko – přímo pod areálem **mateřské školy v Markově ulici bylo totiž zrekonstruováno dětské hřiště**, které po letech, kdy bylo

centrem dětské radosti, již prakticky dosloužilo a instalované herní prvky již neodpovídaly moderním požadavkům dnešních dětí, ale ani jejich rodičů, na které jsme při rekonstrukci rozhodně nezapomněli. Hřiště je proto nově vybaveno lavičkami, k jejichž umístění jsme využili vzrostlé stromy, které budou skýtat stín a vytvářet příjemné prostředí k odpočinku při dohledu nad dětskými radovánkami. Dohled nad jinými „radovánkami“ – bohužel již ne tak příjemnými a veselými, na hřišti nově musí zajišťovat kamerový systém. Nejen v tomto místě totiž v minulosti docházelo k páchaní trestné činnosti, zejména k vandalismu, sprejerství a dalšímu poškozování městského mobiliáře. S instalací kamer proto pokračujeme i v jiných lokalitách, zejména pak v prostoru kolem sběrných nádob na tříděný odpad, kde dochází k odkládání odpadu mimo nádoby, a tedy i ke vzniku černých skládek. Tomuto tématu se v tomto čísle Kdyňských listů podrobněji věnuje ředitel Technických služeb Kdyně a jeho článek na toto téma naleznete na str. 11.

Během léta došlo k dokončení dvou náročných stavebních projektů, jejichž realizace započala již v roce 2022 – **rekonstrukce kapliček v obcích Starec a Podzámčí**. Oba projekty provázela celá řada komplikací a výzev, kterým jsme společně se zaměstnanci úřadu čelili, a v důsledku kterých byly obě realizace náročnější, a to nejen z časového, ale i finančního hlediska. Rekonstrukce starších objektů, které jsou ve špatném technickém stavu s sebou i navzdory důkladné projektové přípravě přináší celou řadu neznámých – stav nosných dřevěných konstrukcí, odizolování základů, vlhkost objektu apod. Do této rovnice je vždy možné dosazovat čísla i časový horizont trvání prací doslova až po „prvním kopnutí“. Nicméně – rekonstrukce obou kapliček, které byly spolufinancované Plzeňským krajem, se podařilo dokončit a v průběhu léta byly obě kapličky slavnostně vysvěceny kdyňským páterem Mgr. Karlem Adamcem. V případě starecké kapličky s nadsázkou často hovořím spíše o kapli, protože její velikost, umístění, a především zpracování je skutečně hodno plnohodnotného církevního svatostánku.

Výslednou podobou kaple jsem opravdu nadšený a již nyní mohu prozradit, že zvažujeme přihlášení této stavby do některé z pravidelně vyhlašovaných architektonických soutěží. Troufám si říci, že tato stavba je skutečně ojedinělá a ocenění si rozhodně zaslouží, a to nejen samotná kaplička, ale také všichni ti, kteří se na její rekonstrukci podíleli.

Je toho ještě velmi mnoho, co bych Vám, občanům, chtěl sdělit, protože probíhající či připravovaných projektů je celá řada a na tyto stránky si vybírám jen ty

nejdůležitější z nich nebo takové, ke kterým mám nějaké osobní sdělení. Můj prostor pro úvodní slova v tomto vydání se nachýlil a ke svému konci se chýlí také letní prázdniny, což znamená jediné – návrat dětí do škol. Mezi mé oblíbené „povinnosti“ každoročně patří **vítání prvňáčků - dětí**, které na prahu školní třídy stanou úplně poprvé. Těším se na jejich výrazy ve tvářích, které jsou někdy nejisté, jindy plné nadšení a občas se v nich projeví i strach, který v našem životě provází každé vkročení do neznáma, tedy

i první vkročení do školní třídy, do prvních opravdových povinností. Všem školákům proto přeji šťastné vykročení do nového školního roku a rodičům zejména hodně rodičovské trpělivosti.

Mějte krásné podzimní dny!

Oskar Hamrus
starosta města Kdyně
foto: MěÚ Kdyně

KDYŇSKÁ RADNIČNÍ VĚŽ VYDALA POSELSTVÍ NAŠICH PŘEDKŮ

„Dříve ještě než tento dům/městská radnice/ postaven byl, stávala na tomto místě stará dřevěná pod jedno patro vysoká radnice s věžičkou, hodinami a dvouma zvony opatřena, pak dům Josefa Wernera, měšťana zdejšího – čp. 1. v roce 1848, jenž v rakouském státě okresní úřady, soudy a hejtmanství v život uvedeny byly a naše město se též sídlem okresního soudu stalo, koupila obec /Nová Kdyně/ v roce 1850 za časů měšťanosti pana Františka Žakavce, radního pana Čeňka Šafránka a pana Františka Slavíka, hořejš jmenovaný Wernerovský dům, kterýž pak zároveň se starou radnicí poražen a na tomto místě dům tento dle vídeňského nárysu, pod neunavenou péčí a dohlídkou pana Čeňka Šafránka, radního, od stavitelského mistra pana Jana Webera a od tesařského mistra pana Josefa Holuba, postaven byl. ...v roce 1871 usneslo se obecní zastupitelstvo místu dáti jeho pravý, totiž vzhled městský, a vystavěti na domu tomto věž, opatřiti ji hodinami a zvony...“

Právě jste dočetli několik úvodních vět památného listu, sepsaného dne 24. července 1871 při příležitosti stavby věže kdyňské radnice, jejichž autorem je František Lommer - tehdejší radní, kupec, měšťan a spisovatel. Dokument, nazývaný jako „Památný list“, byl uložen ve věžní bání kdyňské radnice a kromě budovy radnice popisuje rovněž podobu náměstí a některých ulic, včetně zajímavých míst, a zmiňuje rovněž jména veřejných funkcionářů, kteří za tehdejším rozvojem našeho města stáli. Nutno podotknouti, že ze zřejmých historických důvodů se zde dočteme výhradně o mužích, neboť ženy tou dobou pasivním ani aktivním volebním právem nedisponovaly a získaly jej až v roce 1920. Autor listu neopomněl zmínit ani ceny některých stavebních prací spojených s výstavbou radniční věže: „V cestě veřejné dražby převzal a vykonal tesařskou práci dle dřívěho předloženého a vypracovaného nárysu, tesařský mistr a stavitel pan Jan Kůstka, bývalý městský radní, za

125 zlatých. Krytbu a plechařskou práci bez cínového plechu převzal pan Ján Feyfárek, měšťan a mistr klempířský za 88 zlatých s tím dodatkem, že čtyři malé a jednu velkou báni ze svého plechu způsobiti musí. Kovářskou práci převzal a vykonával kovářský mistr Ján Bozděch, rodič z Hradiště dle váhy libru za 14 krejcarů.“ List zmiňuje rovněž počet kupců, kterých zde v roce 1871 působilo celkem 6, pekařů bylo stejně jako řezníků a kruparů 7, hospod pak celkem 13.

Na toto poselství z roku 1871 navazuje „Pamětní list, sepsaný dne 24. května 1940“, který vznikl při úpravě radniční budovy v roce 1940. Tento list byl, spolu s řadou fotografií, pohledů, dobových novin a dalších tiskovin uložen v jedné ze dvou plechových schránek a uschován přímo v radniční věži. Schránky byly objeveny při právě probíhajících rekonstrukčních pracích radniční věže a otevřeny starostou města, Oskarem Hamrusem, za přítomnosti všech zaměstnanců Městského úřadu Kdyně dne 28. června 2023. Autorem tohoto pamětního listu z roku 1940 je Jakub Jirí Šmíd – vrchní městský tajemník a člen zemského zastupitelstva, který jej sepisoval v době II. světové války, a proto se o poměrech v našem městě vyjadřuje s velkou obezřetností a nejistotou:

„Především prosím čtenáře tohoto listu, aby uvážili, že je psán v roce druhé velké světové války a v době, kdy se naše vlast stala součástí Německé Říše jako Protektorát Čechy a Morava. O poměrech všeobecných se budou moci čtenáři poučiti jistě již dostatečně z různých spisů, které je budou objektivně vypisovati. Tyto poměry mně umožňovaly, abych psal jen tak, jak píš.“

Zmiňované válečné poměry si s odstupem 83 let od doby, kdy tajemník Šmíd tyto řádky psal, dokážeme díky znalosti naší historie velmi dobře představit. Přesto čtenáři listu často běhá mráz po zádech, neboť vnímání obecných dějinných událostí ve vztahu k rodnému městu a jeho obyvatelům je přece jen osobnější. Zmiňované, pro nás dnes již historické, události jsou v listu navíc zprostředkovány přímo

těmi, kteří je sami prožili a do jejich popisu tak kromě obrazu doby vložili i jistou míru emocí a v neposlední řadě do voskovaného papíru otiskli i trochu sami sebe. Přestože jsou nám mnohé dějinné události našeho města dobře známy, při čtení z listu, který před Vámi kromě jeho autora doposud nikdo jiný nedržel v ruce, dostávají přece jen jiný – intenzivnější a emotivnější rozměr: „*Při přestřelce u Nové Vsi byl zastřelen berní úředník Ret a čet. strážmistr Lauda. Ze Kdyně se mnoho rodin a zvláště ženy odstěhovaly do středu republiky, aby nepřekážely při evakuaci a při obraně. A konečně dne 15. března 1939 časně ráno projíždělo Kdyní mnoho vojska říšskoněmeckého, které obsazovalo zmenšenou republiku Česko-slovenskou. Obecní strážníci byli vojskem odzbrojeni a i všechno ostatní obyvatelstvo musilo později odevzdati všechny zbraně. Byli jsme připojeni k Říši a z bývalé republiky Česko-slovenské byl zřízen Protektorát Čechy a Morava. O ostatních našich osudech se jistě dočtete již v tištěných spisech. ...Nyní jsou na celém politickém obvodu domažlickém zakázány již delší dobu všechny schůze a zábavy a do věřejšího dne byla ustanovena uzavírací hodina v hostincích jen do 10 hodin. Stejně se zde nesměla delší dobu konati biografická představení. Ostatní vyličení poměrů si najdete v obecní kronice.*“ Ano – obecné a místní poměry, i řadu osudů našich občanů z válečných let nyní již dobře známe, a ne vždy jsou to osudy se šťastným koncem. Tak to ostatně v dobách válečných vždy bylo, je a bude.

Od doby posledního poselství našich předků se toho v našem městě změnilo hodně – z původních 2 799 obyvatel, uváděných v pamětním listu z roku 1940, dnes naše město vč. spádových obcí čítá prakticky dvojnásobek. Došlo také k přejmenování některých ulic – z Wilsonovy ulice je

nyní ulice Americká, a ruku v ruce s rozvojem našeho města řada nových ulic v průběhu let přibyla (ul. Pod Korábem, ul. Bratři Tšídů, apod.). Změnila se i podoba náměstí a některých domů, které byly dříve pavlačovité nebo disponovaly balkóny (např. dům čp. 140 – restaurace Měšťanská beseda, dříve restaurace U Votrubů). Přesto kdyňské náměstí zůstává díky charakteristickým lipovým alejím, které procházejí průběžnou obměnou, nezaměnitelné a spolu s budovou radnice a její dnes již typickou věžičkou představuje nezpochybnitelnou ikonu našeho města. Tímto jsme se vrátili zpět – na začátek článku, který začínal popisem budovy radnice z roku 1871, kdy byl do věžní bání uložen první pamětní list.

Jakub Jiří Šmíd, městský tajemník
autor poselství z roku 1940

bankovky revers

bankovky avers

Ani naše generace v předávání poselství a vzkazů pro budoucí obyvatele našeho města rozhodně nezůstane pozadu, a proto během dokončovacích prací rekonstrukce radniční věže bude do jedné z bání kromě kopie obou poselství vloženo i poselství nové, mapující poměry v našem městě v 21. století – tj. v roce 2023. Věřím, že za několik desítek let budou naši potomci toto poselství otevírat se stejným pocitem jako my – s mrazením v zádech a bušením srdce. Díky tomu tak, stejně jako radní Lommer a tajemník Šmíd, stavíme pomyslný most mezi minulostí, současností a budoucností a již nyní se stáváme součástí historie, jejíž další řádky už budou psát naši následovníci. Věřím, že oba autoři pamětních listů si při jejich psaní kladli podobné otázky, jaké vyvstávají i v našich myslích: „Kdo a v jaké funkci bude naše poselství jako první držet v ruce? Jak bude naše město vypadat...?“ V dobách dnešního překotného technologického pokroku si navíc kladu ještě další otázky: „Jak moc vyspělé technologie budou člověku pomáhat? ...nebo již budou naopak na obtíž?“ Na tyto otázky jistě odpoví ten, kdo bude v „radničním poselství“ budoucím generacím pokračovat. Jedno je ale téměř jisté – my se odpovíme na tyto otázky s velkou pravděpodobností nedočkáme. Dokonce v to i s ohledem na náročnost rekonstrukčních prací radniční věže doufám. Přeji si totiž, aby nově zrekonstruovaná radniční věž byla opět právoplatnou ikonou našeho krásného náměstí a aby odolávala nejen povětrnostním vlivům co možná nejdéle. Zároveň tak totiž bude opatrovat a bedlivě střežit i náš vzkaz pro budoucí generace.

Při čtení poselství tajemníka Šmída z roku 1940 jsem mnohdy cítila mrazení v zádech. S tím ale zároveň přišel i pocit vděku a uvědomění si prostého štěstí nás

všech, které je však natolik prosté a samozřejmé, že si jej vlastně ani neuvědomuje-

me... Jsem ráda, že „radniční poselství“ roku 2023 budeme psát v dobách národního míru, a nebudeme jej tedy muset zakončovat podobně jako tajemník Šmíd v dobách válečné nejistoty a strachu, který se do tohoto poselství otiskl, a často jej lze číst jen mezi řádky: „...Pro nedostatek času musím končit...“

Ing. Věra Říhová, MPA
místostarostka města Kdyně
foto: archiv MěÚ Kdyně

Pozn.: Veškeré materiály – pamětní list, fotografie, pohlednice, noviny, apod., které byly ve schránkách uloženy, byly díky dobrému utěsnění obou schránek pozoruhodně zachovalé a byly předány Státnímu okresnímu archivu Domažlice se sídlem v Horšovském Týně, kde budou uloženy. Město Kdyně bude disponovat kopiemi veškerých těchto materiálů, z nichž některé umístí na webové stránky města, aby byly volně dostupné všem občanům.

...SLÁVA CÍSAŘOVNĚ!

Zvuk bubnů, střelba z dobových zbraní, kejklíři, vojáci, ale i urozené dámy v krásných šatech a pánové s nepřehlédnutelnými klobouky – to všechno jsou tradiční Císařské slavnosti města Kdyně, jejichž hlavní program se odehrál v sobotu, 14. července 2023 v parku u Muzea příhraničí. Tentokrát jsme se v pomyslném putování časem vydali do doby císařovny Marie Terezie, tedy do 18. století, do období baroka spojeného s typickou módou, ale i architekturou. Barokní architekturu se nám do muzeijního parku přenést nepodařilo, barokními i rokokovými kostýmy se to však v parku jen hemžilo a jejich krásu bylo možné obdivovat zejména díky slavnostnímu průvodu městem, kterého se již tradičně zúčastňují rovněž zástupci města – starosta s místostarostkou, rovněž oděni do dobových kostýmů. Každoroční součástí slavností je také trh s řemeslnými a rukodělnými výrobky a chybět nesmí samozřejmě ani občerstvení. V rámci programu nezapomínáme ani na ty nejmenší – kromě dobových aktivit spojených s plněním různých úkolů, jako je např. výroba projektilu olověné střely do křesadlové pušky, jsou na náměstí přistaveny kolotoče, ská-

kací hrad a Kdyně tak v rámci Císařských slavností zažívá malou pouť. Doprovodný hudební program slavností začal již v pátek a jeho cílem bylo potěšit uši všech věkových skupin, a proto byl doslova multižánrový. Páteční program začínal koncertem dechové hudby Postřekovanka, pak následoval koncert kapely Století a nakonec muzejní park roztančila známá rocková kapela DOA. Hlavní hudební hvězdou letošních Císařských slavností byla zpěvačka LENNY, která vystoupila v rámci sobotního programu, a její písně přilákaly hned několik stovek návštěvníků. Císařské slavnosti se pak v samotném závěru vždy tradičně navracejí k historickému programu a zakončuje je velkolepá ohňová show. Letos tomu však s ohledem na extrémní sucho a s ním související výstrahu nebezpečí vzniku požárů bylo jinak a ohně musely být nahrazeny světly. Jeden plamínek však v parku přece jen hořel – plamínek lampy kdyňského ponocného, který Císařské slavnosti ukončil svým zpěvem: „Chval každý duch Hospodina i Ježíše, jeho syna: Odbila desátá hodina. Opatrujte světlo oheň, ať není žádnému škoden: Odpočiňte s pánem Bohem! Zdrávas Maria.“

Ing. Věra Říhová, MPA
místostarostka města Kdyně
foto: MěÚ Kdyně

Vážení spoluobčané,

jak jste jistě zaznamenali, budova radnice Městského úřadu ve Kdyni prochází stavebními úpravami, konkrétně úpravami věže a jedné z kanceláří, která bude v budoucnosti sloužit jako zázemí pro zaměstnance. I přes tyto práce zůstává provoz úřadu nezměněn. Pokud je třeba z důvodu aktuálních prací tento stav změnit a budovu uzavřít, vždy se snažíme veřejnost informovat. Celá stavební akce podléhá přísným bezpečnostním podmínkám, ale i přesto si Vás dovoluji poprosit o opatrnost při vstupu do budovy a při

průchodu lešenářským tunelem, abychom předešli případným úrazům. Pro imobilní občany je u hlavních dveří stále umístěn funkční zvonek na pracoviště podatelny. Děkuji Vám, občanům, za trpělivost, ale také děkuji všem zaměstnancům úřadu za jejich práci a přizpůsobení se stávajícím „stavebním podmínkám“.

MILOSTIVÉ LÉTO 2023

Principem „milostivého léta“ je, že pokud dlužník uhradí svůj původní dluh, stát mu odpustí naběhlé penále, sankce, úroky, případně exekuční náklady. Toto se vzta-

huje na dluhy na sociálním pojištění, daňové nedoplatky, poplatky vymáhané Celním úřadem, dluhy vůči soudům a Vězeňské službě ČR atd. Podmínkou je, aby dluh vznikl před 30. 9. 2022 a nevymáhal ho soudní exekutor. Požádat o odpustění lze od 1. července do 30. listopadu 2023. Více informací naleznete na webových stránkách:

www.milostiveleto.cz

Ing. Štěpánka Mrázová
tajemnice MěÚ Kdyně

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ JE RADOSTNOU UDÁLOSTÍ

V úterý, 23. května, jsme se opět po roce sešli u občanské slavnosti Vítání občan-

ků, která je vždy radostnou událostí. V prostorách kdyňské sokolovny jsme přivítali hned 12 nových občánků ze Kdyně a přilehlých obcí.

Slavnostní odpoledne zahájil starosta města Kdyně, Oskar Hamrus, který také pronesl slavnostní řeč. Všem občánkům popřál do života hlavně zdraví, štěstí a lásku, rodičům pak patřila slova o trpělivosti, kterou budou při výchově svých ratolestí nepochybně potřebovat. Mamin-ky z rukou pana starosty obdržely květinu, děti byly do života obdarovány pohádko-

vou knihou a originálním háčkovaným usínáčkem z dílny spolku „Kdyňské tvoření“. Chybět nesměl ani zápis do vzpomínkové knihy a fotodokumentace slavnosti. Novorozenci se vyfotili v kolébce, pro společnou fotografii se staršími sourozenci byly připraveny dřevěné houpací hračky. Nejedno rodinné album se tak bude pyšnit krásnou vzpomínkou z Vítání občánků.

Blanka Maidlová
matrikářka MěÚ Kdyně
foto: Robert Balcar

KOMUNIKAČNÍ NÁSTROJE MĚSTA KDYNĚ

Město Kdyně využívá pro komunikaci s veřejností hned několik nástrojů:

- **Webové stránky města**
- **Facebookové stránky města**
- **Městský rozhlas**
- **Kdyňské listy**

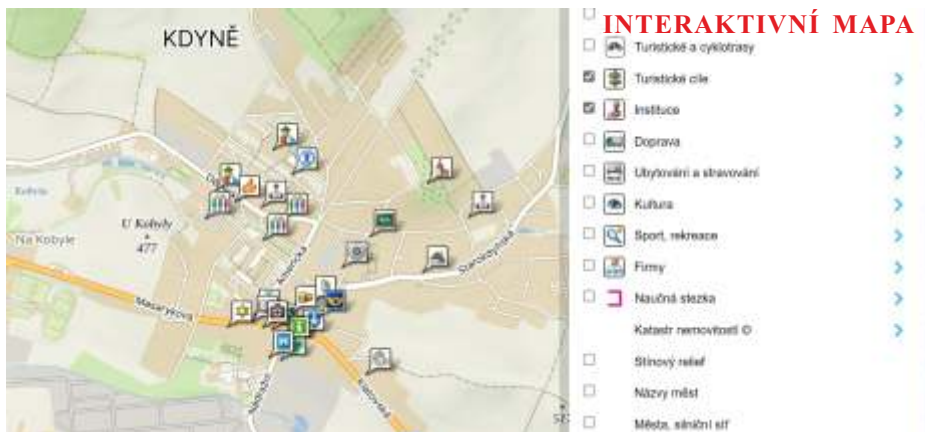
Webové stránky města Kdyně:

www.kdyne.cz nabízí ucelené informace, které jsou přehledně rozdělené do základních sekcí, aby se v nich občané a návštěvníci města co nejsnadněji a nejrychleji orientovali. V sekci „Pro občany“ a „Pro návštěvníky“ jsou informace vytříděny podle potřeb obou základních cílových skupin uživatelů webových stránek. V sekci „Pro občany“ jsou dostupné i formuláře k **hlášení závad** nebo k **podávání dotazů**, díky kterým se občané na pracovníky úřadu nemusí obracet vždy osobně či telefonicky, ale právě prostřednictvím jednoduchého kontaktního formuláře.

Web města nabízí také **zjednodušenou verzi webu pro seniory**, která v přehledném grafickém zpracování zobrazuje základní a nejvyhledávanější sekce webových stránek, a je tak uživatelsky přívětivá právě zejména k starším občanům.

Oblíbenou sekcí zejména pak pro turisty je **virtuální prohlídka města**, kterou je možné nalézt v rychlých odkazech přímo na titulní straně webu. Návštěvníci stránek si tak mohou virtuálně prohlédnout nejen samotné město, ale i interiéry některých budov. Mohou nahlédnout do Muzea příhraničí, kdyňské synagogy nebo do Centra vodní zábavy Kdyně. Nechybí zde však ani pohled z rozhledny Koráb či z věže hradu Rýzmerka nebo prohlídka přírodního koupaliště Hájovna.

Webové stránky samozřejmě i nadále nabízejí **možnost odebrání informací e-mailem**, ke kterému je možné se zaregistrovat na jednoduchém formuláři v zápatí webu. V poslední době však občané ke svému přehledu o dění ve městě stále čas-

těji využívají **aplikaci V OBRAZE**, kterou je možné instalovat do všech chytrých telefonů i tabletů se systémem Android i iOS. Veškeré informace zveřejněné na úřední desce či v sekci „Aktuality“ se uživatelům této aplikace automaticky ihned zobrazí jako notifikace v mobilním telefonu či tabletu.

Jako nadstavbu nabízí web města **interaktivní mapu** s vyobrazením různých zájmových bodů na území města Kdyně i spádových obcí. Kromě informací pro turisty (turistické cíle, cyklotrasy, apod.) jsou zde k dispozici rovněž informace o veřejných institucích, sportovních a rekreačních zařízeních nebo o stravovacích a ubytovacích službách. Rádi bychom v této sekci dali rovněž prostor místním firmám a podnikatelům k prezentaci své činnosti prostřednictvím zveřejnění základního popisu činnosti a kontaktních údajů vč. webových stránek. Pokud máte jako podnikatel či zástupce společnosti o tuto formu prezentace zájem, můžete se obrátit na Ivanu Kramlovou:

email: kramlova@radnice.kdyne.cz
nebo tel.: +420 379 413 522.

Město Kdyně k informování veřejnosti hojně využívá také facebookové stránky města:

<https://www.facebook.com/radniceKdyne>,
městský rozhlas a čtvrtletně vydává

Kdyňské listy plné informací o chodu městského úřadu, příspěvkových organizací, o činnosti místních spolků, pořádaných akcích a kulturním dění ve městě a spádových obcích. Nechybí v nich ani pohled do historie.

Podrobnější a nejaktuálnější informace o kulturním dění ve Kdyni ovšem nabízí MKS „Modrá hvězda“ Kdyně na webových stránkách:

www.mkskdyne.cz

Turistické informační centrum na webových stránkách:

www.infocentrumkdyne.cz

a současně se vyplatí sledovat i jejich facebookové stránky:

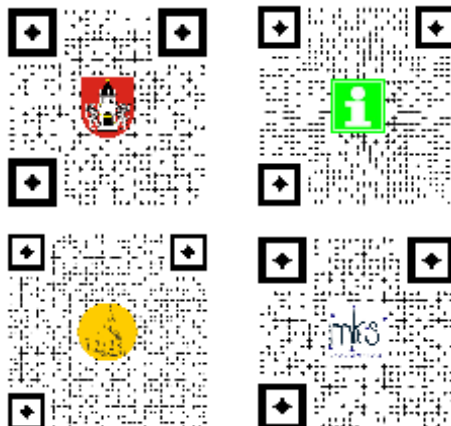
<https://www.facebook.com/ModrahvezdaKdyne>

<https://www.facebook.com/infocentrumkdyne>

Věříme, že nalézáte na webových stránkách města Kdyně potřebné informace. Pokud ne, můžete se se svými podněty k obsahu nebo doplnění webových i facebookových stránek obracet rovněž na výše uvedený kontakt.

Rádi budeme na zdokonalování všech informačních kanálů dále pracovat ve spolupráci s Vámi, občany našeho města.

*Ing. Ivana Kramlová
vedoucí správního odboru MěÚ Kdyně*

SWAZ MĚST A OBCÍ ČR SE POSTAVIL ZA OBČANY. VĚŘÍM V DOHODU.

Sněm svazu měst a obcí se nedávno vyhranil proti vládnímu návrhu na úpravu daně z nemovitostí. Stalo se tak i díky jasnému postoji finanční komise Svazu, které předsedám. V současné době probíhá mezi starosty a státem velmi intenzivní komunikace a věřím, že se podaří najít řešení, aby obce, včetně Kdyně, i nadále mohly počítat s celým výnosem daně z nemovitých věcí.

O co přesně jde? Vládní konsolidační balíček přichází s určitými úsporami a v některých případech i s novými příjmy z daňových výnosů. Změny se mají týkat také daně z nemovitostí, která byla vždy spojena s příjmem obecních rozpočtů. A to dokonce ještě před listopadem 1989 v podobě výnosu z domovní daně.

Oslovení ekonomové z nezávislé ekonomické rady vlády (tzv. NERV) nicméně přišli s názorem, že v našem státě existuje potenciál pro zvednutí této daně z nemovitých věcí. Mají pravdu, že v míře zdanění nemovitostí jsme v evropském srovnání skutečně v dosti unikátním postavení. Ale to je výsledkem snažení polistopadových vlád netrestat občany či firmy za vlastnictví nemovitostí, se kterými jsou mnohdy spojené vysoké výdaje. V současnosti existuje tzv. místní koeficient od 1,1 do 5, který ale většina obcí nepoužívá. Vláda přišla tedy s návrhem, aby vznikl v případě daně z nemovitostí tzv. státní koeficient 1,

kterým se fakticky navýší výnos daně z nemovitých věcí na dvojnásobek. Část příjmu z této daně, která by odpovídala použití státního koeficientu, by se ovšem nově stala příjmem státu. Obce by tedy ze zvýšení výnosu daně z nemovitých věcí nic neměly, pokud tedy nepočítáme nespokojené občany.

V této souvislosti je na místě zmínit, že státu žádné náklady spojené s využíváním nemovitostí neplynou. Veškeré náklady nesou logicky obce, které se starají o údržbu chodníků, místních komunikací, o veřejné osvětlení a mnoho dalších věcí, bez nichž by bylo sotva možné nemovitosti užívat.

Je proto správné, že Svaz měst a obcí se hlasitě ozval. Jde o nejstarší profesní organizaci, která hájí zájmy měst a obcí a tedy i jejich obyvatel. Za svou existenci si může připsat řadu úspěchů v adekvátním nastavení financování obcí a měst, je připomínkovým místem v legislativním procesu a podílí se na přípravě zákonů i podzákonných norem.

Samozřejmě je logické, že obce a kraje budou vždy se státem v určité konkurenci. A že to současně nemůže vyústit ve stav, kdy obce a kraje budou tzv. finančně bohatnout, zatímco stát začíná být stále zadluženější a je v podstatě tím nejhudším hráčem ze zmíněného tria. Výsledkem by totiž bylo chudnutí všech občanů. Stát

na tom v současnosti finančně dobře není. Důvody známe; částečně je to rozchazovaná politika minulých vlád, částečně události, které žádná vláda neovlivní, od covidu po válku na Ukrajině. I když, i tady mohl být stát prozíravější, sám jsem v Senátu opakovaně kritizoval Babišovu vládu za pumpování peněz do ekonomiky, protože přispělo k růstu inflace. V současné době stát začíná dávat zpátečku. Ale jak v nezapomenutelné scéně pohádky „Byl jednou jeden král“ pronáší Vlasta Burian v roli králova pomocníka komicky půvabného jména „A tak dále“, musí se tak dít „přiměřeně“. V té pohádce se to Vlastovi Burianovi a Janu Werichovi, jak víme, nepovedlo a vymklo z ruky.

Ze své pozice senátora i předsedy finanční komise Svazu měst a obcí se snažím činit maximum proto, aby změny v dani z nemovitostí byly skutečně „přiměřené“ a nepobízely k dalšímu plošnému růstu její výše v budoucích letech. Věřím, že Svaz měst a obcí, podpořený mnoha starosty, dokáže svůj zájem v nejbližších týdnech a měsících uhájit, a to ve prospěch rozvoje svých členských obcí, měst a v konečném důsledku ve prospěch svých občanů.

*Ing. Vladislav Vilímc
senátor a zastupitel města Kdyně*

MĚSTSKÁ KNIHOVNA VE KDYNĚ INFORMUJE

Městská knihovna zavedla před prázdninami novinky v půjčovních službách, a sice – půjčování Albi knížek, Albi tužek a zvukových knížek pro děti. Již po pár týdnech nabídky se ukázalo, že o tyto novinky je velký zájem. Rozšířena byla i nabídka oblíbených tematických kufříků. Začátkem června dostaly novou tvář naše webové stránky. Technicky byly zastaralé a zvláště vyhledávání v mobilu nepříjemně zdlouhavé. Zde se můžete podívat na změnu: www.knihovnakdyne.cz

V současné době připravujeme akce pro podzimní období:

18. září: přijede Jiří Kafka s cestopisnou přednáškou o Chile

9. října: k nám zavítá Jakub Greschl s vyprávěním o Irsku

23. října: známá odbornice na výživu, paní Jarmila Mandžuková, poradí, jak ušetřit na jídle a přitom jíst zdravě

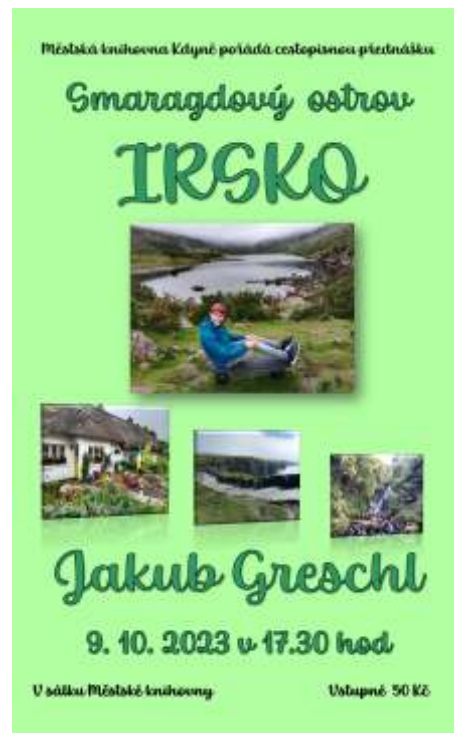
7. listopadu: si podzimní plískanice zpří-

jemníme besedou s Ing. Marcelou Krčálovou o čokoládě značky Jordi's. Beseda s názvem Život s vášní a čokoládou bude spojená s degustací.

Tvoření s Natálkou opět proběhne s podzimní a vánoční tematikou. Termíny budou ještě upřesněny.

*Irena Hambeková
Městská knihovna Kdyně
grafika: MK Kdyně*

ODPADOVÉ HOSPODÁŘSTVÍ MĚSTA KDYNĚ

Podle zákona o odpadech č. 541/2020 Sb. má každá obec, každé město povinnost nejméně jednou ročně informovat občany o organizaci odpadového hospodářství. Problematika odpadového hospodářství je stálým ožehavým tématem nejen z hlediska ekologie a udržitelnosti života na zemi, ale také z hlediska stále se zvyšující finanční náročnosti likvidace odpadů, jejíž příčinou je zejména tlak na snižování množství produkováných odpadů.

Odpad vzniká jakoukoliv lidskou činností, proto je také komunální odpad (dále „KO“), tj. odpad pocházející z domácností, největší odpadovou položkou a také jedním z největších problémů lidské společnosti. Cílem každého z nás by proto mělo být důsledné třídění veškerého odpadu. **Nejběžnější složkou v třídění odpadu je plast, papír a sklo. Další běžnou složkou odpadu, která se již třídí, je kovový odpad, nápojové kartony, textil, jedlý olej, objemný odpad, nebezpečný odpad a biologický odpad.** Po vytrídění těchto složek nám zbyde v domácnosti tzv. směsný komunální odpad, který je ukládán do popelnice. Obsah popelnice z našeho regionu je následně skládáván.

Organizace odpadového hospodářství ve městě je koordinována Městským úřadem Kdyně ve spolupráci s příspěvkovou organizací Technické služby Kdyně v souladu s příslušnou odpadovou legislativou a pravidly nastavenými obecně závaznými vyhláškami. **Město Kdyně se pravidelně řadí k městům s nejnižší produkcí směsného komunálního odpadu a je oceňováno „Odpadovým Oskarem“, kterého uděluje spolek ARNIKA. V roce 2021 město Kdyně získalo další ocenění za nejnižší produkci směsného odpadu v kategorii měst nad 5000 obyvatel. Umístilo se na 3. místě celorepublikově a na 1. místě v rámci Plzeňského kraje.**

Na území města Kdyně se nachází celkem 35 hnízd s nádobami na tříděný odpad (25 hnízd ve Kdyni, 10 hnízd ve spádových obcích). Celkově je na území města Kdyně vč. místních částí umístěno 128 sběrných nádob, z toho 43 nádob na papír, 46 nádob na plasty a 39 nádob na sklo. Ve městě dochází rovněž ke sběru textilu a drobných elektrozařízení a je zde umístěno celkem 7 nádob na drobná elektrozařízení a 7 nádob na textil. Město zajišťuje rovněž sběr biologicky rozložitelného komunálního odpadu – např. tráva, větve, listí, apod. K tomuto účelu jsou pro občany vyhrazeny prostory v objektu bývalé kotelny v ul. Nádražní.

Nízké produkci směsného komunálního odpadu odpovídá také výše místního

poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů. Tento poplatek byl do roku 2022 ve výši 500 Kč/poplatníka/rok a patřil mezi nejnižší místní poplatky v této oblasti v celé České republice. Od roku 2023 činí 700 Kč/poplatníka/rok. I přes toto zvýšení patří město Kdyně stále k obcím s nejnižší sazbou tohoto poplatku.

VÝSLEDKY Z HLEDISKA MNOŽSTVÍ ODPADŮ ZA ROK 2022:

Tříděný odpad

Plast:.....74,857 t
Papír:.....129,915 t
Sklo:.....95,342 t

Ostatní odpad:

Komunální odpad:.....890,12 t
Objemný odpad:.....306,78 t

Výsledky z hlediska financování odpadového hospodářství za rok 2022:

Náklady na tříděný sběr:
2.522.330 Kč
Náklad na objemný odpad:
654.029 Kč
Náklady na směsný komunální odpad:
3.852.756 Kč
Náklady na provoz sběrného dvora:
1.067.172 Kč
**NÁKLADY CELKEM:
8.096.287 Kč**
Příjmy z poplatků od občanů:
2.628.947 Kč
Další příjmy – odměny EKO-KOM, apod.:
943.032 Kč
**PŘÍJMY CELKEM:
3.571.979 Kč**

Skládka Libkov, kam byl směsný komunální odpad z našeho regionu dlouhodobě svážen, ukončila z důvodu svého naplnění svoji činnost v prvním čtvrtletí roku 2022. Skládka je nyní před zahájením procesu rekultivace, ke které se připravují potřebné podklady. Odpad z domácností v našem městě tak nyní končí na skládce Štěpánovice, se kterou má Město Kdyně uzavřenou smlouvu. Objemný odpad pocházející převážně ze sběrného dvora pak končí na skládce Lazce.

Provozovatelem sběrného dvora ve Kdyni je od 1. 9. 2022 společnost Západočeské komunální služby a.s. (Plzeň, Kote-

rov). Sběrný dvůr města Kdyně je v provozu šest dní v týdnu (vč. sobot) a zajišťuje čistě převzetí odpadu od občanů, ale i od podnikatelů zapojených do systému obce, tzv. živnostníků, kteří mohou předávat vyprodukovaný odpad pocházející z vlastní podnikatelské činnosti. **Do sběrného dvora mohou občané bezplatně odevzdávat nebezpečný odpad, velkoobjemový odpad, pneumatiky z osobních automobilů, jedlý tuk a olej, objemný plast, papír, sklo. Dále zde v rámci zpětného odběru probíhá rovněž sběr veškerých elektrozařízení, zářivek, svítidel a tonerů.**

Více informací o odpadovém hospodářství vč. informací o činnosti a fungování sběrného dvora naleznete na webových stránkách města Kdyně v sekci „PRO OBČANY“ – „ODPADOVÉ HOSPODÁŘSTVÍ“.

MěÚ Kdyně
Soňa Spěvákova
foto: MěÚ Kdyně

TAKHLE NE!

Tříděný odpad patří do kontejneru – NE vedle něj ani před něj nebo za něj! Zkrátka a dobře – DO KONTEJNERU! Pokud je někdo líný větší karton rozřezat a umístit ho do příslušného kontejneru, tak další možností je odvoz tohoto odpadu do sběrného dvora, což je pro občany města Kdyně i spádových obcí zcela zdarma. Sběrný dvůr je navíc v provozu šest dní v týdnu (s výjimkou neděle) a pro občany je díky své poloze dobře dostupný.

Svoz odpadu odloženého mimo sběrné nádoby v poslední době zaměstnává pracovníky Technických služeb Kdyně i několikrát za týden a zcela logicky tedy bohužel i na úkor jiné práce, které by se v pracovní době měli a mohli věnovat – např. sekání trávy, apod. Podobná situace jako u kontejnerů na tříděný odpad je i u odpadkových košů na náměstí, kdy po vybalení zboží je rozměrná krabice doslova nacpaná v odpadkovém koši nebo pohozená vedle něj. Stejně, nebo přinejmenším podobné je to i s elektronikou a plasty. Některé větší plastové obaly (např. obaly od pracích gelů či aviváží) bývá problém

umístit do kontejnerů, protože řada sběrných nádob disponuje pouze úzkými otvory. V těchto případech je třeba najít nádobu s větším otvorem nebo odpad odvézt do sběrného dvora, kde jsou od občanů vybírány i velkoobjemové plasty. Svoz odpadu uloženého mimo sběrné nádoby stojí nejen výše zmíněný čas pracovníků technických služeb, ale i peníze – veřejné prostředky nás všech. Náklady na likvidaci černých skládek a svoz takto protiprávně odloženého odpadu se totiž promítají do celkových nákladů města Kdyně na odpadové hospodářství. Likvidaci tohoto odpadu tak ve své podstatě nakonec stejně hradíme MY VŠICHNI. Tyto náklady se následně mj. každoročně promítají do výše sazby poplatku za obecní systém odpadového hospodářství, který v roce 2023 činí 700 Kč/osobu/rok.

Pracovníci Technických služeb ve věci identifikace „nepořádníků“, kteří výše zmíněné černé skládky zakládají tím, že odpad odkládají mimo sběrné nádoby, spolupracují s úředníky MěÚ Kdyně.

Místo odložení odpadu i samotný odpad fotograficky zadokumentují a často jsou k identifikaci pachatelů využívány rovněž záběry z kamer, které jsou na řadě sběrných míst již instalovány. Takto zadokumentované přestupky jsou následně předávány k projednání před přestupkovou komisí. V případě fyzických osob mohou uložené pokuty dosahovat až do výše 50 000 Kč.

Martin Fremuth, ředitel
Technických služeb Kdyně
foto: Technické služby Kdyně

KDYŇSKÁ „BABIČKA“ OPĚT PROJELA CHODSKEM

Hasiči města Kdyně se v sobotu, 19. srpna 2023 zúčastnili 49. ročníku tradiční Jízdy Chodskem. Trasu o délce 80 km absolvovali jak jinak než na historické stříkačce značky Laurin a Klement 115 z roku 1925, která je známá svým jménem „Babička“. V loňském roce jsme se pro deštivé počasí nemohli jízdy zúčastnit, jinak však kdyňští hasiči patří mezi každoroční účastníky. Loňskou absenci jsme si letos vynahradili v podobě prvního místa ve své kategorii

(automobily do roku výroby 1925). Tímto však náš výčet letošních úspěchů nekončí – poprvé jsme se totiž stali absolutními vítězi v kategorii automobilů. Svůj podíl a kus štěstí nám hasičům přinesla místostarostka – Věra Říhová, která si s námi celou trasu v délce cca 80 km na „polstrovaných“ sedáčkách řádně vychutnala. Dalšími členy posádky „Babičky“ byli členové SDH Kdyně (viz níže), mezi kterými byl také pan Bohuslav Kuželík, který tuto

jízdu na „Babičce“ absolvoval ve svých 86 letech. Vzhledem k horkému letnímu počasí mu za tento úctyhodný výkon patří velký obdiv a poděkování!

Složení posádky „Babičky“: Jan Stodola, Antonín Váchal, Bohuslav Kuželík, Václav Sokol, Luděk Mlnářik, Michaela Gombárová, Věra Říhová. Posádka doprovodného vozidla Avia: Josefa Jan Böhmovi.

Antonín Váchal
starosta sboru SDH
foto: VCC Domažlice

KONEC ŠKOLNÍHO ROKU V MŠ DĚLNICKÁ

Konec školního roku se obvykle ve školách nese v duchu zvýšeného počtu kulturních a jiných akcí. Ani my nejsme výjimkou a mnoho akcí jsme absolvovali. Navíc jsme se poslední květnový den vydali na celodenní pěší výlet na zříceninu hradu Rýzmberek. Aby děti delší trasu nevnímaly jako jednotvárnou, měly cestou vyznačenou kapičkami splnit důležité sportovní, vědomostní, dovednostní i obratnostní úkoly. Za splnění jednotlivých úkolů děti získávaly klíče, které donesly až na zříceninu hradu. Zde našly tajemnou truhlu, která byla označena klíčovou dírkou - našťastí jeden z přinesených klíčů do mechanismu zapadl a děti mohly osvobodit „Studánkovou vílu“, která se navrátila do své studánky a klíčem ji odemkla. Po osvobození víly děti našly v truhle sladkou odměnu. A protože venku chutná nejlépe, snědly v tento den děti oběd v přírodě. Následně prozkoumaly blízké okolí hradu a za slunného počasí se vydaly zpět do školky.

Červen jsme ve školce zahájili s kovbojem Jimmym, který nás navštívil na naší zahradě a připravil si pro děti strhující vystoupení.

Děti s neskrývaným nadšením sledovaly a účastnily se celého vystoupení. Svým umem dospělí i děti kovboj přenesl na divoký západ a mohli jsme se s chutí pustit do příprav rozloučení s předškoláky. Letošní loučení s předškoláky, které je pomyslným přerodem z dětí školkových ve školáky se nesl v kovbojském duchu. V místním kině děti předvedly svým rodičům a blízkým „divadelní představení“, při kterém zachránily dostavník před bandity. Za svůj velmi povedený výkon byly děti odměněny nejen velkým potleskem, ale

i drobnými slzami, které se leskly v očích nejednoho přítomného rodiče. Následně byly děti pasovány do stavu školáků a společně s dárečky se vydaly po vzoru kovbojů do zapadajícího slunce. My našim budoucím školákům přejeme mnoho štěstí ve škole a budeme doufat, že na léta strávená v mateřské škole budou vzpomínat s láskou a úsměvem na tváři.

Jindřiška Hájková
učitelka MŠ Dělnická Kdyně
foto: MŠ Dělnická Kdyně

ROZLOUČENÍ S PŘEDŠKOLÁKY, ANEB BRADAVIČTÍ STUDENTI ODCHÁZEJÍ

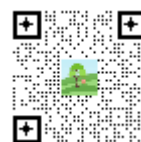
Rozloučení s předškoláky bylo založeno na příbězích J. K. Rowlingové o Harrym Potterovi. Námět byl vybrán s dětmi již v zimě, ale intenzivně se začalo na přípravách pracovat od května až do vlastní realizace. O námětu byli rodiče informováni s předstihem.

Během června byli předškoláci (budoucí prvňáčci) pozváni oficiálním zvacím dopisem ke studiu v Bradavicích. Dopis byl opatřen pravou pečeti a podepsán samotným Brumbálem, tj. ředitelem školy čar a kouzel. Děti v něm získaly jízdenku do bradavického vlaku a důležité informace o věcech potřebných ke studiu. Do odjezdu si musely opatřit kouzelnický hábit, klobouk a dokonce i čarodějnického tvora (sovu, žábu, hada). Dne 27. června 2023 jsme se všichni sešli jak jinak než na nástupišti 9 a ¾. Kouzelným vlakem jsme se přemístili do světa kouzelníků. Paní učitelky představovaly profesorský sbor, který děti netrpělivě očekával. Profesor Brumbál uvítal děti v Bradavické škole. Paní profesorka McGonagallová děti postupně usadila na židli a nasadila dětem na hlavu moudrý klobouk. Ten děti podle jejich vlastností roztrídil do kouzelnických kolejí – Mrzimor, Havraspár, Zmijozel a také Nebelvír. Vše se neslo ve slavnostním duchu umocněném bradavickou hymnou. Následovalo pilné studium s opravdovým

kouzelníkem. Na závěr profesori všem studentům bradavických kolejí předali dárečky na památku a všichni byli pozváni ke slavnostnímu stolu. Děti si ještě v průběhu odpoledne mohly vyzkoušet vyrobit si svůj amulet pro štěstí, namíchat lektvary, věštit si svou budoucnost, létat na koštěti, vykouzlit patrona, naučit zaklínadla, pochyťat pavouky a mnoho dalšího. Doufáme, že si děti odpoledne užily tak jako my. Chtěli bychom poděkovat panu starostovi a paní místostarostce, že přijali naše

pozvání a dostavili se v kouzelnických kostýmech a posílili tak náš profesorský sbor. Děkujeme rodičům za spolupráci ohledně příprav. Prvňáčkům přejeme, aby jejich nová škola byla kouzelná s kouzelnou paní učitelkou, která jim vždy při příchodu do třídy vykouzlí úsměv na tváři.

Bc. Ivana Kreslová
MŠ Markova Kdyně
foto: MŠ Markova Kdyně

AKCE V MASARYKOVĚ ZÁKLADNÍ ŠKOLE VE KDYNĚ

HOLA, HOLA, ŠKOLA VOLÁ... A NĚCO MÁLO Z KONCE ŠKOLNÍHO ROKU NA 1. STUPNI MZŠ VE KDYNĚ

Prázdniny jsou již kus za svou polovinou a nový školní rok se rychle blíží. Ve škole to však již žije. Pan školník a paní uklízečky mají napilno, aby se děti po prázdninách vrátily do čistého a funkčního prostředí, paní učitelky průběžně chystají učební materiály a výzdobu. V pedagogickém procesu nás čeká upravený školní vzdělávací program, kde bude zařazeno více učiva z informatiky, a to do 4. a 5. ročníku. Některé osvědčené věci však zůstávají, a tak se žáci opět mohou těšit na projekty jako je Noc s Andersenem, Den Země, Advent a mnohé další menší třídní projekty. I nadále bude pokračovat celoroční projekt Ovoce a mléko do škol, který napomáhá k budování správných stravovacích návyků a zdravé životosprávy.

My, učitelé, se těšíme na naše nové žáčky – prvňáčky, na jejich vykulená očka, zvědavé otázky a bezprostřední reakce. Pro jejich větší pohodu a kvalitnější výuku jsme se rozhodli otevřít tři první třídy s menším počtem žáků. Jsme také plni očekávání, jak nám naši současní žáci povyrostli, jaké zážitky si přinesou z prázdnin, čím nás překvapí, obohatí ve výuce.

Velkou radost nám udělal zájem rodičů o přípravnou třídu, a tak opět i v nadcházejícím školním roce uvítáme i malé předškoláčky. Do té doby přejeme všem ještě hodně krásných prázdninových zážitků a těšíme se 4. září na viděnou.

*Za kolektiv pedagogických pracovníků
1. st. Mgr. Jitka Svobodová*

HURÁ NA KAŠPERK!

K závěru každého školního roku neodmyslitelně patří výlety. Ti nejmenší se na svoji první velkou vyjížďku mimo školu velmi těšili. Také se na ni náležitě připravili. Cílem výpravy letošních prvňáčků byl hrad Kašperk. Už několik dní předem jsme si o Kašperku vyprávěli ve škole – kde se nachází, kdo nechal hrad postavit. Přečetli jsme si také několik pověstí, které se pojí s historií hradu.

Když nadešel den „D“, počasí bylo jako na objednávku. Sluníčko nás doprovázelo celý den a my jsme si užili cestu autobusem i hezkou procházku lesní cestou k hradu. Obtěžkaní batůžky plných dobrot jsme se samozřejmě nejvíce těšili na společnou

svačinu. Nechyběly řízky, ani ovoce a sladkosti. Posílení jsme došli na hrad. Prohlídka byla s mladým průvodcem zajímavá i vtipná. Děti hravou formou plnily úkoly, mohly si vyzkoušet části dobového brnění. Vrcholem prohlídky hradu byla výstava replik korunovačnických klenotů.

Nebyl by to správný výlet, kdyby nebyl doplněn nakupováním suvenýrů a zmrzlin. Den rychle uběhl a všichni unaveni, ale spokojeni, jsme se vrátili zpět do Kdyně.

*Mgr. Helena Špörlová
třídní učitelka*

NÁŠ VÝLET DO ZOO

Žáci druhého ročníku podnikli začátkem června školní výlet do zoologické zahrady v Plzni. V první části návštěvy proběhla komentovaná prohlídka s průvodcem, kde měly děti jedinečnou příležitost nahlédnout do světa vzdáleného afrického kontinentu a dozvědět se mnoho zajímavostí o jednotlivých zvířatech.

Ve druhé části dne si děti prohlédly zbytek zoo parku, kde se seznámily s dalšími druhy zvířat, ať už exotickými, domácími či hospodářskými.

Celá návštěva zoologické zahrady se žákům líbila a snad přispěla k prohloubení jejich kladného vztahu k přírodě a lásce ke zvířatům.

*Mgr. Lenka Žambúrková
třídní učitelka*

ROZLOUČENÍ S 1. STUPNĚM

Při hodinách českého jazyka jsme se s žáky pátého ročníku vždy těšili na okamžik, kdy otevřeme pracovní listy o Chodsku a budeme společně s Lukášem a Janou pátrat po stopách Jana Sladkého Koziny. Zdokonalovali jsme se tak ve čtenářské gramotnosti a poznali místa, na která jsme se pak jeli podívat při školním výletu. Prohlédli jsme si Kozinův statek v Újezdě, zavítali jsme i na Hrádek a do Trhanova, užili jsme si odpoledne v Klenčí pod Čerchovem, kde jsme si vyzkoušeli výrobu chodské keramiky a navštívili jsme zde Dům přírody. Náš poslední školní výlet na 1. stupni jsme zakončili na naučné stezce u Zelenovských rybníků nedaleko Domažlic. Bylo to super a určitě máme na co vzpomínat.

Čas neuvěřitelně rychle letí a pět let na 1. stupni uteklo jako voda. Společně jsme se rozloučili při hraní bowlingu ve Kdyni a slíčka ukápla také poslední školní den při předávání vysvědčení. Přejí všem pátá-

kům hodně dalších školních úspěchů a věřím, že stejně jako my učitelé i vy si na krásná léta prožítá na 1. stupni někdy vzpomenete.

*Mgr. Šárka Šlajsová
třídní učitelka*

DOBRONAUTI V NAŠÍ ŠKOLE

Stalo se vaše dítě v minulém školním roce Dobronautem? Pokud ano, zažilo ve škole neobyčejný preventivní program, kdy se žáci 3. až 5. tříd učili, jak lépe zvládat konflikty, zastavit šikany nebo respektovat ostatní.

Hru si můžete představit jako aktivitu pro všechny děti ve třídě, kterou vede učitel, je proškolen a všechny aktivity sám prožil. Při hře, která probíhá ve skupinách, se hraje s názornými kartami. Současně je využíváno video, které děti vede a nabízí jim různé možnosti řešení určité situace. Společným cílem je např. vyřešit konflikt mezi žáky tak, aby se děti nepohádaly nebo si neublížily. V závěru hry děti nahlédnou na to, jak se jim podařilo situaci zvládnout a jakou „superschopnost“ tak získaly.

Během května 2023 si „Dobronauty“ zahrálo 145 žáků školy! Fotografie je z aktivity „Na vlastní kůži“, která byla realizována při výtvarné výchově.

V dalším školním roce se můžeme opět těšit na společné pokračování Dobronautů. Ale o hře vám mohou více vyprávět možná právě vaše děti.

*Za tým Dobronautů
MZŠ ve Kdyni
Petra Tóthová
foto: MZŠ Kdyně*

VÝMĚNA AERAČNÍHO SYSTÉMU NA ČOV KDYNĚ

Na přelomu června a července byl na ČOV Kdyně kompletně vyměněn vysloužilý systém aerace. Starý systém již dosloužil a bylo nutné jej vyměnit.

A co to vlastně ta aerace na ČOV je? Aerační systém na městské čistírně odpadních vod je klíčovou součástí čistícího procesu, který pomáhá odstraňovat znečištění z odpadních vod a zlepšuje kvalitu vody, která je nakonec vypouštěna z čistírny zpět do přírody. Aerační systém se zaměřuje na proces nazývaný aerace, který spočívá v dodávání vzduchu do odpadní vody. Tento proces je na ČOV Kdyně prováděn na dvou aktivačních linkách, které jsou vybaveny speciálními zařízeními zvanými aerátory. Městská aerace, známá také jako aktivační nebo rozptylová aerace, zahrnuje přecherpání odpadní vody do speciálních nádrží, které jsou vybaveny zařízeními, jež vytvářejí jemné bubliny vzduchu. Tyto bubliny se pak aktivně rozpíjí ve vodě, čímž zvyšují kontakt mezi vzduchem a odpadní vodou. Tímto způsobem se zabezpečuje dostatečné okysličení vody, což vede k urychlení biologických procesů čištění. Mikroorganismy, které jsou v odpadní vodě přirozeně přítomné, mají díky aeračnímu systému lepší podmínky pro svou činnost. Tyto mikroorganismy se pak živí organickými látkami ve vodě, a tím se snižuje jejich koncentrace a výrazně se zlepšuje kvalita odpadní vody. Po dokončení aerační fáze je odpadní voda připravena projít dalšími etapami čistícího procesu, aby byla nakonec bezpečně vrácena zpět do vodního toku.

A proč se vlastně musel starý systém vyměnit? Na čistírně byl v provozu už od roku 2001 a během té doby naši pracovníci 2 x měnili membrány na obou linkách. Naposledy v roce 2018 a v roce 2019. Membrány jsou ve stálém kontaktu s provozním prostředím, což způsobuje jejich opotřebení a degradaci materiálu. Na membránách se mohou usazovat kaly, mikroorganismy a jiné nečistoty obsažené v odpadní vodě a mohou omezovat proudění vzduchu a snižovat schopnost membrán přenášet vzduch do vody, což ovlivní celkovou účinnost a výkon aeračního systému. Časem také ztrácejí svou původní elasticitu a nemohou již efektivně absorbovat a uvolňovat vzduch, což snižuje jejich schopnost vytvářet potřebnou aeraci. Vzhledem k tomu, že jsme se už delší dobu potýkali s tím, že distribuce vzduchu je nevyhovující a je vysoce energeticky náročná, tak jsme hledali řešení, které by nám jednak zaručilo optimální množství vzduchu k účinnému čištění vod a za druhé by významně snížilo spotřebu elektrické

energie. Počátkem letošního roku již systém začal kolabovat a situaci jsme proto museli řešit jako havárii.

Nakonec byl zvolen systém od německé firmy ENVICON GmbH a jako montážní firma byla vybrána Nemo-Garant s.r.o.. Z provedených výpočtů potřebného objemu vzduchu vyšly jako nejvhodnější elementy s membránou ze silikonu, který je navíc síťovaný platinou. Tento systém by měl bezpečně dopravit dostatek kyslíku do nádrží nitrifikace při nižší spotřebě elektrické energie, a to po celou dobu životnosti aerátoru, která je nejméně 15 let. Za tuto dobu by měla poklesnout účinnost přestupu kyslíku nejvýše o 20% proti počátečnímu stavu, a systém se tudíž nemusí měnit častěji než za oněch 15 (20) let.

Do každé z nádrží nitrifikace bylo osazeno shodně po 84 ks elementů ENVICON. Tyto elementy byly namontovány na nerezové nosiče – ty jsou v každé nádrži tři. Nosiče jsou upevněny na dno nádrže nerezovými konsolami s výškovou aretací. K nosičům je svedeno nové nerezové potrubí. Stávající nosiče elementů ASEKO byly před montáží kompletně demontovány.

Tomu všemu předcházelo stanovení harmonogramu prováděných prací, aby i během výměny aerace byla schopna ČOV alespoň částečně plnit svoji funkci. Po dobu řešení havarijního stavu byly stanoveny mírnější limity odtoku. Vše bylo realizováno ve dvou etapách, kdy v každé etapě byla přestrojena jedna nádrž. Kompletní vyčerpání a vyčištění nádrží provedli zaměstnanci Vodárny Plzeň a VaK Kdyně. Demontáž staré technologie jsme si provedli rovněž sami. Pro zajímavost - z čistírny bylo během této akce vyvezeno 11 cisteren o celkovém objemu 73 m³.

I když bylo vše dopředu naplánované, tak se celá akce neobešla bez komplikací, zádrhelů a překvapení. Ty byly menšího i většího charakteru, ale naštěstí si s nimi firma realizující montáž poradila, a celé dílo tak mohlo být po odzkoušení a proškolení předáno k užívání.

S několikátýdenním odstupem od realizace již můžeme konstatovat, že technologie aerace pracuje správně a bez závad. Zcela zásadní je zlepšení kvality odtoku u dříve problematického parametru amoniakálního dusíku. Celkově lze tedy říci, že zlepšení aeračního systému na ČOV Kdyně a dosažení nižších koncentrací amonných iontů ve vypouštěných odpadních vodách bude mít pozitivní dopad na kvalitu vody ve vodním toku a životní prostředí jako celek. Dále očekáváme pokles spotřeby elektrické energie, protože

dmychadla už nemusí tak často pracovat na plný výkon. Na vyčíslení možné úspory je ale nyní ještě příliš brzy.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kteří se na akci výměny aerace na ČOV Kdyně podíleli. Především našim zaměstnancům na čistírně, protože ti si to tam „užili“ nejvíce a také jejich kolegům z provozu. Opravdu to neměli snadné. Dále pak realizační firmě Nemo-Garant a zastoupení firmy ENVICON v ČR za jejich pomoc při realizaci našeho záměru. V neposlední řadě potom vedení města Kdyně za jejich aktivní přístup při řešení dané problematiky. Tato akce má totiž návaznost na připravovanou intenzifikaci čistírny, kdy se nově instalované aerační elementy přenesou do sestav nové čistírny a další elementy budou použity pro všechny biologické nádrže ČOV. V dalším období plánujeme výměnu aerace i na ČOV v Hluboké.

Akce byla uskutečněna za finanční podpory Plzeňského kraje.

*Ing. Václav Opat, jednatel
Vodovody a kanalizace
města Kdyně spol. s r.o.
foto: Ing. Václav Opat*

CENTRUM VODNÍ ZÁBAVY KDYNĚ INFORMUJE

Pravidelní čtenáři Kdyňských listů si již zvykli, že na těchto stránkách informujeme o průběžných opravách a modernizacích, kterými kdyňský bazén průběžně prochází, aby se dokázal vyrovnat nejen regionální konkurenci, ale především aby se do něj návštěvníci, zejména pak z řad místních občanů, rádi vraceli. V minulém čísle byl avizován nákup sušičky plavek, která je již v provozu a návštěvníci centra ji velmi kladně oceňují. V současné době ve spolupráci s vedením města připravujeme venkovní odpočinkovou zónu. Na volném prostranství za bazénem budou instalována lehátka na opalování, relaxaci a chybět nebude ani kryté zázemí pro posezení, které ocení zejména rodiče s dětmi. Tento nově vznikající prostor bude propojen s vnitřní bazénovou částí i se stánkem s občerstvením. Postupně tak budeme připravovat odpočinkový areál, který nabídne celoroční komfort vnitřního koupání s celou škálou letních nadstavbo-

vých služeb a aktivit pro děti i dospělé. Realizaci tohoto projektu jsme chtěli stihnout do začátku letní sezóny 2023, proto jsme na přípravách pracovali již od loňského podzimu. Vzhledem k nedostatku tohoto mobiliáře v dodavatelských řetězcích a s ohledem na dlouhé dodací lhůty se kompletní realizace dočkáme až v příštím roce. S nadcházejícím podzimem jsme se ale spon připravili na větší využívání oblíbeného dětského koutku, který byl vybaven novými hracími kostkami.

Údržbu však nepotřebuje jen mobiliář bazénu, ale i samotný bazén a v září nás proto čeká **PRAVIDELNÁ Odstávka bazénu**, která se plánuje od pondělí, 4. září 2023 a trvat bude cca 10 dní, v závislosti na potřebných úkonech. Během odstávky musí pracovníci centra bazén vyčistit speciálním přípravkem dle zákonných požadavků Ministerstva zdravotnictví ČR. Podrobnější informace o odstávce i době jejího trvání naleznete na webových

stránkách Centra vodní zábavy Kdyně – www.bazen-kdyne.cz i na webových stránkách a Facebooku Města Kdyně.

Po odstávce se na Vás budeme opět těšit! Kde jinde než v Centru vodní zábavy Kdyně.

Jan Zelenka
ředitel CVZ Kdyně
foto: CVZ Kdyně

ZAJÍMAVÝ PROGRAM DOMA VE KDYNI

PESTRÉ AKTIVITY S NAŠIMI SENIORY

Na jaře a začátkem léta se v Doma ve Kdyni uskutečnilo několik hezkých akcí pro naše aktivní seniory, ale nejen pro ně. Kdyňskou akademii vzdělaného seniora v dubnu zakončilo setkání s panem starostou Oskarem Hamrusem pod názvem „Posezení se starostou“. Pan starosta si přišel popovídat se seniory a občany o plánech ve městě a o tom, co by uvítali oni. Účast byla veliká, otázek padla spousta a pan starosta se trpělivě věnoval každému dotazu.

V červnu se s námi přišli podělit o výsledky svého celoročního snažení žáci ZUŠ Kdyně. Vystoupily děti dramaticko-literárního oboru a školního Sborečku. Připravily si pásmo písniček a pohádek. Sešlo se početné publikum, které bylo nadšené. Potlesk za skvělý a srdečný výkon patřil nejen vystupujícím, ale i vyvolávajícím.

V polovině léta se s našimi klienty každoročně účastníme poutě na sv. Anně – Tanaběrku, nechyběli jsme tam ani letos. Vždy nás společně potěší krásná místa, atmosféra, milá setkání a dobrá dechovka.

VZDĚLÁVÁME SE, ABYCHOM SI LÉPE POROZUMĚLI

V Doma ve Kdyni se pravidelně vzděláváme, stále hledáme cesty, jak naši péči zkvalitňovat. Tentokrát jsme se zaměřili

na práci s lidmi trpícími demencí. Na vzdělávání v této oblasti klademe velký důraz, protože, jak nám čísla statistik ukazují, v populaci narůstá počet lidí s tímto onemocněním. Každý, kdo se s někým s těmito obtížemi potkal, ví, že péče o ně a jejich potřeby je velice pestrá. Každý z nás je v průběhu svého života zvyklý orientovat se v potřebách druhých hlavně na základě verbálního vyjádření, co potřebuje, jak se cítí, co mu zrovna nevyhovuje. Ve chvíli, kdy vám někdo slovně nevyjádří, jakým způsobem od vás chce přijímat pomoc nebo podporu, nastává spousta otazníků. Ani profesionálové se těmito situacím nevyhnou a pak je ta správná chvíle, obrátit se na svou zkušenost z praxe, na vědomosti jiných nebo právě na nově nabyté zkušenosti a vědomosti od odborníků, kteří se touto problematikou zabývají denně a jdou v ní do hloubky. Prostě nám chybí porozumění. A kde chybí porozumění, tak dochází k nedorozuměním a ta pak vedou k nenaplněným potřebám a nenaplněné potřeby v nás vyvolávají frustraci, neklid až agresi. Metoda validace Naomi Feil je metodou komunikace s lidmi a pomáhá porozumět dezorientovaným klientům bez ohledu na to, kde se právě ve svém vnitřním světě nacházejí. Validaci můžeme brát jako nástroj, jak odstraňovat pocit strachu u klienta, posiluje jeho sebehodnocení a umožňuje mu v klidu a důstojně prožít tuto náročnou etapu života, kterou si sám nevybral. Naše

pracovnice ocenily přístup zaměřený na klienta a už se těší na další poznatky v podzimním pokračování.

Bc. Lucie Routová
Doma ve Kdyni
centrum sociálních služeb
foto: Doma ve Kdyni

ZDRAVÁ PĚTKA

V dubnu a květnu se dva tříčlenné týmy z naší školy zúčastnily soutěže ve vaření Zdravá pětka organizované obchodním řetězcem Albert. V prvním kole, ve kterém soutěžilo 330 týmů z celé republiky, děvčata vařila svá jídla ve školní kuchyňce a fotografie spolu s recepty jsme poslali do soutěže. V následném internetovém hlasování jsme se umístili na nepostupových místech. Avšak jeden z týmů zaujal porotu tak, že udělila děvčatům jedno ze dvou míst, které nás posunulo do pražského finále v holešovické „Chef aréně“.

Zde proběhla tři kola, kde děvčata předvedla svůj signature sandwich, poté své znalosti v teoretické části a nakonec musela za 25 minut připravit jídlo z přidělených surovin. Po dlouhé poradě porota vyhlásila vítěze. Stal se jím těsně o jediný bod tým ze

ZŠ Hustopeče. Naše děvčata skončila druhá, což se jistě dá považovat za velký úspěch.

Celou soutěž jsme si velmi užili a finále v Praze bylo pověstnou „třešničkou na dortu“. Nejenže jsme si skvěle zavařili, ale v přátelské atmosféře, která zde po celou dobu panovala, jsme navázali i nová přátelství s ostatními soutěžícími (autor článku se zrovna chystá na návštěvu dětského domova v Planě). Poděkování patří nejen všem soutěžícím, ale také pořadatelům za skvěle odvedenou práci. Již teď se těšíme na další ročník soutěže. Základní kolo začne na naší škole už v září.

*Aleš Špalek, učitel ZŠ Kdyně
foto: ZŠ Kdyně*

*Klárka Benešová, Míša Engelová,
Lucka Homolková*

OHLÉDNUTÍ ZA ZUŠ OPEN 2023

Také v letošním roce se žáci a učitelé umělecké školy ve Kdyni zapojili do celonárodní akce na podporu uměleckého vzdělávání ZUŠ Open. Každý umělecký obor prezentoval svoji celoroční práci na jiném místě.

Dům v kožichu oživil v pátek 26. května žáci literárně dramatického oboru. Jejich půvabná adaptace Hrubínových pohádek ve starodávné kulise dojala všechny návštěvníky. Někteří z nich se pak přesunuli do příjemného exteriéru parku u Muzea příhraničí.

Tam pokračoval program vystoupením žáků hudebního oboru pod širým nebem.

Salon absolventů v Muzeu příhraničí

Sledování pestrého programu mohli návštěvníci střídát s příjemným posezením u stánku s občerstvením. Krásné slunečné a teplé počasí vykouzlilo v parku nádhernou atmosféru. Bouřlivým potleskem posluchači odměnili premiérové vystoupení skupiny Panteri, která pod vedením Josefa Tíkala vznikla teprve před pár měsíci. Josefu Tíkalovi patří velký dík za profesionální práci se zvukem. Jeho zásluhou zněla všechna sólová i skupinová vystoupení čistě, příjemně a zvukově vyváženě.

19. června uzavřela ZUŠ Open 2023 výstava současných a bývalých absolventů výtvarného oboru s názvem Salon absol-

ventů. Výstava se připravovala celý rok. Bylo třeba oslovit bývalé studenty, domluvit konzultace, připravit práce. Někteří se výtvarnému umění věnují ve svém volném čase, jiní studují na uměleckých školách nebo v uměleckém oboru pracují. Salonu se nakonec zúčastnilo 18 mladých umělců a výsledek byl skvělý. Návštěvníci mohli obdivovat kresby, malby, ilustrace a restaurátorské práce. Výstava nebyla tematicky řazená, každý autor sestavil svůj umělecký profil podle vlastní invence. Výsledkem se stala opravdu nevšední expozice vysoké profesionální úrovně. Bývalí žáci prezentovali svůj další umělecký růst, ti současní zvládání výtvarné techniky, práci s materiálem, kompozici a vnímání prostoru, linií, detailů, světla a stínu.

Současní žáci výtvarného oboru se učí inspirace reálným světem zpracovat za pomoci vlastní fantazie a talentu do konečného díla. To je vyjádřením jejich vlastní kreativity a svobodného pohledu na dané téma. Jejich starší kolegové je jistě v Salonu absolventů v mnohém inspirovali.

Učitel výtvarného oboru, Přemysl Raška, velmi děkuje všem zúčastněným mladým umělcům za nadšenou spolupráci. Věří, že s bývalými žáky zůstane dále v kontaktu a že se podobná akce někdy v budoucnu znovu zopakuje.

*Mgr. Milada Nejdlová
a Přemysl V. Raška
ZUŠ Kdyně
foto: ZUŠ Kdyně*

TURISTICKÉ VYCHÁZKY INFOCENTRA – PODZIM 2023

- **6. září:** Alžbětín, Schwellhäusl, podél Schwellkanal, přechod Debrník, NS Sklářská, Železná Ruda / **11,6 km s převýšením**
SRAZ: Kdyně, aut. nádr. ODJEZD: busem 9:52, přestup v KT na vlak. KT 10:40, Alžbětín 11:38
NÁVRAT: dvě varianty: Ž. R. centrum rychlík 16:21, příj. KT nádr. 17:16, odj. KT aut. n. 18:02, příj. Kdyně 18:38 nebo Ž. R. centrum vlak 17:44, příj. KT nádr. 18:34, odj. KT vlak 18:46, příj. Kdyně 19:20
Vede: Jaroslav Švejnoch
- **13. září:** Orlovice, Štefle, Chodská Lhota. **Nenáročná vycházka/ 6 km**
SRAZ: Kdyně, aut. nádr.
ODJEZD: busem v 15:10 na Orlovice Z Orlovic po červené na Štefle, do Chodské Lhoty na vlak, popřípadě do Hluboké na autobus.
Vede: Libuše Hynčíková
- **20. září:** Kašperk z druhé strany **Na zájezd je nutné se přihlásit v TIC**
- **27. září:** Plasy, Mariánský Týnec **Na zájezd je nutné se přihlásit v TIC**
- **4. října:** Hojsova Stráž, Brčálník, Zelená Lhota/ **10,7 km**
SRAZ: Kdyně, vlak. nádr.
ODJEZD: vlakem v 8:32, příj. KT 9:05, odj. KT 9:40, příj. Brč. 10:23. Příchod do Zelené Lhoty v 14:30.
NÁVRAT: odjezd ze Zelené Lhoty 14:45 (jen pro ty, co nemusí jíst a pít), příj. KT 15:16, odj. KT 15:35, příj. Kd 16:15. Druhá možnost odj. ze ZL v 16:40, v KT 17:16, pak odjezd busem do Kdyně v 18:02.
Vede: Jaroslav Švejnoch
- **11. října:** Z Vítovky na Praštilák/ **12 km**
SRAZ: Kdyně, aut. Nádraží.
ODJEZD: busem ze Kdyně v 10:30 na Vítovky. Z Vítovky kolem kapličky do Chodské Lhoty, odtud na Praštilák. Zpět přes Štefle do Chodské Lhoty, od kapličky tunelem do Hluboké a po cyklostezce do Kdyně.
NÁVRAT: do 17:00
Vede: Jiřina Klemsová
- **18. října:** St. Herštejn, klášter Pivoň **Na zájezd je nutné se přihlásit v TIC**
- **25. října:** Bärnau, jízdárna Světece **Na zájezd je nutné se přihlásit v TIC**
- **1. listopadu:** Z Klenčí na Hadrovec/ **10 km**
SRAZ: Kdyně, aut. nádr.
ODJEZD: busem v 9:35, Domažlice, příj. vlakové nádr. 9:50, odjezd vlaku z Dom. V 10:07 do Klenčí p. Čercho-

vem. V Klenčí návštěva kostela a hřbitova. Z Klenčí pěšky do Chodova, Trhanova, na Pilu a Hadrovec.
NÁVRAT: vlakem z Hadrovice do Dom. a busem do Kdyně.
Vede: Vlasta Štenglová

- **8. listopadu:** Z Újezda Sv. Kříže do Hled'sebe, na Bystřici, do Bělé nad Radbuzou/ **10 km**
SRAZ: Kdyně, aut. nádr.
ODJEZD: busem v 7:23 do Domažl. 7:49, přestup. vlak. nádr., odjezd vlaku v 8:28 do Újezdu Sv. Kříže, příj. 9:17. Z Újezdu Sv. Kříže pěšky do Hled'sebe, Bystřice a do Bělé n. Radbuzou.
NÁVRAT: vlakem z Bělé n.R. ve 14:30, Dom. 15:24, odj. Kdyně bus 15:33
Vede: Vlasta Štenglová
- **15. listopadu:** Svatomartinská vycházka ke sv. Martinovi, Modlín a Smržovice/ **7 km**
SRAZ: Kdyně, aut. Nádraží.
ODJEZD: ve 12:40 hod. na rozcestí pod Korábem. Půjďme cestou ke sv. Marti-

novi na Modlín, dále do Smržovic.
NÁVRAT: busem ze stanice Smržovice.
Vedou: Brychovi

- **22. listopadu:** Mohylové pohřebiště Husín a Hůrka u Klatov/ **10 km**
SRAZ: Kdyně, aut. Nádr.
ODJEZD: busem ze Kdyně v 9:52 do Kalu. Z Kalu do Tajanova, na NS mohylové pohřebiště Husín. Po návratu do Tajanova pokračujeme na Hůrku, z ní do Beňov.
NÁVRAT: z Beňov busem do Kdyně
Vede: Jiřina Klemsová
- **29. listopadu:** Přes Suchou horu a Starou Ves do Černíkova/ **7 km**
SRAZ: Kdyně, aut. nádraží
ODJEZD: busem ve 12:40 z autobusového nádraží na rozcestí Koráb. Odtud po červené turistické značce do Černíkova. NÁVRAT: busem z Černíkova v 15:45, vedou: Brychovi
Autobusové zájezdy zde:

Ludmila Brychová
TIC Kdyně
foto: Jana Jankovcová

CO JE NOVÉHO V TURISTICKÉM INFORMAČNÍM CENTRU KDYNĚ

Za začátek turistické sezony můžeme považovat duben a právě od tohoto měsíce začala pracovat v Turistickém informačním centru ve Kdyni paní Bc. Jana Jankovcová. V turistickém ruchu není žádný nováček, pracovala několik let v TIC Klenčí pod Čerchovem, v TIC Domažlice a následně ještě v Kulturním centru – Pivovaru Domažlice. Ve Kdyni se velmi rychle ujala správy webových stránek infocentra i Facebooku. Věříme, že aktuálnost a bohatost obou těchto informačních zdrojů brzo ocení Kdyňští, ale i turisté. S potěšením můžeme konstatovat, že počet návštěvníků v infocentru stále roste. Zvýšený zájem máme o stálou expozici Muzea příhraničí a synagogy, ale daří se nám i velmi úspěšně volit kvalitní a přitažlivé náměty pro naše tematické výstavy.

V pondělí, 19. června, se sešli v muzeu místní naděšní výtvarníci. Konala se vernisáž, kde celkem 18 současných a bývalých absolventů výtvarného oboru ZUŠ Kdyně představilo své obrazy. Výstavu s názvem SALON vytvořil z různorodých prací a technik svých žáků Přemysl V. Raška. Nezbyvalo než obdivovat, kolik talentu v dětech pan Raška dokázal podchytit a jak vedl každého žáka individuálně, svobodně jeho vlastním směrem.

Skutečně šťastnou volbou pro termín prázdnin se stala výstava modelů autíček pana Jiřího Beneše z Klatov. Nejen obdivuhodná sbírka autora, ale i doprovodný program pro děti s tematikou cestování lákal celé rodiny k návštěvě našeho muzea. Zatímco si tatínkové prohlíželi modely autíček, děti si hrály, malovaly a plnily soutěžní úkoly v připraveném dětském pokoji, využívaly hřiště a silnici s odstrkovadly. Na památku si odnášeli společnou fotografii z fotokoutku.

V září se již můžeme těšit na výstavu obrazů Leo Schötze. Tohoto uznávaného německého umělce pojí přátelství s panem Václavem Sikou, kterému za zprostředkování výstavy velmi děkujeme. Leo Schötz se narodil v roce 1963, studoval na Akademii výtvarných umění v Mnichově u Heinze Butze. Výstavu s jeho působivými obrazy zahájíme ve čtvrtek 7. září od 17:00 hodin.

Další výstavou obrazů se nám představí tři malířky z Klatovska: Anna Halasová, Vlasta Weberová a Jana Dvorská. Vernisáž výstavy s názvem „Třikrát jinak“ se bude konat v úterý 24. října. Anna Halasová se věnuje i kurzům malování. Oba jarní termíny se velmi rychle obsadily, a tak přidáváme další podzimní celodenní setkání nad barvami a plátnem. Přihlásit se můžete na sobotní nebo nedělní termín, 4. – 5. listopadu.

BESEDA S POUTNÍKEM SVATOJAKUBSKÉ CESTY

Přijďte si poslechnout příběh o tom, jak se jeden strašpytel rozhodl postavit svým strachům čelem a vydal se na 3600km dlouhou pouť. Bez stanů, bez puchýřů, nízkonákladově, sama. Kolik stojí 5 měsíců na cestě? Je možné v kuse týden mlčet? Jak překonat strach ze spaní venku? A proč na takovou cestu vůbec vyrážet? Přijďte si poslechnout přednášku plnou zážitků a praktických rad od Evy Pindákové, poutnice a psycholožky, která si do našeho infocentra přišla pro poutnické razítko 8. května 2022. Bylo to velmi zajímavé setkání, vzájemné sympatie a seznámení. Díky výměně kontaktů jsme mohli provázet Evu po celou dobu jejího putování. Srdečně zveme na besedu s promítáním, která se koná v pátek 6. října od 18:00 hodin v Muzeu příhraničí.

BESEDA O MADEIŘE VLADIMÍRA HAMMERA

V lednu letošního roku jsme měli možnost obdivovat v Muzeu příhraničí úžasné velkoformátové fotografie Šumavy Vladimíra Hammera. Protože před nedávnou dobou navštívil Madeiru, představí se nám nejen jako fotograf, ale také jako cestovatel. Jaké krásné záběry nafotil na Madeiře, na ostrově věčného jara a tisíců vodopádů, nám ukáže v rámci besedy s promítáním 7. listopadu od 17:00 hod. Jistě nám povypráví i o svých zážitcích z Mistrovství juniorů ČR v plachtění.

Podzimní kurz tkání s Martou Volfikovou zahájíme ve čtvrtek 5. října v 17:00 hod. Čeká nás opět celkem pět dvouhodinových setkání u tkalcovského stavu, a to každý čtvrtek. Vlnu si můžete přinést vlastní, nebo ji od nás zdarma obdržíte.

Turistické vycházky i autobusové výlety připravujeme opět od měsíce září. Programovou nabídku najdete v Kdyňských listech.

VZÁCNÉ NÁVŠTĚVY V MUZEU PŘÍHRANIČÍ

Turistické informační centrum je v mnoha případech první místo, kam turisté ve městě přijdou. Snažíme se zde vytvořit takové prostředí a takovou atmosféru, aby se všichni příchozí u nás cítili jako vzácná návštěva. Přesto bychom vám chtěli představit některé hosty, kteří zde hledali kořeny svých předků nebo přijeli z velké dálky.

Velmi vzácnou návštěvou ve Kdyni se zcela jistě stal začátkem května Patrik Dewane. Zavítal na výstavu Miloše Ryneše „S indiánem přišla svoboda“ a přislíbil návštěvu Kdyně i v příštím roce, kdy budeme mít možnost zhlédnout jeho divadelní představení Náhodný hrdina. Jedná se o one man show, kdy Patrik Dewane za pomoci několika pomůcek, autentických záznamů a unikátních nahrávek odehraje představení, jehož základem jsou válečné vzpomínky Matta Konopa, jeho dědečka. Nechá nás nahlédnout do nitra člověka, který odešel ze Spojených států, ocitl se v roce 1944 přímo na krvavé pláži Omaha v Normandii, prošel zimní ofenzívou v Ardenách a v květnu 1945 přišel osvobodit Chodsko, odkud pocházela jeho rodina.

Nejednalo se ale o jediného hosta z Ameriky. Miloš Ryneš, předseda Klubu 3. armády v Klatovech, přivedl i své dlouhodobé přátele z Kentucky v USA, potomky válečných veteránů.

Stejná výstava přilákala i historika, autora odborné literatury, **Karla Fouda**. Jeho kladné, velmi vysoké hodnocení výstavy potěšilo nejen pana Ryneše, ale i nás.

V květnu nám udělala velkou radost návštěva z **Izraele**. Do Kdyně zavítala **Helena Shmuely**, dcera **MUDr. Františka Klemense**. Paní Helena přijela se svojí spolužačkou z Prahy. Když opouštěla v roce 1963 s rodiči republiku, bylo jí 16 let. Po celou dobu spolu udržují kontakt,

a tak Helenky čeština je vynikající. Byla dojata z vřelého přijetí na kdyňské radnici, kde také poděkovala za umístění pamětní desky na rodném domě jejího otce na Náměstí č.p. 139. Ze zdravotních důvodů na slavnostní odhalení v roce 2022 nemohla přijet osobně. Se zájmem navštívila také synagogu. V zasedací místnosti bylo připraveno pohoštění a expozice dokumentů o jejím otci. Neskrývala své překvapení z množství nashromážděného materiálu. Snad se můžeme těšit na nějaké další shledání s touto dámou ve Kdyni.

Dalším milým hostem Muzea příhraničí byl pan **Petr Hajný**, jehož vzpomínky jsou vždy obohacením Kdyňských listů. V každém jeho příspěvku se snoubí laskavost s obdivuhodnou pamětí autora. Schopnost vyprávět a zaujmout detaily je mu vlastní. Jsme velmi rádi, že si naplánoval se svými dětmi cestu do našeho kraje a jeden červnový víkend věnoval rodnému městu, svým přátelům, kamarádům z dětství a vzpomínkám. Přinášíme krátký rozhovor s ním na straně 38.

Další vzácná návštěva přijela do Kdyně

z Prahy. Paní **Olga Čejková** je potomek **Ernsta Scholze**, předního úředníka naší textilní továrny. Její vyprávění rovněž přinášíme v samostatném článku na straně 35.

Zajímavým hostem Muzea příhraničí se však stala i paní **Marie Jandová**, která své dětství prožila v **Klatovské ulici**, ve vile notáře Seicherty (v dnešní budově ZUŠ). Ráda vzpomíná i na návštěvy herečky **Káji Chadimové** a jejího manžela **Jana Třísky** v této krásné vile.

Paní Marie Wenigová sepsala vyprávění o životě a práci na poště ve Kdyni v šedesátých a sedmdesátých letech. Byli zde zaměstnaní celý život oba její rodiče. Postupně tyto zajímavé příspěvky zveřejníme.

Děkujeme tímto také všem, kteří čtou naše články a doplňují je o další informace. Vážíme si i všech vašich připomínek. Pokud máte námět na zajímavé vyprávění o historii města, zastavte se.

*Ludmila Brychová
TIC Kdyně
foto: TIC Kdyně*

KDYŇSKÝ SEKÁČ 2023

Druhý ročník soutěže v ručním sekání trávy se odehrával na farní louce ve Staré Kdyni. Vysoká tráva a velký prostor umožnil porotcům objektivněji posuzovat výkon a zručnost sekáčů. O vítězi už nerozhodoval čas, ale především délka záběru, výška strniště, lehkost při kosení, broušení a nastavení kosa.

Máme velkou radost, že si naši soutěž oblíbil **Jan Dvořák**, mluvčí NP Šumava. Jako zkušený moderátor a sekáč v jedné osobě po celé odpoledne velmi zajímavě a zasvěceně vyprávěl o tomto umění našich dědečků. Sám se totiž několika soutěžím již účastnil. Všichni přítomní díky němu již vědí, jak se kosa nasazuje, jak se naklepává, jak se brousí, jaké existují druhy brousků, i z jakého materiálu se vyrábí toulce. Víme také, že se pravidelně koná v kosení trávy i ME a MS, a že se při těchto soutěžích seká s kosou v šířce 120 cm.

Příjemnou atmosféru vytvořil svým hudebním doprovodem **Stanislav Červenka**. Velké poděkování patří porotcům: **Emanu Soběhartovi**, **Václavovi Boublermu** a **Janu Mazancovi**. Za krásné ceny a podporu celé akce děkujeme sponzorům: **ZOD Mrákov**, **Allianz pojišťovna Kdyně** (panu **Maršíkovi**), **Dřevařské potřeby Jany Tochorové**, **Zmrzlinkovna Kdyně** a další milí dárci. **Zmrz srďaře Kdyňského sekáče patří i Michaela Hudcová**, která připravila

dílňičku pro děti i výborné sladkosti ke kávě pro dospělé. **Pan Petr Louda** pořídil z akce videozáznam. Rovněž jim velmi děkujeme.

Putovní pohár Kdyňského sekáče si tentokrát přesvědčivě vybojoval **Matouš Strádal**. Jeho záběr a techniku kosení obdivovali nejen porotci, ale všichni přítomní. Na druhém místě se umístil **Miloslav Hála**, třetí příčku obsadil **Zdeněk Forster**. Velkým potěšením se stala účast žen. **Michaela Kovalová** přijela s celou svojí rodinou ze Všepadel a soutěž ve své kategorii vyhrála. Pokud by se hodnotil i celkový umělecký dojem, pak její krásná rodina by se určitě umístila také na prvním místě. Mezi ženami si druhý stupeň vysekala **Miloslava Hálová** a třetí příčku **Dana Svobodová**. Speciální kategorii vytvořil teprve osmiletý **Vojtěch Dvořák**, syn moderátora **Jana Dvořáka**. Byl to právě on, kdo strhl všechny ostatní sekáče k závěrečnému společnému dosekání louky – pro diváky nádherné defilé, téměř koncert sekáčů v přímém přenosu. Pro nás krásný zážitek, pro naše babičky obraz, který vidávaly téměř běžně.

Protože kosa potřebuje také jednou za čas i naklepat, předvedl toto umění předávané dříve z otce na syna všem přítomným přímo na louce u fary **Ondřej Janda**. Musíte kosu z kosiště sundat a její ostří trpělivě na speciální stoličce tzv. „bábě“ kousek po kousku naklepávat. „Je to vlastně takové hrubé broušení. Nesmíte do toho moc

*Miroslav Koval, 4. místo, muži
Michaela Kovalová, 1. místo, ženy*

mlátit, jinak to popraská a ostří se začne trhat,“ vysvětloval **Ondřej**. „Vzít alespoň čas od času kosu do ruky a něco s ní posekat, má svoje kouzlo. Navíc vám po sekání kosou nezůstane z trávníku jen nízké strniště a dáte šanci přežít užitečnému hmyzu.“

Začít se sekáním kosou můžete kdykoli i vy. My se na vás budeme těšit příští rok již na 3. ročníku soutěže Kdyňský sekáč.

*Ludmila Brychová
TIC Kdyně
foto: TIC Kdyně*

TURISTICKÁ MÍSTA NA KDYNŠKU – TROJVRŠÍ BEZNÝ, ČEPICE, RÁJ

Trojvrší Bezný (659 m n. m.), Čepice (644 m n. m.) a Ráj (615 m n. m.) tvoří pás přibližně v délce 2 km směrem ke Všerubům.

BEZNÝ

Nejvyšší vrch Bezný je přístupný od Brnířova, Prapořišť a Nové Vsi. Nejkrásnější výhledy se vám však naskytou při výstupu od Brnířova. Z vesnice vycházíte po silnici směrem na Novou Ves, za železničním přejezdem po 560 metrech pokračujete vpravo na turisticky neproznačenou cestu a stoupáte podél lomu (za zajímavost stojí, že se z lomu vozil kámen po požáru severní strany Brnířova v roce 1875). Z luk na úbočí Bezného spatříte ze zcela jiného pohledu Kdyni, Rýzmbek, Škarman, Korábský hřeben a Kněžskou horu. Ve vrcholových částech došlo v poslední době k vykácení velkých ploch lesa, a tak lze dohlédnout i na hřeben Českého lesa s Čerchovem nebo masivem Gibachtu s nejvyšším bodem Kreuzfelsen, Haltravský hřeben i Přimdu.

Na Bezným se setkávají katastry Brnířova, Prapořišť a Nové Vsi, a tak není divu, že vrch lákal odjakživa k dobrodružným výpravám děti ze všech tří obcí. Mezi ně patřil i Josef Husník se svým bratrem. Důvody, proč sem chodívali, nebyly ale jen hry, ale také les, který jim zde patřil a nyní opět patří.

„Pamatuji si jako dítě, že na vrcholu stávala dřevěná rozhledna. Ta podlela zubu času, a tak pro krásný výhled, ale i z takového hecu jsme se s bratrem rozhodli, že na vrchol dopravíme Trojmezí kámen. Našli jsme ho v poli pod Svatou Annou. Ten „drobeček“ váží 2625 kg a dopravit ho na vrchol nebyla úplná legrace. Od Nové Vsi jsme ho na místo tahali traktorem s navijákem, dvakrát se nám při tom přetrhlo lano. K usazení byl zapotřebí i bagr Zdeňka Hůly.“ Kámen se ale musel nejdříve opracovat. Povrchovou úpravu kamene s brnířovským pařezem navrhl Michal Rittsein, akademický malíř a brnířovský chalupář. Vlastní opracování udělal kameník Štěpán Strejc. Od 16. května 2010 se tento kámen stal symbolem hory Bezný nad Brnířovem. Je na něm nápis od brnířovské rodačky Marty Zemanové: „Pevný kámen na Trojmezí stojí, v tradici

a přátelství zde pojí všechny, kdo tu vyrůstali pod ním. Rozdělení jsme systémem vodním, ale hovoříme stejnou řečí. Mějme tento kámen ve společné péči, ať spojuje pevně generace příští v Brnířově, Nové Vsi i v Prapořišti.“ Na malé travnaté plošince, najdeme i červenobílou triangulační tyč.

ČEPICE

Z vrcholu Bezný vede modrá turistická značka do sedla pod Čepicí. Odtud se pak modrá značka napojuje na Svatojakubskou cestu k vrchu Čepice. Vysoké stromy zde dnes zabraňují výhledu. „Podle starých kronik měl být na Čepici postavený strážní hrad pro Všerubský průsmyk. Nestalo se tak, v druhé polovině 13. století byl na jiném místě postaven hrad Rýzmbek“, dle vyprávění Karla Jandy st.

RÁJ

Nejnižší ze tří jmenovaných kopců, a přesto skýtá překrásný výhled do kraje Všerubského průsmyku. Rájem prochází Svatojakubská cesta a červená turistická značka. Najdete zde odpočívadlo a panoramatickou mapu.

„Ráj odedávna přitahoval k sobě lidi. Novoveští ho milovali, pořádali zde divadla, hrálo se zde a zpívalo. Snad právě proto získal dříve bezejmenný kopec své poetické jméno Ráj“, vypráví Ing. Zdeněk Hynčík st. „V obecní kronice se popisuje, že po první světové válce se zde konalo setkání na oslavu vzniku České republiky. Tančilo se, hrálo, zpívalo a došlo i na slavnostní střelbu. To nenechalo v klidu Němce z pohraničí, až se přiblíhli podívat, co se na Ráji děje.“

Na vrcholu se nachází pomník Emila Tšidy (1862–1926), který byl hlavním činovníkem Sokola ve Kdyni a od roku 1884 i jeho starostou. V roce 1886 stál u kolébky župy Plzeňské a byl také jejím zástupcem na výboru ČOS. V roce 1913 se stal starostou Sokolské župy šumavské. *Důležitá byla i jeho činnost coby významného sokolského a vlastivědného pracovníka, regionálního historika Kdynska a Pošumaví. V roce 1925 vyšla nákladem Knihovny Okresního sboru osvětového ve Kdyni jeho publikace „Z minulosti kdyňského kraje“. Tšida zemřel 1. prosince 1926 a v Plzni měl na tehdejší dobu oprav-*

du pompézní pohřeb se všemi poctami. (Za zmínku stojí, že urna s jeho popelem byla umístěna do sokolské síně slávy v Plzni. Uchovala se celou válku. V roce 1948, když musela být síň slávy zrušena, se urna ztratila a dodnes se nenašla).

Dne 8. května 1927 za účasti tisíců lidí zde byl po jeho smrti odhalen pomník. I on tento kopec miloval. Na více než pětmetrovém památníku z kamene byl osazen reliéf s jeho portrétem. Po obsazení Sudet v roce 1939 byl však pomník trnem v oku sudetským Němcům z Prapořišť. Když se vraceli ze Všerub ze schůze henleinovců, posilnění alkoholem pomník povalili. Po nějaké době přišli ještě pro desky. Ty tam už nenašli, podařilo se je zachránit. Po dobu války je schovával Leopold Grössl z Nové Vsi v zásobníku na obilí. V době poválečné plnily desky funkci i nepřilíš důstojnou (zátěž cirkulárky), ale nakonec se přeci jen dostaly do správných rukou Jaroslava Pospíšila, tehdejšího předsedy KČT Kdyně. Ten je umístil do posledního patra věže hradu Rýzmbek. Na tomto místě ještě čekaly do roku 2009. Tehdy byl památník obnoven a desky opět umístěny na znovupostavený kamenný pomník. Stalo se tak zásluhou bývalého starosty města Kdyně Jana Löffelmanna a bývalého místostarosty Nové Vsi Ing. Zdeňka Hynčíka, za pomoci Františka Halady a Josefa Kalíška.

„Kámen jsme vozili ze severní strany Korábu, od Modlína. Vzpomínám si, že Honza vzal skutečně každý ten kámen do ruky, než ho dal na to správné místo. Jsem rád, že tam ten pomník zase máme“, vypráví Ing. Hynčík st.

„Mezi místními se vžil také pro kopec název Tábor. Vlastně ne všichni se shodnou, zda se Tábor říkalo Beznému či Ráji. Obecní kronika se píše od roku 1836, ale z vyprávění se tradovalo, že měl na tomto kopci svoje ležení Prokop Holý v době bitvy u Domažlic. Jako dítě si pamatuji, že jsme s kamarády vídali na skále vytesaný kalich. Tak se zdá, že k názvu Tábor má blíž Ráj“, s úsměvem dodává Ing. Zdeněk Hynčík.

Ludmila Brychová
TIC Kdyně
foto: Matěj Kraml

PO STOPÁCH FALEŠNÉ HRANICE – 75 LET POTÉ

V letošním roce si připomínáme **75. výročí zahájení akce Kámen**, o níž jsme čtenáře již mnohokrát na těchto stránkách informovali. I dnes na jiném místě tohoto zpravodaje je tématu věnován prostor. Od roku 2018 pravidelně vyrazíme s **badatelkou Václavou Janděčkovou „po stopách falešné hranice“**, terénem podél (falešné) státní hranice. Každý rok se s námi vydává početná skupina zájem-

ců o historii. **Letošní výprava se uskuteční 7. října, tentokrát s podtextem „výroční“.** V letošním roce totiž uplynulo **75. výročí** těchto zákeřných zločinů. Srdečně vás, také jménem paní badatelky, zvuk pěší procházce, debatě i uctění obětí Akce Kámen. **Večer od 19:00 hod vystoupí v sále Modré hvězdy písničkář Vladimír Merta.**

Kompletní program s přesnými časy bude

uveřejněn na našich webech:

www.mkskdyne.cz a www.infocentrum-kdyne.cz.

Po stopách Akce Kámen ve společnosti badatelky Václavy Janděčkové vás srdečně zve Bc. Jana Podskalská ředitelka MKS „Modrá hvězda“ Kdyně

KONCERT PRO 17. LISTOPAD

Už se stalo tradicí, že lidé, kteří si chtějí připomenout (a nechtějí zapomenout) na události spojené s bojem za svobodu a demokracii, nemusí jezdit do velkých měst. Pravidelně od roku 2018 připravujeme **Koncert pro 17. listopad. V letošním roce vystoupí písničkář Jaroslav Hutka.** Zařadí se tak k umělcům a osobnostem, které do Kdyně přijely v rámci tohoto koncertu podpořit hodnoty. **Byli to třeba Vladimír Merta, Luboš Pospíšil, Martin Mejstřík, Jan Hrubý a další, kteří jdou ve šlépějích hodnot, ačkoliv**

patří k mladší generaci – **Ondřej Fencel, Hanka Kašpárek Vyšínská, Vojta Jindra, Michal Hnátek, Mirek Linhart, aj.** Nemožné nevzpomenout prostě začátky těchto akcí, kdy nápad přišel ve středu a v pátek jsme stáli na náměstí u Lípy svobody, kdyňský muzikant Antonín Štrnad s přáteli v té zimě hráli a hráli se o hrnek svařáku, bez pódia, přístřeší. Doprovodným programem letos budou výstavy, které uvedeme ve spolupráci s **Knihovnou Václava Havla: „S chtitím po svobodě“ a „Záblesky svobody aneb**

Konec 80. let ve fotografiích Miloše Fikejze“. Chybět nebudou také **místní fotografie** stěžejních dní daného období. Již tradičně na místě bude možno také pietně vzpomenout na 17. listopad roku 1939, položit květinu či zapálit svíčku. **Koncert pro 17. listopad se uskuteční 17. listopadu v 17. hodin na náměstí ve Kdyni.**

K uctění památky bojů za svobodu a demokracii vás zve Bc. Jana Podskalská ředitelka MKS „Modrá hvězda“ Kdyně

KALTE FREIHEIT – MUZIKÁL NA TÉMA AKCE KÁMEN

V našem kraji již není třeba představovat **Akci Kámen a podstatu zrůdných provokací**, které měly za cíl vybudit zoufalé oběti k útěku z **komunistického Československa.** Spleť náročných případů, složitá struktura příběhů, zápletky a neuvěřitelné osudy jsou mnohdy těžko pochopitelné pro Čechy, krok po kroku se ale s tématem falešných převodů díky usilovné práci badatelky Václavy Janděčkové setkávají i v Německu. Autorčiny studie i komiks byly přeloženy také do angličtiny. V letoš-

ním roce se tohle **složitě téma podařilo ztvárnit také pomocí muzikálu**, na kterém se podílela scénářistka, režisérka a koproducentka **Birgit Simmler**, slavný český skladatel a producent **Ondřej Soukup** a badatelka a spisovatelka **Václava Janděčková.** Výsledkem jejich spolupráce je muzikál nazvaný **KALTE FREIHEIT**, který vznikl na základě knihy Kámen a vypráví příběh policisty Stanislava Lišky a jeho nechtěné role převaděče. Děj se tedy odehrává také ve Všerubech, Myslívě a ve Kdyni. Muzikál byl uveden v rámci tradičního programu Luisenburg Festspiele, kde probíhají letní divadla a produkce pod širým nebem, v areálu pro dva tisíce lidí s překrásnou scénou.

Cestu do hlediště si našlo obrovské množství lidí, Čechů i Němců, a soudě dle reakcí a nekončícího standing ovation se podařilo i německému publiku předat příběh falešných hranic. O úspěchu tohoto muzikálového představení svědčí noviny zprávy napříč bavorskými deníky, skvělé výkony německých herců a příběh na pozadí temného období československých dějin vyzdvihovaly internetové noviny stejně jako ty tištěné. Přejme tomuto muzikálu, aby jej jednoho dne uvedla i česká divadelní prkna! Fotogalerii z představení si čtenář může prohlédnout na:

www.luisenburg-aktuell.de.

Ing. Václava Janděčková je spisovatelka, badatelka, scénářistka, publicistka, členka českého centra mezinárodního Pen Klubu, autorka četných výstav, besed, místopředsdkyně Společnosti pro výzkum zločinů komunistů, autorka přednášek, žije a tvoří v Prapořích.

Za poznáním práce badatelky Václavy Janděčkové vás zve Bc. Jana Podskalská ředitelka MKS „Modrá hvězda“ Kdyně
foto: Mgr. Lukáš Kopecký, MKS „Modrá hvězda“ Kdyně

NEJKRÁSNĚJŠÍ POHLED NA SVĚT JE SKRZE KLUBÍČKA ANEBO POVÍDÁNÍ O LÁSCE K RUČNÍ PRÁCI

Sešly jsme se v útulné klubovně plné nití, knoflíků, klubíček, hotových i rozpracovaných výrobků. Na stole voněla káva a energická **Olga Hanáková**, předsedkyně spolku **Kdyňský klub Klubíčko**, se rozpovídala o své vášni k ručním pracím. S podobně naladěnými ženami vytvořila prostor přátelský k této zálibě, kam mohou přijít všichni, kteří mají zájem plést, háčkovat, šít. Co vše dokážou, kde působí a **jaký dopad na udržení ruční práce Olga a ženy kolem ní mají**, si nechte odvyprávět v následujících řádcích. Jsem si jistá, že nejedna holčička nebo paní dostane chuť vyndat pletací jehlice a začít splétat svůj vlastní příběh.

Sedíme tu uprostřed království nití a tvořivého materiálu. Prozradíš nám, Oli, něco o tom, kdo tvoří Klubíčko, a co vše vedlo k tomu, aby vznikl přímo klub šikovných žen, které svůj zájem povýšily, a které dovedou svůj vlastní čas v dnešní době věnovat ruční práci acharitě?

Jsme parta nadšených žen, které se rády podělí s druhými o své zkušenosti a zručnost v manuálních pracích. Už se nějakou dobu scházíme při příležitostech jako je háčkování na veřejnosti, abychom tak ostatním ukázaly kouzlo ručních prací, především ale za účelem podpory charitativních projektů. Původní spolek se rozcházel v dalším směřování, a tak se po menších porodních bolestech se narodilo Klubíčko neboli Kdyňský klub Klubíčko. Asi nejvýraznějším počinem poslední doby kromě dílniček pro děti (Dílnička u neposedného klubíčka, pozn. red), se nám podařilo obháčkovat jízdní kolo, které vítá turisty v místní v zahradě u Muzea příhraničí.

Když jsme u toho kola, lidé si možná vzpomenou na to, jak loni v létě, ze dne na den, rozkvetla brána do muzea. Byla to vaše práce stejně jako mnoho jiných aktivit, které tvoří společný prostor a atmosféru ve městě. Přiblížíš čtenářům, kteří vás třeba ještě neznají, čím vším se zabýváte?

Ano, v loňském roce jsme obháčkovaly kdyňskou bránu do parku barevnými květinami, účastníme se kdyňských trhů, akcí města, kulturního střediska i jiných místních organizátorů, spolupřipravovaly jsme kreativní dílnu během street food festivalu, našly dětem zástěrky na vaření, vytvořily háčkované hračky v podobě jídla, zákusků, zeleniny, pleteme a háčkujeme do azylových domů, nemocnic i domů s pečovatelskou službou. Kdyňská

mateřská školka od nás získala podsedáčky, je toho mnoho, nestačily by nám stránky Kdyňských listů.

Když slyším ten výčet aktivit, představím si kromě časové náročnosti i to množství materiálu, které je potřeba. Napadá mě – mohou vám lidé na vaši činnost přispět finančně nebo třeba materiálem?

Určitě mohou, už se tak mnohokrát stalo. Lidé nám přinesli např. klubíčka, která mají doma po babičce, různé látky, knoflíky. Samozřejmě nás mohou podpořit i finančně, jsme oficiálně založený spolek, s řádným účetnictvím. Na provoz a činnost spolku samy přispíváme a zároveň si potřebujeme vydělat na provoz klubovny.

Jak a kde vás tedy lidé mohou potkat, podpořit?

Díky podpoře Města Kdyně jsme získaly přízemní prostor Na Koželužně č.623, kde jsme si zařídily tuto dílnu a zázemí pro naše společné působení. Pravidelně se tu scházíme každý čtvrtek od 15 hodin do 19 hodin a sem mohou přijít případní zájemci o ruční práce nebo lidé, kteří by měli zájem naši činnost podpořit. Také nás potěší, když si naše výrobky zakoupíte na některém, třeba předvánočním, trhu.

Když se rozhlédnu po tomto místy až romantickém prostoru, vidím vitríny s vánočními zvonečky, tady poličku s čepičkami, tu ponožtičky, hned vedle dětské zástěrky, nedaleko rozešité tašky, opodál už nabalíčované dárčky pro seniory. Všechny tyto věci jsou určeny na charitu nebo šijete i pro veřejnost?

Smysl naší práce je především dobročinný. Postupem času o naše výrobky ale projevuje zájem i veřejnost, zkusily jsme nabídnout naše zboží na kdyňských trzích a byly jsme překvapené, jak obrovský zájem o naši tvorbu byl a je. Zatím nemáme dostatek času, místa a rukou na pokrytí poptávek, tedy zůstáváme především u původní myšlenky. Ale kdo ví, třeba v budoucnu se rozrosteme.

V „Klubíčku“ se scházejí tedy hlavně dámy, které umění tvořit rukama získaly od svých maminek a babiček?

Zdaleka nejen ty. Jsou tu ženy všech věkových kategorií a různého zaměření ručních prací. Všem se snažíme v našem klubu vytvořit podmínky pro rozvoj svých dovedností nebo mají možnost naučit se nové věci a nové základy. Rády bychom v našich řadách uvítaly i šikovné muže, kteří by nám pomohli v našem snažení

(truhláře, seřizovače šicích a pletacích strojů, šikovné kutily atd.). Velkou radost nám dělají maminky, které chtějí, aby se naučily ručním pracím i jejich dcery. **Mimochodem, i na tom háčkovaném kole se podílela děvčátka a mladé slečny.**

Mám tedy správný pocit, že Klubíčko se rozmotává správným směrem do budoucna a má velké ambice?

Myšlenka našeho klubu je **vrátit zpět kouzlo ručních prací** do veřejného prostoru i domácích křesel. Ráda vzpomínám na dobu mého dětství, kdy moje babička při dlouhých zimních večerech pletla a při tom nám vyprávěla pohádky a různé příběhy jejího dětství, které byly spojené se starým mlýnem na řece Střele u soutoku s řekou Beroučkou, kde děda s babičkou bydleli a kam jsem tak ráda jezdila. **Dodnes si pamatuji babiččino vyprávění a dodnes mě hřeje její svetr, který mi upletla, a na stole mám dečku, kterou vyšivala.** Rády bychom tak umění našich babiček předaly další generaci. Vždyť je tak krásné vyměnit mobil za háček a jehlice! Těšíme se na všechny, kteří v tom, jako my, neuvidí háček.

Místo na stránkách Kdyňských listů „uteklo“ stejně rychle jako posezení v dílně Kdyňského klubu Klubíčko. Dnešní době vládne rychlost, povrchnost, úspěchanost, ale mezi těmi klubky a nitěmi jako by na víka od krabic tūkalo kouzlo starých časů, které navrácí kvalitu ruční práce, řemeslo a tradici. Klubíčko a jeho šikovným členkám přeji, aby se jejich záměr naplnil a v jejich barevném království ukrytém mezi šedivými paneláky vládla, pohoda, kreativita a radost ze setkání. Ne nadarmo Olga Hanáková říká, že nejkrásnější pohled na svět, je skrze háček a klubíčko vlny.

*U kafe mezi klubky si s Olgou povídala obdivovatelka šikovných rukou
Bc. Jana Podskalská
ředitelka MKS „Modrá hvězda“ Kdyně
foto: Bc. Jana Podskalská*

STREET FOOD FESTIVAL KDYNĚ – FESTIVAL JÍDLA, VŮNÍ, CHUTÍ A SETKÁNÍ

Poslední květnovou sobotu se na náměstí ve Kdyni otevřel celý svět. Prostřednictvím toho nejpřirozenějšího – chutí a vůní všech kontinentů. Od jídel peruánských indiánů, po japonské sushi, řecké souvlaki, středomořskou kuchyni, americké burgery, balkánské dobroty i české laskominy a mnoho dalšího. Nechybělo dobré víno ani české pivo – rodinnému minipivovaru z Horažďovic dokonce vlivem vysoké návštěvnosti došlo pivo už 2 hodiny před koncem festivalu a musel dojet pro další zásoby. **Kdyňské náměstí navštívily, odhadem prodejců v poměru zásob a porcí, více než dvě tisícovky lidí.** Nás moc potěšilo, že jsme se viděli především s místními, kteří ocenili možnost ochutnat dobrý světový street food přímo ve svém městě. Obrovský úspěch sklídl hudební doprovod v podobě balkánské **dechovky Lovesong Orchestra**, která chodila mezi lidmi, vyhrávala a mnohé strhla k tanci. Večer atmosféru dotvářela rockabilly kapela **Screwballs**, odpoledne malí i velcí mohli tančit „world“ **tance s Vendy Sanpriyou Tichotovou**, která své umění následně předvedla i coby „tatérka“ a malovala hennou zájemcům různé motivy přímo na tělo. Nemohu nevzpomenout na trpělivost a obětavost šikovných dam – **Oli Hanákové a Evy Turkové z Kdyňského**

klubu Klubíčko, které připravily tvoření pro děti. Nebylo ledajaké. Bylo stylové a chystaly jej mnoho večerů a nocí. Děti tvořily pizzu, saláty, hrály si s dekoracemi v podobě jídla, zákusků a pečiva. My jsme nejmenším připravili bublifuk, který umí obří bubliny, pokojíček s knížkami, kuchyňku s kolébku, panenkou a zástěrkami, které Klubíčko ušilo pro tento den a pro radost malým kuchtíkům. Děkujeme

Barunce a Kryštofkovi, kteří na jeden den půjčili hračky a kus pokojíčku dětem, které s rodiči přišly poznávat svět skrze jeho chuť. Náměstí protkaly **houpací sítě**, v nichž spočinul ne jeden přejedený návštěvník. Atmosféru pouličních trhů dotvářeli **prodejci z Peru** se svými lapači snů, náramky, ponči, muzikou. Nechyběly **houpačky a kolotoč** (za pronajatý prostor děkujeme panu Dohnalovi). **Velmi děkuji za pomoc městu Kdyně, technickým pracovníkům městského úřadu, ředitelům Technických služeb (za technickou oporu) a Centra vodní zábavy (za poskytnuté plochy pro parkování), firmě AWT servis, s.r.o., kteří nám sami nabídli bezplatně plochu pro parkoviště.** Děkuji svým kolegům, kteří se postarali o TOP zázemí, čisté toalety po celou dobu akce a následný finální úklid tak, aby druhý den nikdo nepoznal, že se na náměstí pilo, jedlo a tančilo. Nezdá se to, ale neviditelné (a zdaleka ne všude automatické) úkony, hrají velkou roli v tom, jak akce celkově vyzní. Velké díky pomocníkům a vám, návštěvníkům. Byli jste skvělí!

S velkou radostí vás zvou na 18. května 2024 – sejdem se u světových chutí a vůní podruhé. A kdo ví, možná, že přibude i festival minipivovarů našeho kraje. To proto, aby nám pivo už na food festivalu nedošlo.

*Milovnice setkání bez hranic
Bc. Jana Podskalská
ředitelka MKS
„Modrá hvězda“ Kdyně
foto: Zdeněk Zrůst,
Jana Podskalská,
Kdyňský klub Klubíčko*

POHÁDKY O STO LET ZPÁTKY

...aneb osobnosti čtou kdyňským dětem. V loňském roce, v čase Adventu, jsme se setkávali nad čtenými pohádkami v Domě v kožichu. Prostředí domu, jeho historie, příběh, atmosféra a setkání s osobnostmi, to vše udělalo své kouzlo předvánočního času nad čtenými pohádkami v té nejobyčejnější formě bylo naplněno. Tyto ojedinělé večery budou pokračovat, letos začneme už s prvním klepáním podzimů, až se meluzína zabydlí na pár měsíců v komíně.

Vzácnou návštěvou, která věnuje kdyňským dětem čas nad knihou, je písničkář, publicista, skladatel, archi-

tekt a filosof Vladimír Merta. Pohádku dětem přečte 8. října, čas bude upřesněn na samostatném plakátu a webech www.mkskdyne.cz a www.infocentrum-kdyne.cz, stejně jako termíny dalších setkání s různými, tentokrát i kdyňskými, osobnostmi.

*Za objevením tajemství světa
společného času dětí
a dospělých nad knihami
srdečně zve Bc. Jana Podskalská
ředitelka MKS „Modrá hvězda“ Kdyně
foto: Bob Rychlík*

KAPLIČKA VE STARCI – POVÍDÁNÍ S PANEM SIKOU

Pane Siko, pořád je kolem Vás rušno, nedávno jsme se mohli z mnoha příspěvků na sociálních sítích dozvědět, že jste do nově postavené a vysvěcené kapličky ve Starci věnoval svůj obraz. Přiblížíte nám dění kolem vzniku tohoto nápadu?

Před několika lety mě oslovili přátelé ze Starce s tím, že se tam bude představovat místní hasičská zbrojnice - na kapličku svaté Anny. Vše již měli dojednáno s panem vikářem Kratochvílem. Václav Kaiser nechá vyrobit nový zvon. Přáli si tedy, abych namaloval obraz svaté Anny. Nemohl jsem nevyhovět, protože jsem ve Starci mnoho let žil, bydlela tam i moje babička s dědou a také matka. Slíbil jsem, že vše rád zdarma namaluji, protože vznik nové kapličky je v současné době malý zázrak. Určitý problém se však vyskytl, protože ikonograficky se svatá Anna nezobrazuje obvykle sama, ale s Pannou Marií nebo s Ježíškem a Pannou Marií. Jedná se tedy o svatou Annu Samodruhou a Samotřetí.

Kdo již obraz zhlédl a také byl přítomen křtu Vaší knihy Vzpomínky 2, příběh obrazu už zná. Prozradíte jej i čtenářům Kdyňských listů?

Rozhodl jsem se, že namaluji svatou Annu s Pannou Marií v dětském věku. Nechtěl jsem namalovat abstraktní obraz, ale reálnou situaci, která by se hodila do venkovské kapličky mnohem lépe. Začal jsem přemýšlet o tom, kdo bude modelkou pro svatou Annu i Pannu Marii v dětském věku. Požádal jsem tedy kolegyni Slávku Štrbovou, zda by byla ochotna se modelkou stát. Ona k mému údivu souhlasila. Pak jsem začal hledat nějaké dítě, které by vyhovovalo. Pomohl mi až Jirka Hruška ze Starce, protože jeho vnučka by přesně odpovídala požadovanému věku. Do práce jsem se však nemohl hned pustit, vzhledem k tomu, že dítě onemocnělo. Čekali jsme tedy, ale pak vše dopadlo dobře. Sešli jsme se všichni v Galerii bratří Špillarů. Požádal jsem ještě matku Slávky Štrbové, Annu Krocovou, zda by byla tak hodná a přišla také k fotografování celého motivu, protože „víc hlav víc ví“. Před tím jsem se domluvil se Slávkou, že přinese nějaké draperie, které na ni našpendlím. Jednalo se mi o pohled en face. Pak že vše nafotím a můžu začít malovat. První problém nastal hned, když se děvčátko postavilo vedle Slávky, ukázalo se, že je k ní příliš malá. Záležitost jsem vyřešil tak, že jsem ji postavil na pět silných knížek. Tím byl problém vyřešen. Na sobě měla pěkné růžové šaty, ale s Mickey Mousem. To mi nevadilo, protože toho můžu vynechat. Slávka měla

oblečené tmavě modré jednoduché šaty a přinesla si krásný žlutozelený ubrus, který jsem přes ni přehodil. Byl jsem spokojen. Paní Krocová však namítla, že svatá Anna musí mít zakrytou hlavu. Jinou vhodnou draperii jsme již neměli. Na okně ležel Slávčin růžový nákrčník. Byl to kruh ušitý z jemné látky, který se nasazoval na krk přes hlavu. Přehodil jsem tedy Slávce nákrčník přes hlavu, ale vzadu v týle byl otvor. Scéna připravená k focení pak vypadala tak, že Slávka měla na sobě přišpendlený ubrus, na hlavě nákrčník, dítě stálo na knihách, ale zřepu vše působilo úžasně. Pak jsem jen exponoval fotografii. Obraz jsem podle fotografie zdárně dokončil. Truhlář Jan Vondraš ze Starce vyrobil krásný hladký široký rám kolem celého obrazu, který má rozměry 120 x 100 cm. Obraz již visí v kapli svaté Anny ve Starci, protože byla vysvěcena 30. července letošního roku.

Pane Siko, děkuji za příběh, přeji kapličce i obrazu vlnné zacházení ze strany obdivovatelů a návštěvníků. Přeji, aby kaplička, němý svědek kulturního dědictví, stála bez úhony, za obdivu a úcty připomínala minulost, ale vítala budoucnost třeba i stovky let.

Také děkuji a samozřejmě přeji totéž.

*Pana Siku u krátkého zastavení vyzpovídala Bc. Jana Podskalská ředitelka MKS „Modrá hvězda“ Kdyně
foto a květinová výzdoba:
Helena Perlovská*

OHLÉDNUTÍ ZA GULÁŠKEM

V červnu se uskutečnilo tradiční setkání milovníků folkové hudby, netradičně v zahradě u muzea. Přestože v okolních vesnicích ten den byla řada lákavého a ve většině případů bezplatně nabízeného programu, hlediště našeho Gulášku se zaplnilo. Úvod patřil místní kapele **Aurora Bluegrassband**, která se setkala s krásnou odpovědí publika, jenž spolu s kapelou zpívalo a hudebníky by bývalo nepustilo z pódia. **Poutníci** podali tradičně profesionální výkon, kapela **VeHiBa** v čele s energickou a temperamentní zpěvačkou Veronikou působila jako zjevení. Na jedné straně nezastavitelná, vtipná a rošťácká zpěvačka sypala z rukávu jeden vtip za druhým, na tu druhou zaplnila park plným, nádherným hlasem, z něhož běhal mráz po zádech, silnými texty s vlastní hudbou a nekončícím osobním charisma. Její životní zkušenost (nejen zpěvačky na zaoceánských lodích, ale i dítěte odloženého v dětském domově, romsko-kubánský původ a různé životní kotrmelce) jasně sdělovala odkud

plynou slova a hudba, která k nám doléhala ještě mnoho dní po Gulášku. Publikum roztančilo **EPYDEMYE**, dlouholetý pódiový bard folkových festivalů. Charismatická zpěvačka Lucie ještě dlouho po jejím vystoupení s návštěvníky povídala vedle pódia, rozdávala autogramy a prodávala cédéčka a trika. Závěr patřil folkrockově naladěnému **Fleretu**, který, když už k nám jel takovou dálku, hrál, dokud publikum zpívalo. Coby moderátor zkušeně provedl publikum historií festivalu a kapel herec a muzikant **Michal Hnátek**. Myslím, že **kdo dal šanci „Guláši“ v této podobě** (důvody jsem vysvětlila v předchozích Kdyňských listech), nemohl odcházet zklamán. Potvrdilo se nám také, že tak jak nám někteří (doslova hrubě a nevybíravě) nadávali ve facebookových diskuzích před uskutečněním Gulášku, tak do parku přišla řada lidí, kteří by jinak přijít nemohli – přišli s podpůrnými chodítky, jiné přivezly jejich děti autem, přišli i obyvatelé domu s péčí o seniory, kteří byli před mnoha lety

mezi těmi, kdo v začátcích Guláše na Rýzemberku pomáhali s organizací, byli rádi, že po mnoha letech mohou slyšet hudbu, kterou mají rádi ne jen z rádia. Hezkou zpětnou vazbu jsme měli od mladých návštěvníků s dětmi, s nimiž se do přístupného areálu vrátili několikrát během dne. Zároveň mě mrzí, že řada lidí se u pokladny otočila a s pohoršenými průpovídkami odešla: „Vy jste se zbláznili, 250 Kč za vstup? Teď jsme byli jinde, rozdávalo se zdarma pečené prase, vstup žádný a vy chcete dvěstěpade?!“ **Ano, chceme. Protože každá dobrá práce něco stojí, skrytých nákladů je celá řada a kultura a umění jsou také zaměstnání, z něhož si muzikanti odnášejí „výplatu“.** Často jim pokryje jen náklady na cestu, někdy ani to ne. 50 Kč vstupné za účinkující kapelu je vskutku více než přátelská cena. Spíše úsměvná.

Na skvělé účinkující i publikum zavzpomínala Bc. Jana Podskalská ředitelka MKS „Modrá hvězda“ Kdyně

AKCE POŘÁDANÉ MKS „MODRÁ HVĚZDA“ A TIC KDYNĚ

4. KONCERT SEZÓNY 2023
KPH Kdyně

LUBOMÍR BRABEC

70

kino KDYNĚ
8. 9. 2023

vstup 250 Kč, nebo v rámci předprodeje 2023 **od 19.00 hodin**

©2023 "Společnost pro kulturu, Městské kulturní středisko, Kdyně, spol. s r.o. a Info centrum Kdyně, spol. s r.o."

ZDENĚK
izer NA PLÍNÝ COOLE

PRO VELKÝ ZÁJEM PŘEDÁVÁME DRUHÉ PŘEDSTAVENÍ

20. ZÁŘÍ 2023 | KINO KDYNĚ | 17.00 hod.

ouro-pont

www.zdenek-izer.cz

Předprodej vstupenek i on-line na www.mkskdyn.cz i na pokladně TIC

PŘEDSTAVENÍ PRO CELOU RODINU!

Štístko a Poupěnka

VELKÁ OSLAVA

neděle 24.9. 2023 | společenský sál sokolovny | 10.00 h.

vstupné v předprodeji 200 Kč
předprodej na: www.mkskdyn.cz, nebo na pokladně Infocentra a na koncertě

5. KONCERT SEZÓNY 2023
KPH Kdyně

MLADÉ PÓDIUM

učinkují současní i bývalí studenti ZUŠ Kdyně

12. 10. 2023 od 19.00 hodin
společenský sál Sokolovny

6. KONCERT SEZÓNY 2023
KPH Kdyně

YOLO KVARTET

Hollywood Music Night - Morricone a ti druzí

15. 11. 2023 od 19.00 hodin
společenský sál Sokolovny

©2023 "Společnost pro kulturu, Městské kulturní středisko, Kdyně, spol. s r.o. a Info centrum Kdyně, spol. s r.o."

Matýsek a jeho kamarádi

22. 10. 2023
10:00 hodin
Kino Kdyně

Vystoupení jedinečného českého břichomluvce a televizní celebrity Matýska, které všichni dobře znáte z Česko Slovensko má talent

ZDENĚK POLACH
MATÝSEK

MILUJEME DĚTSKÝ SMÍCH ... A VY?

©2023 "Společnost pro kulturu, Městské kulturní středisko, Kdyně, spol. s r.o. a Info centrum Kdyně, spol. s r.o."

RECITÁL
BÍLÁ
a Petr MALÁSEK

22. 10. 2023

Společenský sál Sokolovny | 19.00 hod **Kdyně**

Předprodej | www.mkskdyn.cz | na pokladně Infocentra | + 428 938 438 118

PO STOPÁCH FALEŠNÉ HRANICE

sobota 7.10.2023

13.00 hod. spaz na hranicích v sobotu (historický výklad doprovází)

19.00 hod. 75 let od zahájení falšování hranic (historický výklad)

www.mkskdyn.cz

KONCERT PRO 17. LISTOPAD

JAROSLAV HUTKA

17. listopadu od 17.00 h.
Náměstí ve Kdyni

www.mkskdyn.cz

DS KOLOFANTÍ
UVÁDÍ

LOCKDOWN

TRAGIKOMEDIE
MARTINA VOLFA

24. 11. 2023 **Kino Kdyně**

19.00 h **VSTUPNÉ 150 Kč**

Kdyňský lev Maxmilián dělem

Ahoj kamarádi,

píšu vám z letního lábora od Jnačovského rybníka. Moc se mi lady líbí. Kned vedle lábora je velká louka a kousek za ní je , kam chodíme krát různé kry. Jsem na láboře sice poprvé, ale kned jsem si lady našel spoustu skvělých . S jedním kamarádem dokonce spím ve stanu, protože jsou lady stany s podsadou, kde se spí po dvou. To asi abychom se nebáli. Každý den na láboře račíná budíčkem a rozsvíčkou, kde si proláhneme tělo a pořádně se probudíme. Pak jdeme všichni na snídani. Vaří lu moc dobře, ale nejlepší jsou stejné , které si opékáme na velikánském . To se pak všichni olizujeme až za ušima! Představte si, kamarádi, že v láboře máme dokonce a barén, kde můžeme řádit! Je lady ale hodně dělá, takže v barénu je to lakové malé řádění. Na velké řádění chodíme do rybníka. V rybníce se koupeme, krajeme kry nebo plujeme na ! Třeba do kempu, kde si v kiosku všdycky koupíme nějakou dobrotu - třeba . Mňaaaaam! Už musím končit, kamarádi, jdeme se totiž učit **Morseovu abecedu**. To je lakové šifrované písmo na lajně vzhledy. Pojdte se ji se mnou naučit. Já už ji totiž trochu umím, tak jsem vám napsal vzhled. Díky labulce ho kravě vyluštilé.

Pac a pusu! Váš Maxiík

./--/---/./--/./-././-././..././--/-./---/...//-./.-//-./-/-.../---/./-//

Morseova abeceda

.-	A	akát		J	jasmín bílý	-	T	trám		1
----	B	blýskavice	---	K	krákorá	...	U	uličník		2
---	C	človníci	...	L	lupíneček	----	V	vyučený	----	3
---	D	dálava	--	M	mává	---	W	vagón klád	----	4
.	E	erb	..	N	nástup	---	X	Xénokratés	----	5
----	F	Filipíny	---	O	ó náš pán	---	Y	ýgar mává	----	6
---	G	Grónská zem	----	P	papírnici	----	Z	známá žena	---	7
----	H	hrachovina	---	Q	kvilí orkán				----	8
----	CH	chvátá k nám sám	---	R	rarášek				----	9
..	I	ibis	...	S	sobota				----	0

Jaké oddíly a družiny můžete navštěvovat? Mrkněte se se mnou:

PS Safír Kdyně

Kdyňský Safír – to jsou nejen pravidelné oddílové schůzky, ale také letní tábory, které skupina pořádá na táborové základně v **Plichticích u Hnačovského rybníka** nebo každoroční **putovní vodácký tábor**. V rámci celoroční činnosti Safír nabízí širokou škálu oddílů pro děti všech věkových kategorií s různorodým zaměřením: **DESKOHERNÍ ODDÍL, HEJKÁLCI, MIMONI, MRŇOUSKOVÉ, ŠACHOVÝ ODDÍL, ZÁLESÁCI**. Od září mezi oddíly přibude i nový oddíl „**ŠKODÍCI**“ pro děti od 6 do 15 let. Více informací o skupině i činnosti jednotlivých oddílů naleznete na **Facebooku: PS Safír Kdyně** nebo na **webových stránkách www.safir.pionyr.cz**.

PS Jitřenka Kdyně

Pionýrská skupina Jitřenka má celou řadu různě zaměřených oddílů pro děti od Předškolního věku až po devátou třídu. Letos k tradičním oddílům přibude i nový oddíl zaměřený na **pohybové aktivity pro děti v předškolním věku až do druhé třídy**. Navštěvovat můžete také divadelní oddíl „**KULIŠÁCI**“, „**RUKODĚLKU**“, „**KUCHTÍKY**“ nebo oddíl „**SPORTOVKA**“. Na schůzky oddílů nebo k členství ve skupině je možné se přihlašovat na **e-mail: i.mochurova@gmail.com nebo tel. 607 814 571**.

Junák - Skautské středisko Lípa Prapořiště

Skauting – to jsou kamarádi, přátelé a společenství lidí, kteří sdílejí podobné hodnoty. Skauting je příležitost rozvíjet nejen sebe, ale i své okolí. Družiny se setkávají pravidelně každý týden. Rádi mezi sebou přivítáme nováčky. Kdy budou schůzky, probíhat se dozvíte na našem **Facebooku: Junák – český skaut, středisko Lípa Prapořiště** nebo můžete napsat na e-mail: **lipa.praporiste@skaut.cz**.

text a foto: Ing. Věra Říhová, MPA, ilustrace: Eva Cvachovcová

PIONÝRSKÁ SKUPINA SAFÍR PŘEDSTAVUJE SVOJE AKCE

JAKÝ BYL SLET ČARODĚJNIC

Sobotní odpoledne o posledním dubnovém víkendu patřilo tradičnímu čarodějnickému sletu, který pořádala pionýrská skupina Safír Kdyně. Na kdyňském náměstí se sešly na dvě stovky malých čarodějnic a čarodějů, aby postupně navštívily a splnily 13 kouzelných úkolů.

Děti se potýkaly např. s obrovským pavoukem, přes jehož nohy skákaly, závodily ve skoku v pytlích nebo na létajícím koštěti, prolézaly pavoučí sítí a nebo vařily šumivý čarodějny lektvar. Velký úspěch mělo také foukání bublin na čarodějnic, hledání žab a pavouků ve sklenici a malování obrázků křídou na chodník. Odměnou za splnění všech úkolů dostaly děti tašku s omalovánkami, míčkem a dalšími pěknými cenami a mohly si zaskákat na obří trampolíně.

POHÁDKOVÝ LES SI DĚTI UŽILY

Slunné sobotní odpoledne o prvním červnovém víkendu přilákalo na tradiční Pohádkový les více než 320 dětí, mnohdy s velmi početným doprovodem rodičů i prarodičů. Vedoucí z pionýrské skupiny Safír si pro ně přichystali 13 pohádkových stanovišť s jednoduchými úkoly.

Na začátku lesní cesty pod vrchem Škarkanem je přivítali dva šašci, kteří pak pohádkové nadšence postupně pouštěli na

trasu. Na té se děti setkaly s mnohými pohádkovými bytostmi – pomohly dvěma farmářům vytáhnout velkou řepu, chytily prince žabu, aby ji políbil, s kovboji zaháněly dobytek, zapomnětlivému králi našly věci, které mu chyběly, a Asterixovi s Obelixem ulovily kance k večeři.

U draka s princeznou děti prokázovaly svoji obratnost na překážkové dráze a pak je čekala obtížná mise rytířů Jedi z Hvězdných válek. Již pod vrchem Rýzemberk natrhaly děti vílám kvítí na jejich věnečky a Machovi se Šebestovou našly poztrácená sluchátka. Piráti dětem půjčili mapu k pokladu a na dalším stanovišti se s králíky z klobouku kouzelníka Pokustóna tro-

chu protáhly před finálním výstupem na hrad. Před ním je ještě čekalo plnění dobrých skutků s Nastěnkou a Ivánkem a pojmenování všech sedmi trpaslíků u Sněhurky.

Na hradě Rýzemberku si děti vyzvedly odměnu za všechna razítka, která od pohádkových bytostí do svých kartiček dostaly, mohly si opět buřtu, zaskákat na velké trampolíně a třeba i vylézt na rozhlednu. Fotky z akce najdete jako vždy na webu <https://safir.pionyr.cz> i Facebooku pionýrské skupiny Safír Kdyně.

Jakub Hrubý
PS Safír
foto: PS Safír

ÚČEL KŘÍŽOVÉ CESTY

Zamýšlím se nad otázkou účelovosti křížové cesty mezi kapličkou sv. Václava ve Smržovicích a kaplí blah. Karla I.

Habsburského na Branišově. Už jen to je důvod k zamyšlení – první a poslední monarchové v českých křesťanských dějinách.

Projekt křížové cesty má tedy svůj účel. Ostatně každý projekt musí mít svůj účel, jinak by nebyl projektem. Tato křížová cesta vzniká jako umělecká, kulturní a duchovní záležitost s úctou ke křesťanské tradici našich předků a zároveň má estetickou, naučnou, vzdělávací a relaxační hodnotu opírající se o úctu k přírodě. Jeví se tedy, že je účel pozitivní.

Je tu však ještě jeden účelový projekt, a to hrozící zahájení těžby kamene ve smržovickém lomu. Tento záměr se však jeví velmi negativně. Není nijak povznášející, ale naopak necitlivý, devastační k naší krajině, domovům a majetkům. Jedná se jen o suchý a chladný byznys.

Mnohé rodiny žijí v blízkosti lomu po generace, zažily, co těžba kamene zname-

ná. Jiní si zde vybudovali nové domovy a snaží se svou prací a láskou k této krajině zachovat pozitivní stopu. Berou to jako vděk svým předkům a povinnost ke svým potomkům. Nemohou jim přece předat zaprášenou bezcennou nemovitost a díru v zemi. Bohužel, projekty se kříží.

Sám na projektu křížové cesty výtvarně spolupracuji s místní malířkou a restaurátorkou, slečnou Adrianou Vlčkovou, která maluje obrazy k jednotlivým zastavením. Věřím, že se nám za pomoci ostatních obětavých a šikovných členů ze spolku STOP kamenolomu ve Smržovicích vše zdaří a brzy bude náš projekt realizován. Pak přeji krásnou vycházku, pokochání se zdejší krajinou a přírodou a povznášející zážitky.

Přemysl V. Raška
člen spolku STOP kamenolomu
ve Smržovicích, z.s.
učitel ZUŠ Kdyně
foto: Přemysl V. Raška

LÉTO JAK MÁ BÝT S PIONÝRSKOU SKUPINOU JITŘENKA

O letošních prázdninách měla Jitřenka mnoho táborů. Nejdelší byl čtrnáctidenní tábor pro naše oddílové děti. Konal se na táborové základně v Zelené Lhotě u Nýrské přehrady. Bylo velké téma JUMANJI. Dobrodružství čekalo na každém kroku, každý den a častokrát i v noci. Děti zachraňovaly území ovládané zlem. Musely osvobodit džungli, moře, bažinu, les, poušť a hory. Celkem 6 zakletých území. Každé dva dny děti pomocí rozličných her objevily srdce jednoho zvířete, a tak osvobodily celé území. Vedoucí na táboře pracovali dávno před začátkem prázdnin a vytvořili pro děti krásný monument, který měl pro 6 zvířat vždy jednu stěnu, po zasunutí kamene se daná vysvobozená část rozsvítila. Po zachránění posledního zvířete musely děti 3x zvolat JUMANJI a tím vše bylo zachráněno a celý monument krásně svítil. Byl to

tábor velmi náročný na přípravu, ale myslíme si, že se všechno povedlo tak, jak jsme si představovali, a všichni, kdo přiložili ruku k dílu, si zaslouží velké poděkování! A počasí bylo přímo bombastické. Byli jsme pořád venku, vnitřní prostory naší Zelené Lhoty jsme si užili snad jen při diskotéce. Ani se nám nechtělo domů.

Po čtrnáctidenním táboře následoval tábor týdenní, kam jsme vzali i děti „nepionýry“. Tématem byl sám opuštěný Robinson Crusoe a děti se seznamovaly s různými neobvyklými hrami a dovednostmi, jako je například rozdělování ohně. Při všech hrách děti objevovaly jednotlivé části ostrova a snažily se zabrat co největší území. Děti si zadováděly v bumperballových koulích, ale zahrály si i pěkné hry v lese. Své kouzlo má také vaření na ohni, kdy si děti připravily opravdový táborový „buřtguláš“.

Další týden patřil zejména dětem z oddílu Pohoda, ale i pár dětem z rukodělného oddílu, které opět pobýly pár hezkých dní na Zelené Lhotě. Tématem celého tábora byli Pokémoni. I na tomto táboře si děti užily zajímavé hry, které pro ně vedoucí připravili. Nechyběl ani výlet vlakem do Švihova, jenž se uskutečnil za pěkného počasí.

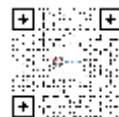
Do konce prázdnin zbývá ještě příměstský tábor, který pořádáme zejména pro malé děti přímo ve Kdyni, a jeden týdenní pobytový tábor v Zelené Lhotě na samém konci prázdnin. Věříme, že i tyhle dva poslední tábory se vydaří a děti budou spokojené.

Děkuji upřímně všem, kteří se na tábořech podíleli. Všichni víme, že naše činnost je dobrovolná, bezplatná a nad rámec našeho běžného pracovního vytížení. Děkuji za váš čas, který dětem věnujete! Vám všem, ať už jste oddíloví vedoucí, instruktoři, zdravotníci či kuchaři, Vám všem velké díky, protože bez vás by tábory nebyly!

A nezbyvá než pozvat děti opět na tradiční každotýdenní schůzky do našich oddílů, které začínají již první týden v září. Těšíme se na vás.

Kdo se chce k nám přidat, neváhejte zavolat Ivaně Mochurové.

tel.: +420 607 814 571

*Ivana Mochurová
vedoucí PS Jitřenka
foto: PS Jitřenka*

ZE ŽIVOTA MYSLIVECKÉHO SPOLKU KORÁB KDYNĚ

Tak jako každý rok i letos probíhala v jarních měsících záchrana narozené mladé zvěře při senosečích. Při těchto senosečích každoročně zahyne v naší republice na několik desítek tisíc kusů mladé zvěře.

Důležitá je pro nás informovanost od samotných zemědělců, kteří louky sekají. Tehdy se můžeme na určitou louku zaměřit a vyhánění zvěře je pak velice efektivní. Poslední dobou je velikou pomocí při nacházení srnčat dron s termovizí. Tento systém je téměř stoprocentní. Někteří naši členové se o tom mohli převěřit při vyhánění, kdy nám pan Jindřich Vostárek ukázal, jak se s dronem pracuje. Dron s termovizí našel čtyři kusy mladé zvěře na jedné louce!

Myslím si, že i zemědělci, kteří pak vjedou na takto prohledanou louku, jsou ve větším klidu. Neznám horší pohled než na zasečené srnče nebo danče. I když pořízení dronu s termovizí není levná záležitost, rozhodli jsme se, že jeho pořízení bude hlavním bodem programu naší zářijové členské schůze.

*S pozdravem Myslivosti zdar!
Jan Zelenka
jednatel MS Koráb Kdyně*

PODĚKOVÁNÍ

Touto cestou bych chtěl poděkovat všem hasičkám a hasičům z okrsku č.9 - Kdyně za pomoc při pořádání MČR v požárnímu sportu dorostu v Domažlicích. Tuto akci pořádalo naše okresní sdružení v termínu od 1. do 3. července 2023 na městském stadionu v Domažlicích.

*Petr Drahoňovský, starosta SDH Hluboká
Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska -
okresní sdružení hasičů Domažlice*

„MKS „Modrá hvězda“ Kdyně děkuje za ochotnou, rychlou a obětavou technickou pomoc firmě TBW, s.r.o., jejím zaměstnancům a panu Tomáši Barhoňovi v rámci řešení technických potíží, která nás tu a tam provázejí“.

*Bc. Jana Podskalská
ředitelka MKS „Modrá hvězda“ Kdyně*

NA PODZÁMČÍ SE STÁLE NĚCO DĚJE

Tak jako na jaře slunce probouzí přírodu ze zimního spánku, tak i nám sluneční paprsky dodávají energii, dobrou náladu a chuť do práce. Proto se jaro a začátek léta u nás na Podzámčí nese v duchu brigád a příprav na další sezónu v hasičském sportu.

V sobotu 22. dubna se v letošním roce uskutečnila již druhá brigáda likvidace oplocenek. Sešli jsme se v hojném počtu a za dopoledne jsme zvládli rozebrat 5 starých oplocenek. Vše opět probíhalo pod taktovkou našeho pana revírníka Mirka Kacerovského.

Hned druhý den se konal u nás na vsi sběr železa a jiného kovového odpadu. Akce byla organizována naším sborem pod vedením velitele Honzy Hudače. Již v pátek byl na náves přistaven kontejner, kam mohli obyvatelé Podzámčí ukládat kovový odpad. V neděli během dopoledne a také po obědě pak následoval svoz dům od domu, kdy členové našeho sboru pomáhali s vynesemím a nakládkou. Celkem sebrali cca 4 tuny kovového odpadu. Tímto bychom jako sbor chtěli poděkovat všem obyvatelům Podzámčí, kteří nám darovali svůj kovový odpad. Výtěžek z prodeje bude použit na pořízení praporu pro náš hasičský sbor.

Na konci dubna nás čekalo tradiční stavění máje. Ke zdobení májky se v neděli odpoledne sešla celá vesnice. Její stavění šlo letos jako po másle, a to i díky novému stojanu, za který velmi děkujeme městu Kdyně. Když bylo vše hotovo, opekli jsme si všichni společně burty a poseděli u ohně až do ranních hodin.

Na začátku května byl již ten nejvyšší čas pustit se naplno do tréninku na okrskovou hasičskou soutěž. V letošním roce pořádá dne 13. května okrskovou soutěž náš sbor. Jelikož u nás na Podzámčí bohužel nemáme kvalitní prostory pro takovou soutěž, dohodli jsme se se SDH Hluboká a soutěž uspořádali na koupališti v Hluboké. Příprava tratě a zázemí probíhala již od pátku. Nástup družstev a zahájení soutěže

proběhlo v 11:00 hodin. Byla přihlášena dvě ženská družstva: SDH Podzámčí a SDH Hluboká a čtyři mužská družstva: SDH Prapořiště, SDH Hluboká, SDH Nová Ves a SDH Kdyně. Naši muži se letos soutěže neúčastnili, jelikož jako pořadatelé museli zajišťovat chod celé soutěže. Soutěž proběhla bez komplikací a vážných zranění. V kategorii žen se na prvním místě umístilo SDH Podzámčí a kategorii mužů ovládlo družstvo SDH Kdyně. Na soutěži jsme poprvé jako zázemí pro sportovní družstva použili náš nový stan, který nám opatřil pan Karel Adámek. Za jeho krásný a velmi potřebný sponzorský dar mu velice děkujeme!

O čtrnáct dní později čekala na ženy z našeho sportovního družstva první účast na okresní soutěži. Ta se konala 28. května na městském stadionu v Domažlicích. Celý závod se skládal ze štafety na 4 x 100 m s překážkami, běhu na 100 m s překážkami a požárního útoku. Děvčatům se podařilo úspěšně splnit všechny disciplíny a v druhém útoku zaběhnout parádní čas. Přestože obsadila až páté místo, byla to pro ně cenná zkušenost a velký zážitek.

Ale nejen prací a sportem je člověk živ. Jsou potřeba i chvíle klidu a rozjímání k načerpání nové duševní síly. Po více než

roce byla na konci května dokončena rekonstrukce naší kaple Nejsvětější Trojice. K příležitosti její opravy ji dne 3. června slavnostně vysvětil kněz pan Karel Adamec. Mše se zúčastnili nejen obyvatelé Podzámčí, ale i věřící ze Kdyně a okolí. Chtěli bychom touto cestou poděkovat zástupci naší obce, panu Vojtovi Dvořákovvi, za jeho mnohaletou snahu o to, aby rekonstrukce kapličky proběhla, a městu Kdyně za vlastní provedení rekonstrukce.

Ještě téhož dne večer se v našem MKS konala pouťová zábava. Tentokrát nám k tanci a poslechu hrál pan Beny z Brnířova. "Pouťovou" jsme si náležitě užívali až do pozdních nočních hodin.

Naší každoroční největší akcí, která se koná za finanční podpory města Kdyně, je bezesporu dětský den. Přípravy probíhají již několik týdnů dopředu a všichni se velmi těšíme, že si to s dětmi moc užijeme. Letošní dětský den se nesl v duchu filmové komedie Ať žijí duchové. V sobotu 10. června tak u nás na Podzámčí čekala na děti Leontýnka a rytíř Brtník z Brtníku, prodáváč Jouza se švagrovou Černou kronikou, milý hajný Kochánek se svojí ženou, Dlouhý Jenda s kamarády a spousta skřítků tesařů a zedníků. Na pěti stanovištích plnily děti rozličné úkoly a doplňovaly slova do tajeňky.

Počasí nám letos bohužel neprálo. Již před začátkem akce přišla vydatná přeháňka, která nám poničila některé dekorace. Další dešťové přeháňky přicházely celé odpoledne. Přesto si k nám dětský den přišlo užít neuvěřitelných 101 dětí. Pro každého byla v cíli přichystána odměna. Od prodáváče Jouzy dostaly děti Pramen zdraví z Posázaví a u skřítků tesaře limonádu zdarma. Skřítkové z našeho rybníka povozili děti na lodičkách a u skřítků malířů si letos poprvé mohly děti nechat udělat airbrush tetování. Největším překvapením a atrakcí celého dne byla jednoznačně opravdová Hradní střela, která přijela v úvodu dětského dne.

Její oprava a renovace stála Honzu Hudače, Karla Adámka, Petra Mrkvičku a Vlastu Fialu mnoho práce a úsilí. Za jejich elán a nadšení, s jakým se ujali tohoto úkolu, jim velmi děkujeme. Věřím, že největší odměnou pro ně byla radost a úsměv na tvářích dětí i rodičů. V úterý 20. června se v našem MKS uskutečnila obecní schůze. Hlavním bodem programu byl výběr nového obecního znaku pro Podzámčí. Tato myšlenka vzešla od našeho sboru dobrovolných hasičů a město Kdyň ji podpořilo. Byl osloven heraldik pan Mgr. Jan Tejkal, který nám zpracoval tři návrhy obecní-

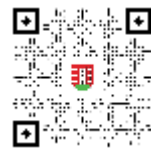
ho znaku a vlajky pro Podzámčí. Na obecní schůzi byl jednohlasně vybrán návrh se symbolem rýzmburské hradní věže.

O posledním červnovém víkendu se obě naše sportovní družstva zúčastnila jedné ze soutěží Chodské noční hasičské ligy, která se tentokrát konala v Tlumačově. V kategorii PS12 se naše ženy umístily na sedmém místě a muži na místě pátém.

Jaro uteklo jako voda a přišly krásné teplé letní dny. A s nimi i pravidelná středeční setkání na volejbalových trénincích u nás na hřišti. Náš tradiční volejbalový

turnaj v půli srpna se blíží a je potřeba se na něj řádně připravit.

Snad nám všem bude počasí přát a užijeme si krásné, slunečné a teplé léto. Přeji Vám, abyste ho strávili v pohodě a ve zdraví.

PharmDr. Lucie Nechutná
hospodárka SDH Podzámčí
foto: SDH Podzámčí

HISTORIE A SOUČASNOST KAPLE NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE NA PODZÁMČÍ

Dominantou Podzámčí je kaple Nejsvětější Trojice. Tu mohou návštěvníci naší vsi najít přímo na návsi, kde ji obklopují mohutné lípy. Na místě pseudorománské stavby byla kaple původní, dřevěná, kterou na vlastní náklady vybudovali obyvatelé Podzámčí v roce 1826.

Stavbu současné kaple prováděl Antonín Umprecht, mistr zednický z Kolovče, krov zhotovil mistr tesař Václav Kaiser z Kouta na Šumavě. Mistr truhlářský Jan Bruner z Nové Kdyně zpracoval oltář. Syn polesného Josefa Ptáka, Karel, který působil ve Kdyni jako železniční asistent, věnoval do kaple obraz Nejsvětější Trojice. Práce na kapli vyšly na 892,62 korun a tuto částku uhradila obec Kout na Šumavě.

V každé kapli by měl být také zvon. I v podzámecké kapličce takový zvon je. Jeho osud je ovšem zajímavý. Původní zvon se stal obětí válečné mašinerie za druhé světové války, kdy byl demontován německou mocí a nejspíše použit pro hutní výrobu. Současný zvon, který je v kapli od roku 1945, byl dovezen z kaple ze zaniklé obce Myslív u Všerub, který tam po odsunu německého obyvatelstva sloužil vojenské posádce. Posádka se s ním svolávala k obědu.

V průběhu času se kaplička průběžně drobně opravovala. Od roku 2015 se stav kapličky začal zhoršovat. Začaly se objevovat díry ve střeše, které způsobovaly větve padající ze vzrostlých lip. I přes velmi dobré vztahy s tehdejší starostou, panem Löffelmanem, se bohužel nepodařilo prosadit rekonstrukce této naší dominanty. Až v polovině prvního volebního období nového vedení radnice došlo k posunu. Starosta Oskar Hamrus přistoupil na argumenty, které mu byly předloženy, a tím začala cesta k celkové rekonstrukci kapličky. Tu provedla stavební firma pana Matějky z Úboče. Terénní úpravy zhotovil pan Weber z Kouta na Šumavě. Rekonstrukce si vyžádala investici okolo 1 milionu korun.

Dne 3. června 2023, den před svátkem Nejsvětější Trojice, proběhla slavnostní mše svatá, kterou celebroidl P. Mgr. Karel Adamec. Kapli požehnal a ta nyní může opět bezpečně sloužit svým účelům.

Akce byla uskutečněna za finanční podpory Plzeňského kraje.

Vojtěch Dvořák
člen komise pro správu
přílehlých částí obce
foto: Karel Fiala

PLZEŇSKÝ KRAJ

STARECKÁ KAPLIČKA

V neděli 30. července se konala ve Starci velká událost, po mnoha letech plánování se zde svítila nově vybudovaná kaplička. Již před 100 lety stávala ve Starci u čp. 24 zvonička, na které se zvonilo ráno, poledne, večer, úmrtí stareckého občana nebo nepředvídatelná událost. Přání mít vlastní kapličku, byla touha většiny obyvatel, kteří chodívali o pouti na Sv. Annu na Tanaberk. První myšlenka na její realizaci se objevila v 90. letech minulého století. Tehdy se ve Starci budovala víceúčelová kulturní místnost. S myšlenkou na stavbu kapličky přišel pan Václav Kaiser z čp. 3, kde se říkávalo „u Frýdů“. Po zjištění předběžného zájmu o tuto stavbu v obci jsme oslovili tehdejšího starostu Kdyně, pana Jana Löffelmanna, který s realizací souhlasil. Město Kdyně koupilo místní prodejnu „Jednoty“, kterou kdysi pronajalo za účelem dostupnosti potravin pro starší občany. O prodejnu nebyl velký zájem, proto byla městem přestavěna na hasičskou zbrojnicí. Budova staré hasičské zbrojnice se stala základem pro budoucí kapličku. Pan Jan Löffelmann nechal vypracovat prvotní studii, která byla odsouhlasena. Mezitím starecký rodák a patriot, pan Václav Sika, namaloval oltářní obraz svaté Anny s malou pannou Marií a věnoval ho do kapličky. Rám obrazu udělal pan Jan Vondraš. Obraz byl dokončen již před pěti lety, v roce 2018.

Ani po změně vedení města Kdyně se od nápadu na vybudování naší kapličky neustoupilo a současný starosta, pan Oskar Hamrus, se velmi ochotně zapojil do realizace. Zadal plány a projekt panu Ing. Janu Trefancovi, který zpracoval projektovou dokumentaci a průběžně s námi projekt konzultoval. Mezitím město Kdyně požádalo o dotaci v rámci „Programu stabilizace a obnovy venkova Plzeňského kraje 2022“ a po jejím příslibu se stavba zadala firmě Lesní stavby Nýrsko, která stavbu v termínu dokončila. O stavební dozor se postaral pan Zdeněk Homolka. Celá akce byla uskutečněna za finanční podpory Plzeňského kraje.

Poslední velice důležitou částí kapličky je zvon, který vesnici věnoval pan Václav Kaiser z čp. 24 (z místa, kde stávala původní zvonička) a společně s panem Bohumilem Kaufnerem ho objednali v Praze ve zvonařství MANOUŠEK. Zvon váží 22 kg a byl odlit až v Holandsku.

Slavnostní vysvěcení kapličky a posvěcení zvonu bylo součástí mše svaté, kterou vedl P. Mgr. Karel Adamec. Akci doprová-

zela dechová hudba Horalka. Nechyběla ani čestná hasičská stráž, členové sborů dobrovolných hasičů, zástupci z řad současného i bývalého vedení města Kdyně a řada občanů Starce, rodáků a příznivců obce. Po mši svaté se účastníci za doprovodu Horalky přemístili do sálu místní hospody, kde je čekalo pohostění a hudební program.

Na závěr patří velký dík všem, kteří se zasloužili o uskutečnění této výjimečné události. Pevně věřím tomu, že se společně sejdem u naší kapličky alespoň několikrát do roka.

Jiří Hruška
foto: Lenka Bečvářová

PLZEŇSKÝ KRAJ

ODPOLEDNE PLNÉ HER S TJ SOKOL HLUBOKÁ

V sobotu 27. května uspořádal TJ Sokol Hluboká pro místní i přespolní děti odpoledne plné her a zábavy. Za pěkného počasí dorazilo 65 dětí a 120 dospělých. Po disciplínách (střelba se vzduchovky, luku, závodů branné zdatnosti a mnoha dalších nechyběla prohlídka hasičského auta, závodních aut a další atrakce. Profesionální hasiči z Domažlic předvedli vyprošťování zraněných z havarovaného auta a mladí hasiči SDH Hluboká předvedli

ukázkou požárního útoku. Po opekání špekáčků byla losována tombola, při které každé dítě obdrželo věčný dárek.

Poděkování patří Město Kdyně, Mech Tec Hluboká, SAG Automotive, ZOD Mrákov, papírnickví Žabka, Co-Ne Racing, Vlastě Levorové a členům TJ Sokol Hluboká.

Václav Vogelanz
jednatel TJ Sokol Hluboká
foto: František Strnad

KLUB ČESKÝCH TURISTŮ KDYNĚ INFORMUJE

Vážení turisté a přátelé turistiky, tentokrát Vás budu informovat poněkud skromněji, protože z řad členů KČT najdete v Kdyňských listech dva články.

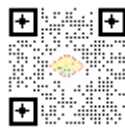
Léto je v plném proudu a turisté ze Kdyň mají za sebou několik vycházek a výletů, například 51. ročník pochodu Za Kdyni štihlejší, kterého se letos zúčastnilo 122 osob nejen ze Kdyň, ale také z Domažlic, Holýšova, Klatov a z Prahy. Dále jsme se zúčastnili vycházky Vintířovou stezkou do Sušice. Velice zajímavý byl autobusový výlet na horu Říp a do Roudnice nad Labem (o tomto výletu se dočtete v samostatném článku, autor JzP) či vycházka z Modravky na Srní.

Významnou akcí byl již 4. ročník Bluegrassové soboty na Rýzंबरku, kterého se přes deštivé počasí zúčastnilo 80 posluchačů nejen z Plzeňského kraje, ale v podstatě ze všech koutů Čech a Moravy. K poslechu a pro odvážné i k tanci hrály kapely Dýně, Aurora Bluegrass band (obě kapely jsou místní, kdyňské), Blue Gate, Dřevěná tráva (obě plzeňské) a na závěr hrál Ahasvers z Borku u Rokycan. Akce se povedla také díky zvukaři „Majklovi“ a celému realizačnímu týmu z řad výboru KČT – odbor Kdyň. Všem patří velké poděkování. Další nejbližší akcí klubu je setkání členů KČT a příznivců turistiky na

Rýzंबरku v sobotu 26. srpna 2023. O ostatních připravovaných akcích se dozvíte zase v dalších číslech Kdyňských listů. Potřebné informace ke všem akcím a vycházkám získají zájemci tradičně ve vývěsní skříňce klubu umístěné naproti kinu a na webové adrese: www.kct-kdyne.cz.

Lubomír Zlámal, předseda
výbor KČT – odbor Kdyň
foto: výbor KČT – odbor Kdyň

V sobotu 27. dubna 2023 uspořádal Klub českých turistů odbor Kdyň autokarový výlet k bájně hoře Říp a přilehlému historickému městu Roudnici nad Labem.

Autobus s účastníky výletu měl odjezd z Domažlic v 5:15 hodin a po drobném komunikačním šumu pokračoval přes Kdyni a Klatovy směrem Roudnice-Říp. Mezi účastníky byli i turisté z domažlického a klatovského odboru KČT. Hlavním programem výletu byl výstup na Říp a následná prohlídka rotundy sv. Jiří a sv. Vojtěcha. Po spatření Řípu nám sice trvalo skoro hodinu, než jsme se dostali do obce Rovné, odkud byl výstup na Říp. Prohlídku rotundy objednanou na desátou hodinu jsme všichni v pohodě stačili. Další program v Roudnici byl již na zvážení samotných účastníků. Mohli se rozhodnout buď pro prohlídku augustiniánského kláštera, nebo roudnického barokního zámku, někdo dokonce zvládl obojí. V 16:00 hodin jsme všichni bez úhony nastoupili do autobusu a vyrazili zpátečním směrem.

Jiří Patka
foto: Jiří Patka

ÚSPĚŠNÁ SEZÓNA KDYNĚSKÉHO DOROSTU

Naši dorostenci, Matěj Chlubna, Tomáš Benda, Anna Löffelmannová a Matylda a Vanda Vágnerovy, zahájili minulý rok svou první sezónu v lize dorostu.

I přesto, že to spolu táhli za jeden provaz poprvé, dokázali se prokousat základní částí soutěže a postoupili do semifinále, které se odehrálo v Plzni na Slavoji. Tam si porovnali síly s dalšími sedmi týmy v boji o postup do finále, kam se mohla dostat jen první čtyři družstva. Svoji kvalitu a kuželkářský um si dokázali tím, že skončili na 1. místě.

Neusnuli ale na vavřínech a pokračovali v přípravách, aby stejně zazářili i na finále v Přerově. I když jeli pouze ve třech, a to bez děvčat Vágnerových, zvládli to se vši parádou a uhráli si, taktéž jako v Plzni, nádherné 1. místo.

Anna Löffelmannová, Tomáš Benda, Matěj Chlubna

Zapsali se tak do kdyňské kuželkářské historie. Všichni už se těší, až se budou další sezónu pokoušet obhájit titul mistrů republiky.

Hledáme nové děti ve věku cca 11–12 let, které by posílily řady našich mladých kuželkářů. Kontakt: Filip Löffelmann

Tel.: +420 606 123 221

Celková tabulka			
Poř.	Družstvo	Body	Celkový nához
1.	TJ Sokol Kdyň	16	3260
2.	TJ Sokol Vracov	13	3243
3.	SKK Náchod	13	3227
4.	Kuželky Aš	8	3159
5.	TJ Lok. Čes. Velenice	8	3159
6.	KK Orel Ivančice	6	3116
7.	TJ Třebíč	5	3091
8.	CB Dobruška	3	3087

Anna Löffelmannová
TJ Sokol Kdyň, oddíl kuželky
foto: Filip Löffelmann

ŽEHNÁNÍ DOPRAVNÍHO AUTOMOBILU SDH HLUBOKÁ

Jak jste byli již v dřívějších číslech informováni, náš sbor dobrovolných hasičů v Hluboké koncem roku 2022 pořídil první nový dopravní automobil.

Je zvykem a tradicí u hasičů, že se každý hasičský automobil žehná. Nebylo tomu jinak ani v našem případě. Při hledání možného termínu pro tuto událost padl termín na 18. června, svátek sv. Antonína, kterého má i náš sbor na sborovém praporu. Na svátek sv. Antonína se zároveň v Hluboké koná pouť, a tak se letošní pouť nesla v hasičském duchu.

Vše začalo úderem třinácté hodiny, kdy se na místní koupaliště začali sjíždět pozvaní hosté a kamarádi z okolních sborů (Kdyně, Brnířova, Podzámčí a Furt im Wald).

S průvodem místních hasičů a hostů se všichni přesunuli k místní kapličky zasvěcené patronovi, sv. Antonínovi.

Po mši, kterou celebroidli Msgre. Miroslav Kratochvíl a P. Karel Adamec, se ujal P. Adamec žehnání dopravního automobilu. Po ceremoniálu předal starosta města Kdyně Oskar Hamrus pomyslný klíč od

vozu velitelce sboru JSDHO, Lence Šimánkové a pronesl pár milých slov. K této události byly také proneseny zdravotní starosty sboru Petra Drahoňovského, místostarostky města Kdyně Věry Říhové a závěrečné slovo pronesl hejtmán Plzeňského kraje, pan Rudolf Špoták.

Uctěním památky a položením kytice k pomníku vojáků padlých za 1. světové války na návsi jsme ukončili tuto akci a již s požehnaným automobilem se odebrali zpět na koupaliště, kde bylo připraveno malé pohoštění a posezení s harmonikářem, panem Kubou.

K domovům jsme se rozešli ve večerních hodinách, spokojení, že se celá akce povedla.

Přejeme si, aby naše nové auto dobře a dlouho sloužilo svému účelu.

*Petr Drahoňovský
starosta SDH Hluboká
foto: SDH Hluboká*

MISTROVSTVÍ ČR DOROSTU V POŽÁRNÍM SPORTU

Velkým svátkem hasičského sportu se stalo Mistrovství České republiky dorostu v požárním sportu konané ve dnech 1. 7. – 3. 7. 2023 v Domažlicích. Dobrovolní hasiči okrsku č. 9 Kdyně se podstatnou měrou podíleli na zajištění a bezchybném průběhu celé akce. Jako členové technické čety zajišťovali přesuny a stavby překážek pro požární sport. Věřte, že v 30stupňovém vedru to nebylo nic příjemného. Nestalo se, aby závodníci čekali na přípravu trati.

V sobotu 1. července zahájily soutěž dorostenky. Z každého kraje postoupilo jedno družstvo, tudíž celkem se účastnilo 15 družstev z celé České republiky. První disciplínou byly štafety 4x100 m s překážkami. Každé družstvo mělo 2 pokusy s tím, že nesmí běžet stejné závodnice jako v prvním pokusu. Do soutěže se počítal lepší čas. Následoval běh na 100 m s pře-

kážkami, kde měla každá závodnice 2 pokusy a započítávaly se časy 5 nejlepších. O celkovém umístění rozhodovala královská disciplína – požární útok. Zde měla družstva také 2 pokusy a lepší čas se počítal. Před každou soutěží byl měřen a kontrolován používaný materiál, který musel odpovídat daným parametrům. Mistrovský titul si vybojovaly dorostenky SDH Blutov (Olomoucký kraj), druhou příčku obsadil SDH Úněšov (Plzeňský kraj) a třetí místo patřilo SDH Panská Lhota (Kraj Vysočina).

V neděli 2. července do soutěží nastoupili dorostenci, a to za stejných podmínek jako dorostenky, ale s jinými překážkami. Na prvním úseku štafety 4x100 m zdolávali domeček za pomoci žebříku. Kluci předváděli úžasné výkony. Následoval běh na 100 m s překážkami a pak o všem rozhodl požární útok. Mistrovský titul si vybojovali dorostenci SDH Bukovice (Královéhradecký kraj), na druhém místě skončil SDH Blutov (Olomoucký kraj) a třetí příčka patřila SDH Bozkov (Liberecký kraj). SDH Dobruška skončili na 4. místě. Pro požární útoky, kterých bylo více než 60, zajišťovali dopravu vody strojníci SDH Kdyně – Luděk Mlnářík a Jan Stodola. Vodu dodávali na dva stavy – kádě. Ani jednou se nestalo, že by se čekalo na vodu,

nebo při požárním útoku voda došla. Na náš cisternový vůz TRAMBUS bylo připojeno 23 kusů hadic B (každá v délce 20 m). Kluci předvedli, že umí!

V pondělí 3. července probíhaly závody jednotlivců v běhu na 100 m s překážkami a běhu na 100 m s přenosným hasičským přístrojem. Závod probíhal v kategoriích mladší, střední a starší. Zde se závodníkům počítaly obě disciplíny. Nejlepší dorostenkou v kategorii mladších se stala Markéta Němcová (SDH Výškovce), v kat. střední to byla Anna Karpierová (SDH Újezd) a v kat. starších Anna Umnerová (SDH Dobruška). Nejlepším mladším dorostencem je Štěpán Vardžák (SDH Prostřední Bečva), v kat. středních dorostenců Martin Šulc (SDH Seč) a v kat. starších Tomáš Novotný (SDH Jilovice).

Velké poděkování patří členům SDH Hyršov, Podzámčí, Brnířov a Kdyně za jejich odvedenou práci při Mistrovství ČR dorostu v požárním sportu na stadionu Střelnice v Domažlicích. Zvláštní poděkování patří hasičům ze Starce. Jejich stánek s občerstvením neměl chybu. Počasí jim topilo, udírna hřála za zády a klobásky? Po těch se jen zaprášilo!

*Za organizátory technické čety
Jaroslava Mlezivová
foto: Jaroslava Mlezivová*

KDYŽ PRACUJE „NÁHODA“, ZAŽIJETE POZORUHODNÉ VĚCI

Veletrh cestovního ruchu Holiday Word se koná v Praze každý rok. V rámci Plzeňského kraje zde mají svůj informační stánek i Český les a Chodsko. Kdyně je součástí destinace Český les, a tak se na stánku postupně prostrídají kolegyňe ze všech našich lokálních info-center. Náhoda zapracovala na tom, že v určitou dobu jsem vyprávěla několika turistům o našem městě. Všimla jsem si, že opodál prochází dvě dámy, přičemž jedna pokývne hlavou směrem k našemu stánku: „Podívej, mluví o Kdyni.“ Samozřejmě mě to nenechalo v klidu a požádala jsem obě ženy, aby se na chvíli zastavily, když město Kdyni znají. Zjistila jsem, že se jedná o matku s dcerou a že kdysi dávno jejich předci žili ve Kdyni. Dozvěděla jsem se, že prapradědeček byl snad údajně ředitelem naší textilní továrny.

Domluvily jsme se na jejich návštěvě Kdyně. Nežůstalo jen u slibu. Paní Olga Čejková s dcerou do Kdyně skutečně přije-ly. Přivezly mnoho zajímavých fotografií a dokumentů. Podle staré fotografie jsme dokonce našly jejich rodinnou hrobku. Když vstoupíte na kdyňský hřbitov a hned v bráně se rozhlédnete k pravé straně, spatříte hrobku se sochou sedícího anděla.

V roce 1892 zde byl pohřben **CHARLES LASSAUX, technický ředitel a významný odborník místní textilní továrny.** Narodil se v roce 1854 v Belgii, ve Verviers. Do Kdyně přichází ve svých dvaceti sedmi letech, kdy továrna potřebuje nové odborníky. V roce 1881 totiž nastávají ve výrobě fabriky rozsáhlé změny. Akcionáři se rozhodnou zrušit tkalcovnu a zaměřit svoji výrobu výhradně na polotovary, tedy na přízi. Nutí je k tomu tehdejší výrazný technický pokrok v textilním průmyslu. Náklady na renovaci továrny v obou směrech – tkalcovny i prádelny, by byly neúnosně vysoké. Soustředění se na jedno odvětví, nové stroje a zařízení umožňuje vytvořit továrnu značného významu. Na druhé straně tyto změny a pokrok přináší nezaměstnanost, nespokojenost dělníků a stávky. **Do této atmosféry přichází do Kdyně mladý Charles LASSAUX. Jako většina vyšších továr-**

ních úředníků nachází svůj domov v budově čp. 3, která je součástí továrního areálu. Ve Kdyni potkává i svou budoucí manželku, Alžbětou Hofmannovou (*1856 ve Kdyni čp.134, dceru řídícího učitele ve Kdyni Jiřího Hofmanna). Charles s Alžbětou přivedou na svět čtyři dcery: **Elsu *1884, Annu *1886, Žofii *1888, Johanu *1890.** Když má nejmladší dcera Johana dva roky, Charles ve svých 38 letech předčasně umírá na zánět pohrudnice. Z dokumentů od paní Olgy vyčítáme i jméno lékaře - Dr. Weisla.

„Prababička Alžběta vychovávala všechny dívky v továrním domě sama, ale velmi svědomitě,“ vypráví paní Olga Čejková. „**Nejstarší Elsa, moje babička, studovala v Belgii.** Po návratu do Čech vyučovala ve škole v Klatovech francouzštinu. V rodině se tradovalo, že to byla velmi společenská a vzdělaná dáma. Provádala se za významného českého stavebního inženýra a architekta, později prezidenta mezinárodní plynárenské společnosti Doc. Dr. Ing. Tomáše Keclíka. Dědeček stavěl a projektoval mnoho významných staveb v Praze a v Plzni. Vám je možná toto jméno povědomé, protože on také stál v roce 1936 u vzniku spolku Psohlavci. Ten spolek sdružoval krajany z Chodska a Pošumaví žijící v Praze. Dědeček byl zvolen jejím předsedou. Až po druhé světové válce ho v předsednictví vystřídal spisovatel Jaroslav Žáček. Babička Elsa rovněž velmi aktivně sledovala pražský kulturní život a byla členkou různých spolků. Zajímala se o vědeckou práci svého manžela a také dbala o kvalitní vzdělání jejich dětí **Margit (*1914) a Jiřího (*1918).** Učila je cizím jazykům,“ vzpomíná paní Olga Čejková. Naslouchám pozorně zajímavému vyprávění a vnímám i smutnější tón hlasu paní Olgy.

„Babička zemřela ve svých 55 letech, tedy před druhou světovou válkou. Dědeček musel s dětmi překonat válečná léta sám a následně i důsledky únoru 1948. Po komunistickém převratu v roce 1948 přišel totiž o veškerý majetek. Byl označen za vykořisťovatele dělnické třídy, zatčen a uvězněn. Po propuštění byl donucen odejít do důchodu. Tu dobu nesl velmi těžce. Pronásledování však provázelo celou naši rodinu. Na jazyky nadaná dcera Margit, která létala jako první česká stewardka v Ruzyni v Praze, skončila v továrně na těsnění. Posudek politické nespolehlivosti obdržel i syn Jiří (můj táta -stavební inženýr), který rovněž nemohl dál vykonávat svou práci. Tento cejch provázel i nás: jeho dcery Margit, Zdeňka a mě. Margit a Zdeňka emigrovaly v roce 1968 do Švý-

carska. Já jsem tu zůstala s dědečkem i s tátou, protože se tady o ně musel někdo postarat. Dědeček nevydržel nic nedělat, a tak s pečlivostí sobě vlastní se věnoval třídění rodinných písemností a fotografií. Díky jeho trpělivé práci vám mohu nyní tyto dokumenty ukázat.“

Olga Čejková dovezla do Kdyně ještě jednu velkou vzácnost - strojově vyšíváné krajky. Babička Elsa si jich velmi považovala. Představovaly vždy vzpomínku na domov, na město Kdyni. Byly zakoupeny od Strojní vyšívárny Rudolfa Höfflera, která se nacházela v dnešní Masarykově ulici čp 227. Dům zde stojí dodnes.

Vraťme se však ještě k rodinné hrobce na kdyňském hřbitově. Fotografie starého náhrobního kamene ukazuje, že spolu se svým otcem Charlesem Lassaux, zde byla pohřbena i jeho dcera Anna s manželem Ernstem Scholzem.

Dcera Anna *1886 se provdala za Ernsta Scholzeho (*1881), správce Kdyňské akciové společnosti. Ernst Scholze přišel do kdyňské továrny na přízi z Liberce v roce 1903. V roce 1915 se jim narodilo vytoužené dítě – syn Ernst. Šťastný rodinný život však překazila první světová válka. Novopečený otec Ernst Scholze musel narukovat. Domů se vrátil s podlomeným zdravím. Když bylo synovi pouhých pět let, otec zemřel. Anna Scholzeová pracovala jako úřednice v textilní továrně, kde také se synem bydlela. Zemřela v padesáti letech. Více o je jím životě vypovídá nekrolog od Hany Štěpánkové v Kdyňské Stráži z 13.června 1936. Jejich syn Ernst se po studiích v Praze už do Kdyně nevrátil. Jeho dcery Jiřina a Jarmila žijí v Praze.

Žofie *1888 pracovala na poště ve Kdyni. Johana *1890 žila ve Francii.

Ludmila Brychová
foto: archiv TIC Kdyně

O NOVÉM HERŠTEJNĚ

model pravděpodobné podoby hradu Herštejn

Středověký hrad Nový Herštejn, ukryt v lesním porostu, leží asi 3 km severovýchodně od Kdyně v nadmořské výšce 628 m. O tomto hradu se písemné prameny poprvé zmiňují roku 1348 („Protyvetz de Novohyrzstain“). Hrad patřil až do konce 15. století rodu Pánů z Velhartic. Součástí hradu bylo také předhradí, hospodářské zázemí hradu. Po dobytí Bavoři, v roce 1475, kdy byl hrad pobořen, byl po roce 1504 hrad Břetislavem z Rýzemberka opraven, aby v něm mohl bydlet alespoň úředník. Roku 1534 jej s celým panstvím koupilo město Domažlice. Berní rula z roku 1654 uvádí v Novém Herštejně dva sedláky a jednoho chalupníka, kteří obdělávali 70 strychů polí.

Dobové písemnosti říkají, jak plynul život na tomto hradě: Původní jméno bylo Hirschenstein. První známý držitel Nového Heršteina byl Břeněk z Heršteinu, jenž se vyskytuje roku 1349 ve službách Jana biskupa Olomouckého a roku 1355 byl patronem kostela v Úboči. Po něm vyskytuje se jako pán na Herštejně Ješek z Vilhartic, jenž byl v letech 1360–1367 maršálkem dvora královského, pročež se i v pamětech Ješkem Maršálkem nazývá. Nedlouho potom zemřel zůstaviv vdovu Ofku z Újezdce a Jana, syna nezletilého. Od roku 1369 několik let spravovala panství Ofka sama. Roku 1385 vyskytuje se Jan poprvé jako pán samostatný. Předtím se byl zapletl do nějakých půtek s pány z Rožemberka. Zdá se nám, že v těch půtkách buď Herštejn dobyt anebo Jan zajat. Svědčí o tom zejména zápis, který učinil Jan roku 1385 dne 6. ledna, když byl předtím Herštejn Oldřichovi z Rožemberka v desky zemské vložil, že totiž ode dne napomenutí ve čtvrt roce má pánům zaplatiti 50 kop a sice nebyli mu povinni Herš-

tein z desek propustiti. Druhým zápisem předtím vyznal, že má býti hrad Herštejn Oldřichovi a Jidřichovi, synu jeho otevřen, a kdyby byl i nepřítomen, že bude purkrabě povinen pánům hrad otevřít, kdykoliv by si toho přáli. Naposledy se Jan vyskytuje roku 1435. Manželku měl Vratku (Vratislavu) z Pušperka a zůstavil několik synův. Jedním asi jeho synem byl Závěš z Vilhartic seděním na Herštejně, jenž se roku 1423 připomíná. Ostatní, bratři Arnošt, Vilém a Půta, byli Janovi synové. Po dotčených bratřích držel Herštejn Jan Heršteinský z Vilhartic, syn jednoho z nich. Byl tento pán nepokojný a způsobil, že hrad Herštejn byl vypálen a pobořen. Jan byl zapleten do války s Bavoři asi ke konci roku 1473. Na podzim roku 1474 vytáhli Bavoři k Heršteinu. Štěstí jim přálo, když dostali pána do své moci. Když v lednu roku 1475 Bohuslav ze Švamberka a Dobrohost z Ronšperka (Poběžovice) s knížetem Albrechtem příměří učinili až do neděle Laetare, propuštěn jest na jejich příměří Jan z vězení. Sotva byl propuštěn, zapomenul se nad svým slibem a znovu Bavoři pálením, jímáním a loupežemi obtěžoval. Tedy se Bavoři, mající jen jediného nepřítele, na něj chutě sebrali, hradu dobyli a pána i s celou jeho rodinou do své moci dostali. Na tuto událost, která se stala někdy po Hromnicích, roku 1475, vztahuje se pověst o Panenské věži. Bavoři provalili hradby, roztrhali věže a potom vypálivše hrad odešli. Panství Heršteinské koupil Půta Švihovský z Ryžemberka někdy na rozhraní obou století, neb on sám se roku 1504 s tímto světem rozžehnal. Při rozdělení jeho pozůstalosti dostal se Herštejn bezpochyby synu jeho Břetislavovi, neb tento se později v jeho držení vyskytuje. Roku 1547 se uváděn Herštejn jako pustý.

A jak je to s pověstí o Panenské věži? Bavoři s početným vojskem oblehli hrad. Po několika dnech Jan poznal, že nemá dostatek sil na uhájení hradu, a proto se rozhodl k zoufalému činu. K menší pevné věži v hradu dal nanosit všechny cennosti z paláce a nakonec sem nechal přivést i své tři dcery. Služební nahromadili klenoty do malé místnůstky ve stísněném prostoru věže, kde nebyla jediná střílna ani okno. Zde ukryl i své tři dcery. Následně pacholci úzkou štěrbinu vstupu zazdili. O jeho dcerách ve věži věděl jen on a několik pacholků, kteří zazdívali vchod, ale ti padli na hradbách hradu. Dívky stále doufaly ve vysvobození, avšak marně. Nakonec zemřely hladem a žízni. Od těch časů se této věži říkalo Panenská a na Květnou neděli prý obcházejí nešťastné přízraky dcer hradního pána pusté zříceniny, pod kterými je někde stále ukryt poklad a čekají na jakéhosi mladíka, který je vysvobodí.

Dnes je území kolem zříceniny státem chráněná oblast, zvláště z botanického hlediska. Roste zde řada chráněných rostlin, jako je jedovatý áron plamatý, žlutý pitulník či léčivka mařinka vonná nebo jaterník, ze kterého báby kořenářky vyráběly kouzelnou vodu, která prý léčila. Velká obytná věž zvaná donjon má prý magickou sílu. To si můžete ověřit, pokud se třeba při nedělní vycházce vydáte právě na tento tajemný hrad.

hrad Herštejn 1980

*Rudolf Šlajer
foto: archiv – Rudolf Šlajer*

FALEŠNÁ HRANICE – REPORTÁŽ Z EXPEDICE

V pondělí 29. května 2023 jsme se sešli na nádraží v Klánovicích už časně ráno v 9 hodin. Všichni s krosnami čekáme na vlak, který jede na Hlavní nádraží a následně do Kdyně. Dost z nás je lehce demotivováno zítřejším desetikilometrovým výletem k hranici. Ale i tak se těšíme.

Ve vlaku strávíme zhruba 4 hodiny, a když dorazíme do Kdyně, tak jsme rádi, že jsme už na místě. Naše cesta pokračuje do kulturního centra MKS „Modrá hvězda“, kde se setkáváme s naší průvodkyní Václavou Jandečkovou. Té odprezentujeme svoje práce. (Někdy mám ovšem pocit, že je za nás díky naší neznalosti spíš prezentuje paní Jandečková). Co se průpravy na téma Falešná hranice týče, bylo tomu věnováno několik hodin dějepisu. Průprava vyvrcholila prezentacemi. Každá skupina měla zpracovat jedno téma. Mým tématem byl Stanislav Liška. To byl převaděč SNB, který musel předávat oběti do rukou StB. Zajímavé je, že když dostal příkaz ke špionáži, sám se stal špiónem a předával informace americké tajné službě. Nakonec emigroval do Německa. Další témata byla třeba: Taktika státní bezpečnosti a Akce Kámen. Po skončení prezentací jsme se přesunuli na výstavu, která na místě probíhala. Poté jsme si šli dát krosny do tělocvičny, ve které jsme spali, a pak nás učitelé vyhnali ven, kde jsme chodili po náměstí a pozorovali místní „gangy“. Na večeri jsme šli do pizzerie, kde jsme si všichni dali pizzu. Moc nám chutnala. Nakonec jsme se přesunuli zpátky do tělocvičny a po večerní hygieně jsme šli spát.

Druhý den jsme vstávali už v 6 ráno a jeli autobusem do Všerub, kde jsme se setkali s naší průvodkyní. Odtud jsme se vydali na cestu k falešné hranici. Procházeli jsme cestou kolem Myslívského rybníka, která byla šíleně zarostlá roštím a kopřivami. Šli jsme stejnou trasou, kterou procházeli oběti chystající se emigrovat. Přitom nám paní Jandečková povídala o lidech, které tudy provedla, a lidech, kteří tady před sedmdesáti lety chodili. Následně jsme šli polní cestou, která byla celkem příjemná,

a to i díky sice zataženému, ale teplému počasí. Tudy šly ty rodiny, tudy šli ti lidé, před sebou měli vizi svobodného Německa, zatímco vcházeli do pastí v Československu. Pouhých 80 m od skutečných hranic. Ty domy před námi, ty už jsou v Německu. Kdyby se teď oběti rozběhly a běžely směrem k domům, skončily by v demokratickém Německu. Došli jsme až k drátům. Zbytky železné opony se tam válely na zemi a zarůstaly mechem. Každý si kousek drátu odnesl. Bude mi připomínat lidi, kteří kvůli oponě zůstali v Československu nebo nepřežili vůbec, stejně jako lidi, kteří se k oponě vůbec nedostali.

Dále jsme pokračovali v cestě do zaniklé vesnice, ve které stála falešná základna. Na toto místo došly oběti v domněnku, že došly na svobodu. Tady je vyslyšeli, tahali z nich jména a slibovali jim cestu kamkoli. Teď tady stojí hromada harampádí, ale my díky výzkumu víme, že tam stála základna. V cestě jsme pokračovali na starý hřbitov, který vojáci rozstříleli a zničili. Tomu se říká vandalismus. Po dobu celé cesty nám paní Jandečková dávala výklad a taky je to

asi jediný důvod, proč jsme se neztratili. Cestou jsme viděli ještě jeden drát, který byl součástí oplocení nějaké fabriky. Poslední zbytky železné opony, zbytky, které připomínají hrůzu a tvrdost doby. Za chvíli dráty nahradí nové oplocení a připomínka doby zmizí.

Výlet byl pěkný, shodli jsme se, že lepší, než jsme očekávali, i těch 20 km se dalo zvládnout. Ani na nejvyšší kopečky Šumavy jsme nešli. Do Všerub jsme dorazili už v 16 hodin. Zhlédli jsme tam výstavu a rozloučili se s paní Jandečkovou. Po zastávce v tělocvičně jsme zase šli na náměstí, kde nám Michal koupil zmrzlinu, a pak už nás čekala večere. Druhý den ráno jsme si sbalili věci a vlakem jeli do Plzně, odkud jsme pokračovali do Prahy. Expedice mi dala spoustu zajímavých informací a moc se mi líbila.

*Amálie Hůlková, 8. třída
Základní škola Victoria school
v Klánovicích*

foto: Základní škola Victoria school

ROZHOVOR S PETREM HAJNÝM

Pane Hajný, přijel jste se podívat po mnoha letech do našeho města. Přispíval jste do Kdyňských listů zajímavými vzpomínkami, a tak o Vás už ledacos víme. Přesto mi dovoluete několik otázek. Kdy jste vlastně natrvalo opustil Kdyni?

Bylo to v roce 1973. To už jsem skoro dva roky chodil s mojí Majkou a měl za sebou rok působení v Boru na škole. Mým bytem byla jedna školní místnost. Tehdy jsem vyklidil svůj kdyňský byt v Poláckovně a Majka mi pomohla zabalit pár osobních věcí, které jsem asi v sedmi balících poslal do bydliště své dívky. Byli jsme moc zamilovaní a z ničeho neměli obavy. Věřili jsme a díky Bohu vše dopadlo dobře. Ovšem Kdyni jsem opustil už v roce 1968. Od toho roku jsem pobýval na koleji a do svého kdyňského bytu jezdil jen málo.

Z náhrobku na hřbitově ve Kdyni jsem vyčetla úmrtí maminky v roce 1966 a tatínka 1967. Odešli velmi brzy po sobě. Bylo to pro Vás jistě hodně těžké období, navíc jste byl velmi mladý.

Narodil jsem se svým rodičům poměrně pozdě. Už jako chlapec jsem si začínal uvědomovat zdravotní stav svých rodičů a že mi brzy asi zemřou. V pubertě jsem se už s tím i vyrovnal. V době, kdy jsem studoval v Domažlicích, se zdravotní stav rodičů výrazně zhoršil. Zemřeli po roce za sebou a mne za pár měsíců čekala maturita. Děkuji Bohu, že jsem vše zvládl. Tatínek byl o 15 let starší než maminka. Přesto vzpomínám na jejich lásku ke mně i k sobě navzájem. Nikdy se nehádali a měli mě moc rádi. To je ten nejcennější vzor, co mi dali.

Z Vašich příspěvků do Kdyňských listů víme, že jméno Hajný není Vaše rodné příjmení. A tak mne zajímá, proč jste si ho změnil?

Možná jednoduchá, i když ne zcela upřímná odpověď. Líbilo se mi příjmení mé manželky, s níž letos oslavíme zlatou svatbu. A tak jsme se na tom společně dohodli. Zdálo se mi to takové přísnější než to původní Ticháček. A pak jsem si připadal jako jiný člověk, člověk s novou identitou. Manželka měla hodně rodiče a já se tam cítil moc krásně. Po vojně, a to už jsme byli rodina s dcerkou, jsme dostali státní byt v Počátkách, kde jsem našel práci. Předtím jsme bydleli u rodičů v Jindřichově Hradci.

Jestli že jste dostal byt v Počátkách, tak jste tam získal i dobré zaměstnání?

Chtěli jsme být my zamilovaní spolu. Byl jsem ochoten vzít jakoukoliv práci. Vybral jsem si přes dvacet kilometrů vzdálené Počátky, kde hledali pracovníky v dětském výchovném ústavu. Když jsem tam přijel a představil se, přijali mne s velkou radostí. Vysokoškolačka mezi vychovateli dosud neměli. Nevěděl jsem, co je to za ústav. Úřednice i ředitel nosili bílé pláště. Myslel jsem si, že je to zdravotnické zařízení. Hned první den po nástupu jsem se zděsil, kam vlastně nastupuji. Velice těžká práce s výchovně problémovými děvčaty. Bylo by to na celou knihu s veselými i smutnými historkami. Po devíti letech jsem začal učit a pak mě zaměstnanci vybrali za svého ředitele. Tuto funkci jsem vykonával přes dvacet roků. A nelituji toho. Co jsem tu zažil, bych nepoznal ani za deset kantorských životů. Rád na to vzpomínám.

Měli jste jen jednu dceru?

Ne, máme dceru a syna. Dcera pracuje ve zdravotnictví a syn je programátor. Od něho máme vnučku Peťulku. Nebydlí v Počátkách. My bydlíme v krásném paneláku, máme v místě bydliště malou zahrádku s chatou a jsme tu spokojeni.

Z Vašich článků jsme poznali, že Kdyně je Vaše srdečná záležitost. Vzpomínáte na někoho obzvláště rád?

Já mám stále živé vzpomínky na dětství ve Kdyni. Zvěčňuji vše ve svých vzpomínkách, aby měla vnučka co číst. Vidím v duchu stále ty staré ulice, domy, školu, lesy. Ale mám také vzpomínky i na hodně lidí. Nejvíce mi pomohli Mikešovi, kteří mne ovlivnili duchovně tím, jak žili a já u nich našel druhý domov a Boží lásku. Paní Líkařová, která mi zdarma půjčovala knihy a měla podíl na mé touze po vzdělání. A pomohli mi i jiní lidé. Také jsem měl hodně spolužáky především na dvanácti-

letce a hodně učitele a učitelky. Prostě jsem měl štěstí na mnoho hodných lidí. A to dělá tu srdeční záležitost stále živou.

Kdyně se od roku 1973 hodně změnila. Co se Vám líbí na dnešní Kdyni?

Náměstí. To se ani nezměnilo a ty stromy snad vůbec nestárnou. Vidím se tam pod lipami na lavičce s kamarády, vzpomínám na jarní stříhání korun, aby měly hezký, správný rovný tvar, a vnímám jejich jarní vůni. Kdyby nebylo náměstí s lipami, tak by asi pro mne neexistovala ani typická Kdyně. Z čeho jsem měl radost a neměl čas ho při poslední krátké návštěvě ocenit, je naše museum. Prošel jsem ho tak letmo, že mne to mrzí. To musím příště změnit. Má obrovskou cenu pro naše děti. Je dobré oživit v něm paměť na minulý život našich předků. Bez této paměti se pak snadno vytratí úcta k předkům, a to by pak byla chyba.

Plánujete už nyní nějakou další návštěvu Kdyně?

Moc rád a přijel bych i s manželkou. Musíme vyřešit, co s naším kocourkem Mikýškem, aby nezůstal dlouho doma sám. On pak nejí a nepije a jen čeká. Vidíte, stal se ze mě milovník zvířátek.

Chtěl byste něco vzkázat kdyňským čtenářům?

Važme si našeho města a té krásné přírody kolem a chraňme to. Já sice mám i druhý krásný domov v Počátkách, ale na časy dětství se nezapomíná.

Pane Hajný, děkuji mnohokrát za rozhovor. Věřím, že všichni čtenáři se těší stejně jako já na Vaše další vzpomínky a příspěvky do Kdyňských listů. Budeme si přát, abyste si Vaši příští návštěvu Kdyně s paní Hajnou naplánoval na trochu delší dobu.

Ludmila Brychová, Petr Hajný
foto: Oldřich Bauer

VZPOMÍNKA NA SLEČNU MÁRINKU

Slečna Márinka. Zní to jako v nějaké historické povídce, ale ono to vlastně už je dávno. Vidím ji před očima i po šedesáti letech. Bydlela někde ve Staré Kdyni v nájmu. Měla malý pokojíček v podkroví, kde jsem nikdy nebyl.

Do podkroví vedly dřevěné schody, které údajně čistila kysličníkem, a proto byly tak krásně čisté. Tento recept prozradila mojí mamince. Nevím, kolik jí bylo let, ale asi už osmdesát. Nikdy se neprovdala a zůstala svobodná, proto jí lidé říkali „slečno“. Babička Márinka nosila stále stejné oblečení. Vybavuje se mi v paměti plášť nebo spíše kabátek, který nosila v létě i v zimě. Byl černé barvy a asi sametový. V zimě měla boty omotané hadry, aby jí bylo tepleji, a i proto, aby tak neklouzaly. Na hlavě mívala čepičku, ale hůlku si nepamatuji. Nosívala i taštičku. Měla droboučnou, hubenou postavu a ruce i tvář, zejména rty, se jí třásly.

Každý den vykonala cestu do kostela, protože byla velice zbožná. Nestyděla se modlit před kapličkou i u každého křížku. Jednoho dne se zastavila u nás a prosila tatínka, zda by jí odnesl uhlí do kůlny. Forman složil uhlí před domem a o odnesení do kůlny se musel zákazník postarat už sám. A tak jsme se s tatínkem vydali do práce. Hromada uhlí ležela před mostem,

kteří překrýval potok. Do kůlny bylo dost daleko. Bylo mi sice asi jedenáct let a tatínkovi jsem vždy pomáhal aspoň s nabíráním uhlí do kbelíků. Asi po třech hodinách jsme práci dokončili, zametli a babička přinesla odměnu. Neuvěřitelné! Celá šedá stokoruna. Když ji tatínek přinesl domů, nemohli jsme babičku vynachválit. Dnes je mi to líto, že tatínek neřekl, že je to moc. Obvyčejně dostával kolem padesáti korun. Už se stalo. Možná nám chtěla udělat radost. Za pár týdnů nás požádala o naštipání dříví na zimu. Byla to práce na tři odpoledne. Přišla pomáhat i maminka, která naštipané dříví skládala do kůlny. Já měl nyní volno a sedl jsem si k babičce na lavičku v zahrádce za domem. Byl krásný den a před námi zalesněný kopec s rozhlednou na Korábu a pod ním vojenské cvičiště, kde panoval zatím klid. Babička mi začala vyprávět. Škoda, že jsem všemu nerozuměl. Pamatuji si jen malé útržky.

Vzpomínala také na spisovatele J. Š. Baara. Myslím, že hovořila o tom, že jsou příbuzní a byla na něho hrdá. Když jsem si později na to vzpomněl, usoudil jsem, že mohlo být na tom i něco pravdy. Chodívala často ke Štěpánkům. Pan Dr. Štěpánek vedl Věstník Baarovy společnosti, který vycházel před válkou čtyřikrát ročně, a byl vykonavatelem literární pozůstalosti J. Š.

Baara. Babička přestala vzpomínat a obrátila se nyní ke mně. „Petříčku, jak ti jde škola?“ Pro mne tehdy nepříjemná otázka. Musel jsem přiznat, že se mi ve škole moc nedaří. Neměl jsem dobré známky. Jaké, to jsem babičce raději zamlčel. Babička zvažovala a začala se modlit. Neměl jsem s takovým jednáním dosud zkušenosti, ale líbilo se mi, že prosí v modlitbě za to, aby mi škola šla dobře a zlepšily se známky. Bylo mi milé, že na mne myslí a rozhodl jsem se, že ji udělám radost. Koupil jsem v papírnictví tu největší kreslicí čtvrtku a vodovými barvami nakreslil náš kostel na kopečku, kolem hřbitov, cestu k němu s kapličkou a sluníčko. Dal jsem obraz babičce s vysvětlením, aby si ho vyvěsila nad postel. Když nebude z nějakého důvodu moci jít do kostela, při pohledu na obrázek si představí, že tam je. Příští rok jsem už babičku neviděl.

Snad byla umístěna někde v domově důchodců. Po mnoha letech jsem přemýšlel, jak to tehdy bylo s mojí školou. Za dva roky po babiččině modlitbě se mi výrazně zlepšil prospěch a pak už jsem měl jen vyznamenání. Byla to náhoda? Věřím, že nebyla a že její modlitby byly vyslyšeny. Děkuji, milá babičko.

Petr Hajný

MÁRINKA VE VZPOMÍNKÁCH ANTONÍNA VÁCHALA

Jako členovi redakční rady Kdyňských listů se mi do rukou dostal příspěvek Petra Hajného, mého spolužáka ze základní školy, o slečně Márinke (Kepličce). Tak mi nedá, abych též nějakou vzpomínku nepřihodil. Velice dobře si vybavuji tu malou drobnou postavčku v černém kabátku oděnou, v ruce nosila vždy černou taštičku a na hlavě černý čepček přes jedno ucho. Nebyl to ani baret, ani rádiovka. Jako malí jsme si také dávali čepici přes jedno ucho a smáli se, že jsme jako Keplička. Tak jsme byli darební.

Márinka bydlela ve Staré Kdyni u Halaďů v podkrovní světničce ve dvojdomku a v jeho druhé polovině bydleli moji prarodiče Strakovi (rodiče mé matky). Márinka k nim také chodila na návštěvu, obzvláště pak v zimě. Sedla si pokaždé na „šamrlí“ ke kamnům a ohřívala se, protože doma si moc netopila.

Z její tváře ale vyzařovala laskavost, jisté pohlazení a v nitru pak pocit lidské radosti. Její otec byl docela zámožný hospodský. V Klenčí měl patrovou hospodu. Byl štědrým hostitelem, jeho kamarádi

nemuseli nic platit. Později přišli o celý majetek. Márinka se pak starala o jediného synovce, který byl mentálně postižený.

Márinka, jak už bylo zmíněno v příspěvku Petra Hajného, byla častým hostem u Štěpánků. Maminka paní Štěpánkové ji zvala o svátcích a v neděli na oběd a ona pak na oplátku pomáhala s mytím nádobí. Jednoho dne když přišlo, vyprávěla Márinka, jak žila v Praze a co se jí přihodilo. Za její pilnost, pracovitost, poctivost ji jednou v sobotu řekla choť lékaře, u kterého sloužila: „Hezky se oblečte, půjdeme večer do lóže.“ Márinka si toho považovala a nechtěla svoji paní zklamat. Umyla se dokonale, oblékla čistou noční košilku, přes ní kabátek, na hlavu nasadila noční čepček a čekala jen, až ji paní doktorová vyzve. Konečně se dveře její komůrky otevřely, v nich vyšňořená její paní vyvalila oči, vyprskla smíchy a povídá: „Do čeho jste se to oblékla?“ A Márinka odpověděla: „Vždyť jste milostpaní říkala, že půjdeme spolu do lóže. Tak jsem připravená.“ Paní se smála a smála. Márinco to nebylo, vždyť se tolik snažila a čistě se oblékla. „No jo, ale já myslela do divadla a ne s námi do

postele.“ Pak se rozesmála i Márinka. Honem se převlékla do „svátečního“ a šla s panem doktorem a jeho chotí do divadla do lóže.

Byla šťastná a měla pocit, že byla středem pozornosti a že se celé divadlo dívalo jen na ni. Márinka uměla také vykládat karty, které patřily k její výbavě a stále je nosila ve své taštičce při sobě. Mnoha lidem věštila štěstí, poukazovala na úklady a pikle. Její slabůstkou bylo černé pivo, do kterého si házela kostku cukru. Zemřela někde v Domově důchodců v 93 letech. Kde dřímá svůj věčný sen, nevím, snad v Klenčí.

Antonín Váchal

PRODEJNA PROFÍ ODĚVY MRÁKOV

Mrakov 21, areál ZOD
 obchod@dsp-market.cz
 +420 602 194 247
 +420 734 750 161

CHCETE NĚKOMU UDĚLAT RADOST?
 NABÍZÍME VÁM DÁRKOVÉ POUKAZY

DSP-MARKET

spolehlivost-kvalita-skvělá cena

STAVEBNINY A PŮJČOVNA NÁŘADÍ KDYNĚ

AKČNÍ NABÍDKA

- pevnostní beton nejvyšší třídy C 25 / 30, pytel 30 kg za 112,- Kč / ks
- dlažby, obrubníky a bednění BEST
- porobeton HEBEL a YTONG
- německé cihelné a broušené bloky
- zahradnické substráty, rašelina, kůra a hnojina NPK

www.dsp-market.cz

STAVEBNINY KDYNĚ
 Nádražní 678, 345 06 Kdyně

+420 724 070 953, 724 070 954
 kdyne@dsp-market.cz

KARATE KLUB KDYNĚ
 provádí nábor nových členů
 a zve

空手道

všechny příznivce bojových umění (chlapce i děvčata)
 na informační schůzku
 a ukázkou tohoto umění, která
 se koná ve čtvrtek 14. 9. od 17:00 h
 v sokolovně ve Kdyni.
 Cvičit začínáme v úterý 19. 9.
 Tréninky budou probíhat každé
 úterý a čtvrtek od 16:00 do 17:00 h.
 Informace na tel. č. 607 743 878
 nebo na www.karatekdyne.wz.cz

KINO KDYNĚ

září 2023

sobota 5.9. 20.00 h. PŘEMĚNA KŘEMLU 130,- Kč Grafičtí 2023 / 100 min DVĚ SLOVA JAKO KLÍČ Blatná, 2023 / 100 min Velikost: 100 min / 100 min MAVKA: STRÁŽKYNĚ LESA Blatná, 2023 / 100 min NIKDY NEŘÍKEJ NIKDY Blatná, 2023 / 100 min	sobota 23.9. 17.00 h. UNTERWELT 80,- Kč USA, Apokalipse / 2023 / 63 min SUPER MARIO BROS VE FILMU Blatná, 2023 / 100 min #annaismissing Blatná, 2023 / 100 min CESTA DO TVOJZEMÍ Blatná, 2023 / 100 min HRANICE LÁSKY Blatná, 2023 / 100 min
--	---

V případě zájmu o inzerci v Kdyňských listech na webových stránkách města Kdyně – www.kdyne.cz v sekci „Kdyňské listy“ naleznete Pravidla pro zveřejňování inzerce a ceník inzerce.